

NOVI LADNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

22. DECEMBER NAŠ PRAZNIK

Trinadeset let je minilo od zgodovinskega dne — 22. decembra 1941 — ko je tovarš Tito v mesecu Rudo, v srcu zaslužene Evrope, prvič postrojil Prvo proletarsko brigado, prvo regularno enoto NOV Jugoslavije. To je bilo rojstvo prave ljudske vojske, revolucionarne in socialistične, ki je do današnjega dne ta svoj značaj in opredelitev razvila do ravni vredne občudovalja.

V teh trinadesetih letih je JLA iz bitke v bitko izhalo močnejša. Bila je šola in kovačica bratstva in enotnosti naših narodov, pa izredno pomemben dejavnik v izgradnji pörusene povojne domovine, soustvarjalec novih vse naprednejših družbenih odnosov, šola kadrov za teritorialne enote, civilno zaščito ter druge strukture našega obrambnega sistema. Gledano ožje je JLA postala hrbitenica tega sistema, v širšem smislu pa takorekoč ljudstvo samo, kajti sistem splošnega ljudskega odpora, ki ga nadvse uspešno uveljavljamo, je le dosledna izpeljava samoupravnega sistema na področju, ki zadeva obrambo domovine, in nalaga skrb za obrambo naše socialistične in samoupravne domovine kar vsem državljanom. 22. december je torej resnično praznik nas vseh.

V morebitni vojni bi bila JLA seveda glavna in udarna sila tega sistema, v sodelovanju z vsemi silami družbe pa bi bila brez vsakega dvoma sposobna razbiti napadalca že na mejah naše domovine. Dokazov o učenosti našega sistema, o izrjenosti vseh družbenih obrambnih mehanizmov ter o zavesti našega človeka nam v naši praksi gotovo ne manjka, eden izmed zadnjih pa je prav gotovo nadvse imenito uspela vojaška vaja »Jesen 74«. Dobra ugašenost vseh elementov splošnega ljudskega odpora je za nas zagotovila za varnost in mir. Tudi v prihodnje bomo nadaljevali s praksjo vojaških urjenj na najširši ravni, zato da bi bili varni in živeli v miru, zato, ker obsojamo agresivnost. Nismo še pozabili manevrov članic NATO pakta v Jadranskem morju — prvi po drugi svetovni vojni — pa glasnega ročiljanja z orožjem italijanskih fašistov kot tudi ne novejših diskriminacij proti Slovencem in Hrvatom na Koroškem in Gradiščanskem.

Le v smislu boja za mir je moč razumeti poudarek, ki ga dajemo vojaškemu izpopolnjevanju tako enot JLA kot tudi vseh drugih struktur SLO. Dobra opremljenost, izrjenost, moralnopolična enotnost ter sposobnost JLA, da v vsakem trenutku prevzame naloge prvega bojnega esiona naših obrambnih zmogljivosti — je izredno pomembno družbeno dejstvo, ki nam omogoča, da uspešno in učinkovito opravljamo veliko pionirske revolucionarne in občeloške delo, ki smo se mu posvetili v današnjem nemirnem in razburkanem svetu.

Seveda pa velja ob slovesnem praznovanju omeniti tudi delež naših enot, ki delujejo na celjskem območju. Prepričani smo lahko, da je zavidanja vreden. Vse uspešnejše sodelovanje enot JLA ter občanov Celja, Hrastnika, Velenja, Laškega in drugih občin pa je dokaz, da koncept SLO resnično izhaja iz vseh nas samih.

MILAN AKSENTIJEVIC

MLADINA PROTESTIRA

V petek je okoli 3000 celjskih srednješolcev odločno protestiralo na trgu pred muzejem revolucije v Celju proti neodgovornemu ravnanju avstrijskih državnih oblasti zaradi neizpolnjevanja državne pogodbe, ki govorji o pravicah slovenske manjšine v Avstriji. Z zborovanja so poslali tudi protestno pismo avstrijskemu konzulatu v Ljubljani, kjer zahtevajo takojšnjo izpolnitev določil državne pogodbe, še zlasti sedmega člena. Več o zborovanju na drugi strani.

Danes je na obisku v konjški občini članica sveta federacije Lidija Šentjurc. Zjutraj se bo sešla z delavci Industrijskega kombinata Konus, nato pa bo obiskala tudi Kovasko industrijo in Comet v Zrečah, kjer se bo s tamkajšnjimi delavci pogovarjala o problemih, ki zadevajo socialno politiko občine in kraja. Popoldan bo Lidija Šentjurc pozdravila komuniste, ki so člani organizacije ZK že dvajset in več let, prisostvovala bo tudi njihovemu tovariškemu srečanju.

Občinski komite ZK v Slovenskih Konjicah pa je danes pripravil poleg srečanja starih tovarisev — komunistov tudi svečan sprejem tridesetih novih članov v Zvezzo komunistov. D. S.

L. ŠENTJURC V KONJICAH

Strokowna žirija STOPA, NOVEGA TEDNIKA in RADIA CELJE v sestavi Janez Zrnavec (predsednik), Rapa Šuklje in Jože Volfand je po ogledu vseh štirih slovenskih filmov (PASTIRCI, LET MRTVE PTICE, POMLADNI VETER in STRAH) skladno s pravilnikom podelila naslednje nagrade:

— Stopov zlati prstan igralki ANGELCI HLEBCETOVİ za stransko vlogo v filmu STRAH

— Stopov zlati prstan igralcu MAKSU FURLJANU za epizodno vlogo v filmu STRAH

— Stopovo skulpturo mladi igralski ekipe v filmu PASTIRCI

— Stopovo nagrado v znesku 1.000 din igralcu MARKU SIMČIČU za vlogo v filmu POMLADNI VETER

— nagrada Novega tednika in Radia Celje v znesku 2.000 din debitantki MARJETI GREGORAC za vlogo v filmu POMLADNI VETER

Posebna žirija občinstva, ki jo je izbralo uredništvo Novega tednika in Radia Celje, pa je o posebni nagradi odločila v sredo popoldne, pred koncertom TDF 74. Zato bomo o njeni odločitvi pisali v prihodnjem NT.

NAGRADA TDF 74

TEDEN DOMAČEGA FILMA je za nami. Enotedenska manifestacija je živo pokazala, kako potrebna je filmska umetnost, kako se ljudje, občinstvo zanimali za njen razvoj in kako so še potrebna takšna srečanja, da bi čimveč prispevali k porastu kakovosti pa tudi kvantitete domačega, predvsem slovenskega filma. Na posnetku je ekipa novega slovenskega filma POMLADNI VETER. Levo je Mira Nikolić, nosilka glavne vloge in Marinka Šebez, njena »filmska« ljubezen, med njima Marko Simčič, režiser Rajko Ranfi, Polona Vetrih, Jure Kavšek in Marjeta Gregorac.

FOTO: DRAGO MEDVED

ŠE LAHKO IZKORISTITE
UGODEN NAKUP,

KI VAM GA JE ZA NOVO LETO
PRIPRAVILA

VELEBLAGOVNICA

nama
v Velenju

DO 31. 12. 1974

je v

VELEBLAGOVNICI

nama

Velenje

NOVOLETNI POPUST

10 %

VELEBLAGOVNICA

nama

Velenje

se zahvaljuje potrošnikom,
predvsem pa kupcem, za zaupanje

TER ŽELI VSEM USPEŠNO
IN SREČNO NOVO LETO 1975.

ŽALSKI REFERENDUM — VELIK USPEH

Zapisali smo že, da je tudi tretji zaporedni referendum v žalski občini uspel, saj je zanj glasovalo 60 odstotkov volilcev, glasovanja pa se je udeležilo 95 % upravičencev. Kljub temu, da so podrobni izidi že znani, naj ob zaključku te največje akcije v žalski občini v minulih letih napišemo še nekaj besed ob rob.

60 odstotkov glasov »za« ni blešeče izid in z več strani je slišati glasove, da je to neuspeh. S tem se ne moremo strinjati. Ne smemo namreč pozabiti, da je akcija za referendum tekla prav v času hudih, že izvršenih ali napovedanih podražitev, ki bodo vsem izjavam navkljuble močno segle v žep občanov. Po drugi plati vemo, da je program žalskega referendumu izredno obsežen, saj bo zgodil za uresničitev programa A, v katerem s svojim prispevkom sodelujejo občani, potrebnih dobitih 15 milijard dinarjev. Tako obsežen program pa je tudi drag. V primerjavi s prispevkom iz prejšnjih dveh uresničenih referendumov bodo občani žalske občine prispevali sedaj še enkrat višji odstotek od svojih osebnih dohodkov.

Podražitev in sorazmerno visok odstotek prispevne stopnje sta torej delovala proti referendumu in gotovo znižala odstotek, ki bi lahko bil dosegzen.

Vendar pustimo to ob strani. Pomembnejše se nam združi spregovoriti še o nečem. Treba je namreč vedeti tudi kdo in zakaj je bil proti referendumu in s tem proti napredku občine v tistih dejavnostih, ki občanom največ pomenijo — otroškemu varstvu, šolstvu, zdravstvu, komunalni itd.

Težko je to oceno pospoliti, vendar se ne morem izogniti dejству, da so največje število glasov »proti« zabeležili v krajih, ki so v minulih referendumih in drugih akcijah dobili največ in tam, kjer niso dobili še ničesar. Ta drugi primer je razumljiv, toliko bolj žalosten pa je prvi. Tu velja še posebej izpostaviti krajevno skupnost Tabor, v katero so samo letos vložili nad 600 starih milijonov. Zdi se, da je tu previadala misel: »mi že imamo, kar rabimo, zakaj bi torej še dajali de nar.« Ce je to res, je to, milo rečeno, slabo. Takšna dejanja so v nasprotju s temeljnimi cilji naše družbe, ki se kako poudarja solidarnost.

In ob koncu le še ena misel. Ce upoštevamo vsa omenjena dejstva, ki so vplivala na izid referendumu lahko mirno trdimo, da je tretji zaporedni referendum in hkrati zadnji na območju celotne žalske občine doživel popolen uspeh. Prav bi bilo, da bi pri izpolnjevanju potrjenega programa referendumne izgradnje dobili prioriteto tisti kraji, v katerih so ljudje solidarno in v večino dejali — da.

BRANKO STAMEJCIC

Protest celjskih srednješolcev

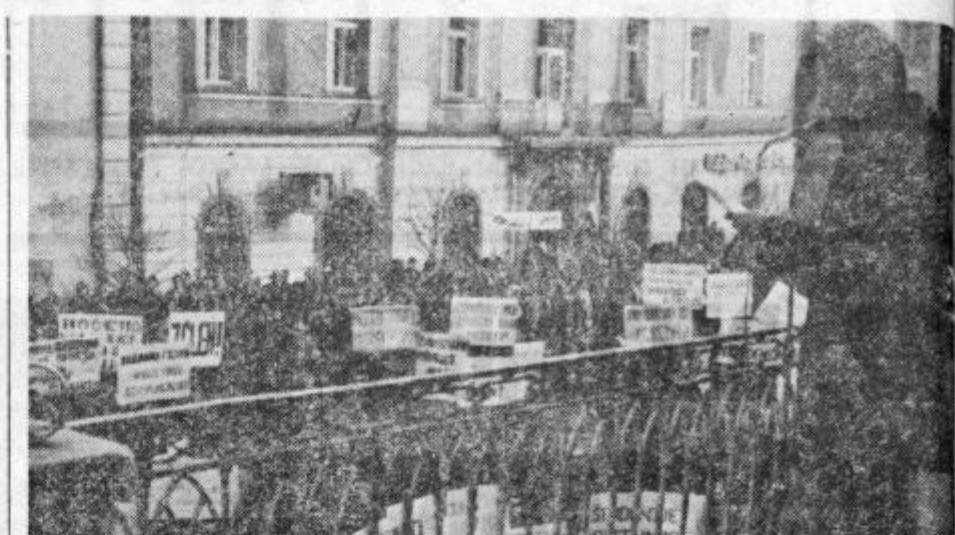
SEDMI ČLEN NA ZATOŽNI KLOPI

»Bodimo solidarni z našimi rojaki na Koroškem, počažimo Avstriji, da se ne strinjam z njeno neprizadetostjo do slovenskega manjšinskega vprašanja, počažimo vsemu svetu, da bomo vedno vztrajali in to v vsakem dnu bolj odločno na politiki, ki si jo je Jugoslavija zavstavila kot najpravičnejšo. To bo brez dvoma neposredna podpora našim rojakom, ki vlivajo vero in zaupanje v bodočnost ter istočasno strah v kosti vsem, ki želijo potujičiti slovenski narod na Koroškem, v Avstriji.«

To so osnovne misli z zborovanja celjske srednješolske mladine v petek pred muzejem revolucije v Celju, ki je enoglasno obsodila ravnanje avstrijskih oblasti s koroškimi Slovenci in nespovojanje 7. člena jugoslovansko-avstrijske državne pogodbe, kaj govoriti, kaj je Avstrija dolžna zagotoviti slovenski manjšini na Koroškem. Okoli tri tisoč mladih, vmes je bilo tudi nekaj starejših občanov je protestiralo odkrito in brez opleševanja proti vsakri diskriminaciji na Koroškem ter ugotovilo, da je neizpolnjevanje uvajanja dvojezičnih napisov konkreten primer izvajanja negativnih elementov avstrijske družbe do slovenske manjšine.

Mladi srednješolci so se odločno zoperstavili slehernemu preštevanju manjšine in obsodili razne diverzantske akcije, še najbolj pa vladno nezainteresiranost, da takšno nemogoče stanje odprije. Celjsko zborovanje je znotraj pokazalo da mladi žive s problemi, da jim ni vseeno, kaj se dogaja izven meja domovine, da jim ni vseeno, da nekdo krivčno ravnava z rojaki in končno, da so z vsemi silami pripravljeni obraniti to, za kar je toliko njihovih očetov in mater dalo življenje in svojo mladost.

Prav nerazumno je, so po- Milenko Strašek

Celjski srednješolci se ostro obsodili avstrijsko neizpolnjevanje obvez iz državne pogodbe

Za dan JLA v Celju

SPOMENIK HEROJU

Vsako leto 22. decembra praznujemo praznik naše vojske, ki je bila rojena v dneh, ko je okupator napadel domovino. Običaj je že, da v dneh pred praznikom pripravijo vojaki in starešine vrsto prireditve, ki v zadnjem času preraščajo ozek okvir vojašnic, ampak zajemajo vse občane.

Tako tudi ni samo 22. decembra isti dan, ko predstavniki JLA opozorijo, kaj so nasredili in kaj delajo, ampak je to dan, ko se počaže dejavnost skozi vse leto in na vseh področjih. Ob tej priliki moramo zapisati, da smo prav v Celju na tem področju odpiranja vojašnic in povezovanja z občani dosegli izjemne rezultate. Mladina si lahko skozi vse leto (seveda organizirano) ogleduje vojašnice in spoznavajo vojaško življenje, vojaki pa si (tav tako seveda organizirano) ogledujejo delovne organizacije in šole ter se tako vključujejo v družbeno življenje. Tako niso redki obiski v Topru, Metki, EMO in drugod, ki so že prerasli ozke in zgolj vlijadnostne obiske, pa v šolah in drugod. Tako vojaško življenje ni več samo strogo vojaško, temveč mnogo širše, kar vsekakor doprinaša k celotnemu razgledu tako posameznika, kot celote. Predstavniki JLA pa ne ostajajo samo v Celju, ampak se povzvajo z občani Hrastnika in Ve-

lenja, pomagajo pri raznih akcijah na Kozjanskem in drugod, skratka so prisotni povsed.

Predsednik organizacijskega odbora za pripravo proslave ob letošnjem prazniku Dnevu JLA, 22. decembra, kapitan Slavko Želježič je povedal: »Osrednja prireditve bo vsekakor v petek, 20. decembra ob 8.30 v vojašnici »Jožeta Meniga-Rajka«, kjer bomo odkrili spomenik heroju, po katerem nosi ime naša vojašnica, delo vojaka, akademika kiparja, ki tu služi vojaški. Po odkritju spomenika bo se svečana zaprisega vojakov, ki so prišli v vojašnico pred letošnjim dnevom republike, kulturni program ter razstavi orožja in slikarskih del, ki so jih napravili vojaki. Tu so se sprejemti za pionirje, stare vojakov, upokojene vojaške starešine, sprejem pri predsedniku skupščine občine Celje, prireditve za mladino v kinu Metropol, obisk delovnih organizacij, športna srečanja, obisk Hrastnika in Velenja, predavanja naših starešin po šolah in drugo. Skratka, gre za širok spekter raznih prireditiv, katerih edini cilj je, da vojaki in občani skupno praznujejo Dan JLA in se še bolj povežemo pri nadaljnjem utrjevanju našega obrambnega sistema.«

TONE VRABLJ

30 let osvoboditve Starega piskra

VEZ PRIJATELJSTVA

Akcija, ki so jo pred tridesetimi leti, 14. XII. 1944 izvedli celjski aktivisti, ko so osvobodili preko sto političnih zapornikov iz zloglašnih gestapovskih zaporov Stari pisker in jih tako rešili gotove smrti, je prav gotovo ne le del slovenske, kjer bo ta dogodek vedno igral važno vlogo, pač pa tudi pomemben del jugoslovanske zgodovine, je v krajšem govoru ob srečanju nekdajnih osvoboditeljev in osvobojencev v prostorih starje državnih organizacij v Celju na dan same osvoboditve dejal kustos celjskega muzeja NOB, Lojze Požun. Srečanje petorice osvoboditeljev in okoli trideset političnih zapornikov, ki ga je organiziral celjski odbor Zveze zdrženih borcev NOB Celje, je odpril predsednik združenja, Franc Rojsek-Jaka. V krajšem razgovoru so se udeleženci tega srečanja spomnili na tiste dni pred tridesetimi leti in pri-

znamo je treba, da je bilo srečanje ne samo zelo prisrčno, pač pa tudi zelo korigirano, saj so sklenili, da bodo ustanovili poseben odbor, ki naj do potankosti razčisti vse podrobnosti te akcije.

Politični zaporniki so nato skupaj s svojimi osvoboditelji odšli v Stari pisker,

kjer so položili venec spomin žrtvam nacističnega terorja.

Srečanje se je končalo prijetnem vzdružju v hotel Evropa, kamor so odšli v skupaj na kosilo in kjer so v medsebojnih razgovorih razčistili marsikatero še raziskano okoliščino.

Milenko Strašek

MESTINJE

PO NAČRTU

Kot je znano, gradi celjska občina v Mestinju novo osnovno šolo. Gre za solidarnostno akcijo Celja na območju, ki ga je prizadel juninski potres.

Dela za graditev novega šolskega poslopja je prevzel celjski Ingrad. In kot kaže njihov potek, so

graditelji sprejeli to obveznost z največjo odgovornostjo. Tako so te dni že priceli z gradnjo strehe. Po vsem tem kaže, da bo objekt izpolnjena in da bo nova šola na jesen prihodnjega leta zanesljivo sprejela svoje prve učence.

Na Semmeringu

RAVENSBRÜŠKE ŠTEVILKE

V preteklem mesecu je Semmering verjetno prvič sprejel tako množično, starostno in narodno različno druščino žensk. Odzvale so se povabilu Nacionalnega komiteja internirank Ravensbrücka iz Avstrije.

Lep, moderno urejen počitniški dom v Stein Hausu, v idilični okolici s pokritim, velikim bazenom, je širokogrudno odstopil brezplačno okoli 180 nekdanjim internirankam Sindikat privavnih uslužbencev z Dunaja, za vso ostalo oskrbo in tehnične stroške (ki jih ni bilo malo!) pa se je odzvalo na prošnje komiteeta več tisoč podjetij in zasebnih proizvajalcev iz Avstrije.

Organizatorke so najprej imele v mislih le srečanje po tolikih letih in sproščen počitek, toda kasneje so z zavidajočo sposobnostjo dale temu srečanju pomembnejšo vsebino in značaj.

Ze prvi dan ob prihodu je pokazal, da smo kljub

90 km oddaljenosti od Dunaja deležne velike pozornosti. Po prvi skupni večerji, ko je zbrane s prisrčnimi in toplimi besedami pozdravila sedaj vsa povojna leta poslanca socialistične stranke v parlamentu Rosa Jochmann, je sledil kulturni program, povezan z našo težko skupno preteklostjo. Program je izvajal pevski zbor sindikata, ki nam je odstopil dom, recitatorka, znana gledališka umetnica in pianist.

Naslednji dan so nas obiskali novinarji raznih glasil, fotoreporterji, ki so pripravili oddajo za televizijo, katero smo imeli zatem priložnost gledati, zvečer pa smo imeli v gosteh predstavnike drugih taborišč in svojce gostiteljic. Dvakrat nas je doletelo, da smo se na željo obiskovalcev odzvalo prošnji, naša narodnost zapoje po dve pesmi. Ob teh nastopih smo se nastopajoče, kakor poslušalke, večkrat do solz nasmejale. Nihče

niti namreč pri izbiri vabljencih računal na pevsko sposobnost.

Pravijo, da smo Slovensci pevci. Zato ni čudno, da je med 18 Jugoslovanckami bilo kar lepo število takih, ki dobro pojejo. Tako je naš nastop, za katerega smo izbrali eno partizansko in dalmatinško, in kateremu je dirigirala naša Mara Cepičeva iz Maribora, žel veliko priznanje (naša tovarišica, poslušalka, novinarka pri RTV Ljubljana, Rapa Šuklje pa se je le prisrčno in dobrohotno nasmejala...).

Nedelja, 24. 11. je bila določena za zasedanje mednarodnega komiteja koncentracijskega taborišča Ravensbrück. Predseduje mu Francozinja René Laval. Dnevni red je predvideval največ pozornosti pripravi za proslavljanje 30-letnice osvoboditve, ki bo 2. in 3. maja 1975 v Ravensbrücku. Toda tak zbor nikakor ne more mimo svetovne politične situacije ozivljaja-

Srečanja internirank Ravensbrücka — praznovanje državnega praznika, 29. novembra 1974 na Semmeringu.

nja fašizma, pretljivanja krvi, mučenja in novih koncentracijskih taborišč. Obsodil je vojaško hundto v Čilu, se odločno zavze proti zastaranju vojnih zločinov itd. V razpravi je sodelovalo 13 zastopnic iz vseh držav, od katerih sta še posebej nagašali nevarnost fašizma zastopnici Italije in Spanije. V razpravi sem tudi jaz, kot predstavnica Jugoslavije, podčrtala navzočim težak položaj naše slovenske in hrvaške manjšine, opisala teroristične metode in akcije Heimatdiensta. Izrekla sem priznanje in zahvalo avstrijski organizaciji borcov, ki je s svojim odličnim protestom onemogočila zborovanje v Kremsu. Pozvala sem jih, da se v bodoče onemogočajo delovanje te organizacije. Po razpravi je komite sprejel zaključke in resolucijo. Ob koncu je pozvala sekretarka komiteja, Hendkejeva iz Nemške demokratične republike, da vse države takoj začnejo s pripravami za obisk proslave, ker morajo organizatorji

začeti z rezervacijo prenočišč, hrane itd.

Naše srečanje je našlo odimev tudi v najvišjih političnih krogih Avstrije. Določena delegacija se je odzvala vabilu ministrica za kulturo, vse pa smo prejeli povabilo dunajskoga župana na slavnostno kosilo, kjer je vsaka sprejela tudi spominsko darilo. Ob tej priložnosti smo si tudi s krožno vožnjo ogledale mesto Dunaj, moderno urejen Dom upokojencev in »Mladinski dom«, ki je postavljen v obrobni, gozdnat predel Dunaja in je v arhitektonskem, kakor v vzgojnem pogledu najsodobnejše urejen.

Naslednje popoldne smo se odpeljale na sprejem k zveznemu kanclerju, kateremu se je pri-družil tudi predsednik zvezne republike. Vsi gostitelji so ob pozdravih poudarjali nujno borbo proti fašizmu in borbo za mir v svetu. V neposredni bližini naše delegacije sta med domaćinkami stali tudi Slovenki s Koroške. Naše oči so

se pogosto srečavale in razumele smo se: da bi vse besede postale tudi resničnost...

Praznovanje našega državnega praznika, 29. novembra, nas je doletelo v znamenu priprav za odhod. Pripravile smo kulturni program, v katerem je sodelovala s svojimi pesmimi tud: naša pesnica Katja Spur. Vse, od poslovilnega govora Rose Jochmann, do nešteth zahval gestiteljam in organizatorjam, preko naše komentatorke in prevajalke naših tekstov, ter dirigentke Mare Cepič in našega nastopa, je bilo prisrčno. Naši simpatični tovariši — sedaj novinarki, Rapa Šuklje in Olga Ratej sicer nista postali člane pevskega zboru, vendar sta pri zadnjem točki, ko so se sklenile naše roke in je Beogračanka dr. Ankica Horvat z jugoslovansko zastavico začela voditi kolo, skočili v naš krog in z nami navdušeno zapeli: Druže Ti-to mi ti se kušemo...

Marica Freč

Mednarodno srečanje nekdanjih internirank koncentracijskega taborišča Ravensbrück na Semmeringu, ki je bilo od 16. do 30. novembra 1974. I. vrsta: Krista Papič, Mici Rostohar, Manca Filipič, Mara, Vida in Marica; II. vrsta: Katja Spur, Dana Vallič, Mici Vovk, Hilda Bole, Ema Muser, dr. Ankica Horvat, Anica Vodišker, Olga Milihar.

Konjičani ravnodušno:

„ZAKAJ BI SE JEZILI?“

Soseda me je zadnjič vprašala (zaupno, seveda) ili sem že kupila zalogo pralnega praška, cigaret, kave, jadkorja, bencina, moke in kaj vsem česa še, ker se žodo (baje) vsi našteti artikli ali po domače proizvodi kmalu podražili. Jezno sem si dejala: Lej ga, vrabca, pa bo plača spet eno figo vredna! Le kaj si mislijo drugi ljudi o teh elastičnih cenah?

Zavila sem v Konjice. Mislim, da sem bila kar živčna in jezna, ko sem stopila iz avtobusa. Domov pa sem se odpeljala popolnoma mirna, samo v sebi sem se malce hahljala. Le preberite zakaj!

Nezadovoljni kupci

Anica Berglez je trgovka v Elektroopremi v Slovenskih Konjicah. Na vprašanje, kako vplivajo podražitve raznih prehrabnenih in drugih artiklov na mrzične prednovodelne nakupe Konjičan, je dejala:

»Podražitev številnih artiklov in manjše število kreditov — to so razlogi, zakaj je v zadnjih mesecih močno padel nakup tehničnih aparatov v naši trgovini. Lahko rečem, da smo lani v tem

mesecu prodali skoraj 50% več aparatov kot letos. Kupci so nezadovoljni, največkrat pa zelo mirno sprejemajo višje cene. V najbolj neugodnem položaju smo seveda mi trgovci, saj smo po mnenju številnih nevednih ljudi krivci za takšno stanje.«

Denar je vse

Herbertha Volšarja sem po-prosila za razgovor ravnatočrat, ko je kupoval otroške copate v trgovini »Bo-

rov« v Slovenskih Konjicah. Vprašala sem ga, s kakšnimi občutki gleda na skoraj vsakodnevno povišanje cen, pa mi je solomonko odgovoril:

»Denar je vse. Ce ga imaš, si lahko privoščiš vsako stvar. Jaz se ne razburjam

zaradi visokih cen — tako pač mora bitil. Le zakaj bi se hudoval, če pa to ne bi prav nikomur koristilo?«

Kako lahko živijo

V malo trgovini Kozmetika v Slovenskih Konjicah je

zaposlena Vida Dornik.

»Kaj naj vam rečem o teh cenah,« je dejala. »Veličkokrat premišljujem, kako živi sosedova 10-članska družina samo z eno plačo. To se mi zdi skoraj nemogoče ob današnjih cenah. In vendar ljudje živijo! Včasih se malce jezimo, prekljinamo, včasih obošljamo, kmalu pa pozabimo na jezo in zdi se, kot da se ne bi nikoli nizgodilo. Takšni smo pa ljudje.«

Veliko kupujem

Slavica Jerot je doma iz Škalce pri Slovenskih Konjicah. Mlada je, komaj po-ročena.

»Ali veliko kupujete sedaj, pred novoletnimi prazniki?« »O, ja, veliko kupujem. Z možem sva sama, oba sva v službi, tako da mi ni ravno treba gledati na vsak dinar, kam ga dam. Tudi za cene se ne zanimalam: kupim, kar mi je všeč. Nočem se jeziti zaradi cen. In tudi če bi se jezila, kaj bi dosegla? Nič!«

Tako, torej: konjički občani se ob vse višjih cenah niti ne jezijo več. Le čemu bi se jezili, saj tako ne bi nič dosegli — to je njihov motto. Dejala bi, da konjički ljudski motto niti ni tako slab!

Damjana Stamejčič

OBMOČJE:

DELAVCI IZ VOJVODINE

Prejšnji teden je bil v Celju sestanek predstavnikov zavodov za zaposlovanje iz Slovenije in Vojvodine. Do tega srečanja je prišlo predvsem zato, da bi se dogovorili o organiziranem, usmerjenem zaposlovanju delavcev iz Vojvodine v Sloveniji.

V začetku sestanka, ki je bil v prostorih Zavoda za zaposlovanje v Celju, so bili prikazani problemi, delo in politika zavodov za zaposlovanje v Sloveniji in Vojvodini.

Naj prikažemo stanje v Celju, ki je podobno stanju drugod v Sloveniji. V celjskem območju je bilo nezaposlenih 1470 od tega po strukturi 81 odstotkov nekvalificiranih. V prvih devetih mesecih tega leta pa je bilo prijavljenih 8992 delovnih mest, v kar niso vrnana tista, ki so jih delovne organizacije napomile mimo Zavoda za zaposlovanje. Od teh 8992 delovnih mest so jih bili v stanju popolniti le 70 odstotkov. V Sloveniji pokrijejo z domaćim prirastkom delovnih ljudi

di le 50 odstotkov vseh delovnih mest, v Celju pa ta odstotek ne doseže niti 50 odstotkov. Torej moramo drugih 50 odstotkov delovnih mest pokrivati z migracijo delavcev, kar pa ustvarja velike težave glede stanovanja, slabih živiljenjskih pogojev itd. Za takšnega delavca mora delovna organizacija poskrbeti za njegov najnujnejši živiljenjski standard. To pomeni, da imamo za tak priliv novih delavcev premašno stanovanj, samskih domov, vrtec, šol, itd. Zato je sprejet sporazum, ki pravi, da delovna organizacija, ki ni poskrbela za osnovne živiljenjske potrebe delavca, ne bo smela sprejeti delavca v delovno razmerje. V tem je tudi smoter tega sestanka, da se preide na organizirano migracijo delavcev iz drugih republik, da ljudi, ki se nameravajo zaposlit v naši republiki, resno seznanimo z delom, dohodki, z okoljem, krajem, kjer bo živel, da bo njegova odločitev o zaposlitvi sprejeta na osnovi dobre informa-

ranosti, in da se organizirano skrbti za njihove najnujnejše živiljenjske potrebe. Zakaj orientacija slovenski zavodov za zaposlovanje na Vojvodino?

Praksa je pokazala, da se človek iz Vojvodine najlaže in najbolje aklimatizira v Sloveniji oziroma v Celju, poleg tega pa tudi najbolj ustreza struktura nezaposlenih delavcev v Vojvodini za naše potrebe.

V Sloveniji želimo stabilizirati priliv delovnih ljudi oziroma rast delovnih mest, ki bi jih naj v bodoče polnil le z letnim prirodnim prirastkom računati pa moramo tudi na tiste, ki so zaposleni v tujini in se bodo vrnili.

Zanimiv je predpis, ki pravi, da delovna organizacija ne bo mogla v investicijo, če za svoj novi obrat ne bo imela že prej zagotovljenih delavcev.

Prav nasprotna situacija pa je v Vojvodini. Tam je bila do leta 1965 zelo hitra rast zaposlovanja. Po reformi pa so se našli v izje-

mni situaciji. Tokovi zaposljanja drugod so rasli, v Vojvodini pa močno padali, saj se v letu 1975. ne bodo uspeli doseči zaposlenosti iz leta 1965. Za primer podatek, da je v družbenem kmetijstvu bilo leta 1965 zaposlenih okrog 110 tisoč ljudi, leta 1973 pa le 65 tisoč, kar je bila posledica mehanizacije kmetijstva. Klub temu pa je še vedno rast delovnih mest tako nezadnata, da ne morejo zaposlit niti njihovega naravnega prirastka.

Torej družbeni dogovor o medrepubliškem zaposlovanju stopa veden bolj v veljavo. Na sestanku Zavodov za zaposlovanje so sprejeli konkretno predloge oziroma zahteve o medsebojnem delu zavodov za zaposlovanje iz Slovenije in Vojvodine. Tako se obeta z organizirano migracijo delavcev iz Vojvodine, rešitev problemov, ki so nastajali z neorganiziranim in individualnim zaposlovanjem delavcev iz drugih republik v Sloveniji.

V. R.

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

45 LET IZLETNIKA — Kolektiv celjskega Izletnika bo v soboto, 21. 12. z zborom kolektiva počastil 45-letnico obstoja podjetja. Na slavnosti bodo ocenili razvojno pot podjetja ter med drugimi podelili tudi nekaj nagrad na starejšim delavcem v kolektivu. Slavnostni spored bo popolnil tudi mešani pevski zbor France Prešeren.

VELEBLAGOVNICI TKANINA v Celju so pred krasnim uvedli brezplačno montažo vezi na smučeh. Seveda gre za vezi in smuči, ki jih kupite v tej vleblagovnici.

EMO — Ko je delavski svet obravnaval poročilo o gospodarjenju v devetih mesecih letos, je ugotovil, da je kollektiv dosegel 99 odst. količinske proizvodnje, vrednosti pa 102 odst. V primerjavi z lanskim letom so dosegli v devetih mesecih letos 108 odst. količinske in 151 odst. vrednostne proizvodnje. Plan izvoza je bil dosezen s 70 odst. po vrednosti pa 90 odst.

MODA IN PIONIR — Trgovsko podjetje Moda v Celju bo na začetku prihodnjega leta odpri na Tomšičevem trgu novo poslovničico »Pionir«, ki bo namenjena prodaji izdelkov in blaga za otroke od šestega do štirinajstega leta. Sicer pa so v teku tudi dela za pridobitev novih poslovnih prostorov v Zidanškovi ulici, poleg poslovničice Mladost.

INGRAD — V tem celjskem gradbenem kolektivu se vso zavetostjo pripravljajo na gradnjo nove poslovne stavbe. Sedanje prostore ob Ljubljanski cesti bodo morali zaradi urbanistične ureditve tega kompleksa zapustiti. Nova poslovna stavba Ingrada bo po vsej verjetnosti stala ob Copevici ulici. Lokacija je izredno ugodna, sicer pa bo zgraditi nove stavbe prinesla tudi znatno olajšanje dela pri skupnih službah. Nekatere službe so namreč dislocirane in jazato med njimi neprimerna povezava. Z zgraditvijo nove poslovne stavbe bo vse to odpadlo.

ŠMARJE

O CENAH NEUTEMELJENO

Kako je danes v šmarski občini po potresu? Koliko novih hiš je že postavljenih, kdo gradi in kako gradi? So

ljudje zadovoljni ali niso? Približno takšna vprašanja smo si zastavili, ko smo pred nekaj dnevi odšli v

šmarsko občino, da natanko poizvemo, kako je s temi stvarmi.

Na Biroju za tehnično pomoč Kozjanskemu po potresu, ki je v Šmarju že od 1. oktobra, smo zaprosili za odgovore na zastavljena vprašanja inž. Henrika Čmaka, vodjo biroja.

»Tov. Čmak, koliko gradbenih podjetij iz Slovenije se je angažiralo pri novogradnji in popravilih in kje?«

Pojdive kar po vrsti: občino Sentjur pokriva gradbena operativa iz Ljubljane, to je, sedem gradbenih podjetij. Na Šmarsko potresno območje pa so prispeva vsa ostala gradbena podjetja iz Slovenije. Mestinje pokriva celjska gradbena operativa, Kristan vrh operativa iz Dolenjske z gradbenim podjetjem Pionir na celu, Šentvid ima iz Nove Gorice, v Zibiki se je angažiral Vegerad ter ostala podjetja iz Savinjskega območja. Na Sladki gori so Celjani, v Podčetrtek pa je gradbena operativa iz Maribora. V Šmarju pri Jelšah odstranjujejo posledice potresa gradbene operativci z Gorenjskega, v Koprivnici pa iz celjskega območja, na Tinskem so gradbinci z obalnih mest, Vinskom vrhu pa iz Revirjev, Rogatce urejujejo prav tako Celjani. Območje je krajevne skupnosti Buče pokrivajo Grosupeljčani, Zagorje pa Ormožani. V Kozjem in Lesičnem so Ptujčani in Koroška skupina, v Bistrici ob Sotli pa ni gradbene ekipe, ker je bila prvočna ocena poškodb zelo majhna. V Polju ob Sotli so gradbinci iz Kamnika, v Rogaški pa ponovno celjski gradbinci. Viščanske gorice so doble gradbenike iz Postojnskega območja. Podsreda pa iz gradbenega podjetja Drava Ptuj.

Na seji komisije so menili, da bodo morali načrtovalci pripraviti spisek nosilcev načrtovanja in usklajevanja na ravni območja. Svojo vlogo bo moral odigrati tudi svet osmih občin. Nadaljevanje v snovanju razvojne usmeritve območja do leta 1986 in tja do 2000 pa morajo prevzeti občine in bazični nosilci družbenega načrtovanja.

Na seji komisije so menili, da bodo morali načrtovalci pripraviti spisek nosilcev načrtovanja in usklajevanja na ravni območja. Svojo vlogo bo moral odigrati tudi svet osmih občin. Nadaljevanje v snovanju razvojne usmeritve območja do leta 1986 in tja do 2000 pa morajo prevzeti občine in bazični nosilci družbenega načrtovanja.

»Ali nam lahko na kratko poveste, kako potekajo dela na Šmarskem območju?«

Klub začetnim težavam pri sanaciji poškodovanih hiš in novogradnjah lahko rečem,

da vendar gre dobro naprej. Poškodovane hiše so popravljene tako daleč, da ni bojazni, da ne bi stanovalci brez skrb prebivali v njih v

zimi 1974/75. To je oči pravzaprav glavni cilj gradbene operative. Dokončno so tudi sanirane stavbe iz tretje katgorije. Teh objektov je preko osmedeset. Pred nami pa je še precej težka naloga. Morali bomo začasno urediti stanovanjske probleme z montažnimi hišicami, ki bodo stalna rešitev za občane. Teh je še preko sedemdeset.

»Koliko novogradenj je bilo doslej že zgotovljenih?«

V delu jih je blizu štirideset, dvajset montažnih. Novogradenj je že zgotovljenih osemnajst in 12 montažnih. Seveda velja to le za dokončanje objekta do tretje faze, do konstruktivnega elementa stanovanjske hiše. Naprej gradbena operativa ne dela.

»Tisti, ki grade nove hiše in imajo za to tudi posojilo, nekaj ugotovljajo, da so usluge gradbene operative predrage?«

O cenah je bilo že veliko debat. Povedati je treba, da je gradbena operativa nastopila na območju obeh občin z enotnimi cenami, ki jih je predpisal Biro gradbeništva Slovenije. Te cene niso pretirane, to trdim kot gradbeni operative. Občani pozabljajo na to, da pri tem niso udeleženi njihovi sosedje, niti oni sami, da ne nakupujejo materiala, ki je obremenjen s prometnim davkom, tukaj pa ne, da pri naših gradnjah nimajo nobenih skrbib s pripravljanimi deli niti s stroški zanje. Naredili smo primerjavo s hišo, ki jo je gradil občan s privatno gradbeno skupino. Ugotovili smo, da je pri plačah občan profitiral (sosedje, lastno delo), pri nabavi materiala pa je izdal več denarja, kot bi ga imel. Menimo, da so te govorce zgojili lažno razglabljanje brez realne osnove.

»Kako dolgo bo operativa še ostala na Šmarskem in Šentjurškem območju?«

Ce bodo finančna sredstva na razpolago, če se bodo tekoče zbirala, kar je zelo nujno za pravilno sestavo plana naše gradbene operative, bomo ostali tukaj še nekaj let.

Zaradi razširitve dejavnosti vabi k sodelovanju

— več delavcev s SS izobrazbo za delo v sektorju sredstev in naložb, službi računovodstva in službi poslovanja s prebivalstvom

— več strojepisk I b in I a za delo v sektorju sredstev in naložb

— več delavcev s SS in s 1/2 delovnim časom za delo v popoldanski izmeni na blagajniških mestih v CMH in oddelku blagajne, likvidature in rezorja v Vodnikovi 2

— delavca s SS izobrazbo za delo v ekspozituri Šmarje pri Jelšah

— dipl. ing. strojništva — tehnička smer z nad 3 leta delovnih izkušenj

Vse, ki izpolnjujejo pogoje vabimo, da pošljete svoje vloge ali se zglasijo osebno na naslov Ljubljanska banka podružnica Celje, Vodnikova 2 do 3. januarja 1975.

KONJICE

AKTIV DIREKTORJEV

V torku je bila v Slovenskih Konjicah seja aktivna direktorjev, ki deluje pri občinskem komiteju ZK. Člani so razpravljali o uresničevanju ustawe v posameznih delovnih sredinah, govorili pa so tudi o skupni in splošni porabi občine v letu 1975. Na torku se je so se člani aktivna direktorjev tudi konkreto domenili, kako je potrebno zastaviti srednjoročno stanovanjsko politiko v občini, pogovarjali pa so se tudi o načinah, ki jih čakajo na področju družbene samozajete.

D. S.

MILENKO STRASEK

KONJIŠKA DELAVSKA UNIVERZA

15 USPEŠNIH LET

Konec tedna bodo proslavljeni na Delavski univerzi v Slovenskih Konjicah pomembni jubilej: 15-letnico obstoja in delovanja. Na proslavi bodo podeleli številna priznanja dosegloim sodelavcem in predavateljem, ki so s svojim delom prispevali k temu, da je Delavska univerza v Slovenskih Konjicah dosegla svoj osnovni namen: izobraziti delovnega človeka.

Da bi zvedela nekaj več o delu in rezultatih, ki jih je dosegla konjiška Delavska univerza v 15. letih svojega obstoja, sem obiskala predavatelja, ki poučuje na Delavski univerzi že deset let, pogovarjala pa sem se tudi z Anko Založnik, ki obiskuje 2. letnik srednje komercialne šole pri Delavski univerzi v Slovenskih Konjicah.

Marija Menihova poučuje na Delavski univerzi slovenski jezik. Ko sem jo povprašala, na kakšne težave najpogosteje naleti pri svojem delu na Delavski univer-

zi, je dejala:

»Težave nastajajo zato, ker prihajajo na Delavsko univerzo ljudje z neenako predizobrazbo, pouk pa mora biti prilagodljiv tako, da zanimala vse. In prav to je najtežje doseči.«

Z Delavsko univerzo v Slovenskih Konjicah že vrsto let sodeluje Industrijski kombinat Konus, ki vsako

leta organizira več izobraževalnih tečajev za svoje delavce. V izobraževnem procesu sodeluje tudi Konusovi strokovni delavci, ki poučujejo na novo sprejete delavce ali pa tiste, ki skušajo pridobiti z ustreznimi tečaji višjo kvalifikacijo. Tako sem se pogovarjala s Silvom Kompletom, ki poučuje na Delavski univerzi v

Konjicah že 10 let in je dejala:

»Naša TOZD organizira pri Delavski univerzi vsako leto tečaj za novosprejete delavke. Podobne tečaje organizirajo tudi ostale TOZD kombinata Konus, pa seveda tudi druge delovne organizacije konjiške občine, s katerimi Delavska univerza uspešno sodeluje že vrsto let.«

Anka Založnik obiskuje 2. letnik srednje komercialne šole pri Delavski univerzi, zaposlena pa je na Občinskem sodišču v Konjicah.

»Šola je zelo zahtevna, vendar sama nimam večjih težav, ker redno obiskujem predavanja. Vsakdo lahko pridobi obilo znanja, če se le uči.«

DAMJANA STAMEJČIČ

MARJAN JERIN
— 60 LET

Včeraj je praznoval 60-letni življenjski jubilej Marjan Jerin.

Zibelko mu je stekla 18. decembra 1914. leta v Podčetrtek. Da bi otrokom omogočil šolanje v Celju in pozneje v Mariboru na učiteljišču, je oče, sicer učitelj, zaprosil 1923. leta za premestitev v Kompol nad Storam. Tu se je Marjan vključil v napredno delavsko gibanje in še kot

dijak mariborskega učiteljišča sodeloval pri ustanovitvi prosvetnega društva.

Kot učitelj je začel svojo pot v Virštanju. To je bilo v bistvu kazensko mesto. V prvem letu po okupaciji je delal po nalogu narodnoosvobodilnega gibanja na železniški postaji v Sevnici, kjer je povezoval revirski trboveljski komite s Kozjanskim, ki ga je vodila Tončka Cečeva. To je bilo izredno težko obdobje, polno nevarnosti. Tako si sledijo aretacija in beg v ilegalu ter vstop v kalniški partizanski odred.

Toda, že pred zaključkom 1943. leta ga najdemo v kozjanskem bataljonu in v stevilnih akcijah. 27. aprila 1944. leta je postal komandant kozjanskega odreda. Pod njegovim vodstvom je kozjanski odred zapisal v svojo kroniko stevilne borbe uspehe. Odred sam pa je narasel na več kot 400 borcev. Takrat je padla tudi prva nemška postojanka v Jurkuštru.

Zatem ga je pot vodila v štab četrte operativne cone, pa na položaj na-

čelnika štaba Tomšičeve brigade, kjer je bil do septembra 1950. leta, ko je bil upokojen kot rezervni major JLA, je opravil najrazličnejše naloge v vojaških enotah. Po odhodu iz JLA se je znova posvetil svojemu učiteljskemu poklicu in tako je bil kar trinajst let ravnatelj prve osnovne šole v Celju. In ne samo to, tudi v tem času in še zdaj je aktivni družbenopolitični delavec ter nosilec številnih odlikovanj. Pomembno delo je opravil kot pisec borbenih poti kozjanskega bataljona in odreda, in prav tako pri vrogoj maledagi rodu.

Se dosti zdravih in zadovoljnih let, Marjan Jerin!

DANE VIGNJEVIČ
— 50 LET

Pred dnevi je praznoval svoj petdesetletni jubilej Dane Vignjevič, upokojeni oficir JLA in še zmeraj aktivni družbenopolitični delavec, predvsem

med rezervnimi vojaškimi starešinami in borcev v Celju.

Rodil se je v vasi Lipa pri Bihaču. Že v prvem letu vstaje je začel kot mlad fant, ni imel še niti sedemnajst let, sodelovali z narodnoosvobodilnim gibanjem. V oktobru 1942. leta pa je stopil v osmo krajiško brigado. Jugoslovanski ljudski armadi je postal zvest kot aktivni oficir vse do upokojitve, novembra 1965. leta. Upokojen je bil v činu majorja. V partizanih je bil dvakrat ranjen. Za zasluge v NOB in po vojni je prejel pet odlikovanj.

K jubileju tudi naše čestitke!

Pred dnevi so v Zalcu podelili 37 visokih državnih odlikovanj, ki so jih prejeli najzaslužnejši delavci v občinski upravi.

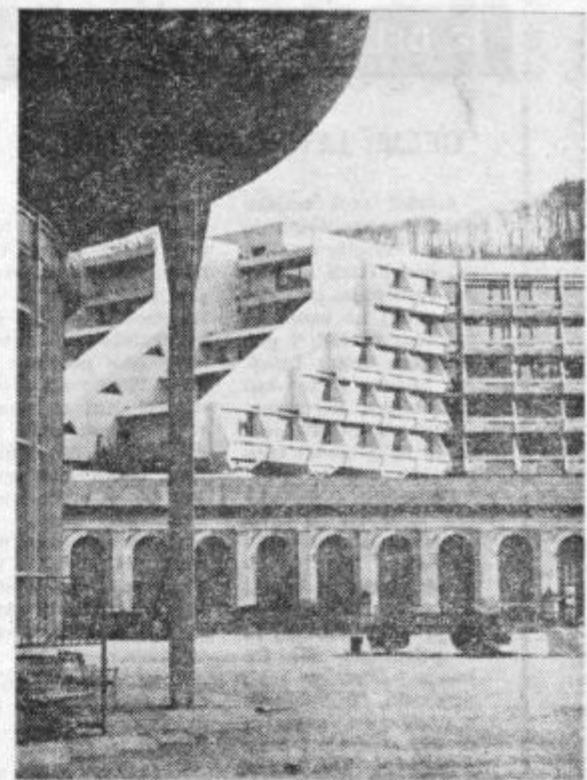
Red republike z bronastim vencem je prejel Milko Medvešek. Red zasluga za narod s srebrno zvezdro so dobili: Franc Vidmajer, Alojzija Brvar, Bojan Kovač, Ivan Matko, Rozalija Ribič. Red dela s srebrnim vencem so prejeli: Ladislava Zupanc, Marija Storman, Jože Zlender, Draga Mirnik, Ivan Gluščič, Marija Nahtigal, Franc Verdev, Jože Zagoričnik, Vlado Ažnik, Ivanka Kragl, Breda

Lenarčič, Franc Lednik, Dragica Lesjak, Zoran Vučer, Miodrag Perovič, Vera Potnik, Angelca Speglič, Milica Rom, Marija Senica, Jože Cerovšek, Marica Prevoršek in Marija Mirnik.

Staša Letting je prejela medaljo zasluga za narod. Medalje dela so dobili: Mara Sajovic, Marija Sajovic, Roman Vozlič, Hermrina Antloga, Irena Janič, Antonija Orožen, Marija Galof in Robert Kočevar.

V imenu odlikovancev se je za priznanja zahvalil Milko Medvešek.

TURIZEM

Nova slika Rogaške Slatine, z novim hotelom A katgorije v ozadju (Foto: MB)

ROGAŠKA SLATINA

„DONAT“ ODPRT

V Rogaški Slatini so držali besedo. Novi hotel A katgorije »Donat« bo deset dni pred iztekom leta odprti svoja vrata in tako napovedal rogaškemu turizmu novo obdobje in nov vzpon.

Novi hotel ima 208 postelj in vse druge potrebe prostore kot kuhinjo, restavracijske, klubsko, kopališko bazen, dvostezno keglijšče, trgovine z drobnimi potrebščinami za goste, frizerski in kosmetični salon ... skratka vse, kar k takemu objektu in hotelu sodi.

Predračunska vrednost ob začetku gradnje je bila nekaj nad šest milijard starih dinarjev.

Novi hotel A katgorije v Rogaški Slatini je nadaljevanje, ne pa konec, sprejetega investicijskega programa in odpira nove perspektive domačemu, predvsem pa inozemskemu turizmu. V Rogaški Slatini si zlasti z izgradnjijo tega hotela obetajo novo obdobje v inozemskem turizmu, ki je zdaj pešal predvsem zradi preveč skromnih nastanitvenih zmogljivosti. Tako so samo v letih 1971/72 odklonili 728 rezervacij iz Zvezne republike Nemčije. Če računamo, da se nemški gost zadržuje v zdraviliščih po okoli 20 dni, ni težko izračunati, kaj tak izpad pomeni v denarnem smislu.

Rogaška Slatina bo tako tik pred koncem leta dobila svoj novi hotel. Vsekakor izreden objekt, ki je v nadaljevanju zdraviliškega doma in se širi proti tempi.

Slavnostna otvoritev bo jutri, v petek, 30. decembra ob enajstih dopoldne.

DROBTINE

CELJSKI PUSTNI KARNEVAL — Cetudi je zdaj tisti čas, ko nam misli bolj uhabajo h koncu leta in zato k odgovoru na vprašanje, kje bomo silvestrovali, se pri prosvetnem društvu Zarja v Trnovljah že ukvarjajo z organizacijo celjskega pustnega karnevala. Zato so te dni poslali posebno pismo vsem delovnim in drugim organizacijam s prošnjo, da se že zdaj dogovorijo o takšnem ali drugačnem sodelovanju na tej tradicionalni prireditvi. Sicer pa, opozorilo niti ni prezgodnje, saj bo prihodnji pust že enajstega februarja.

EDO GABERŠEK — NOVI DIREKTOR TURISTIČNE AGENCIJE IZLETNIKA — Prvega decembra letos je prevzel mesto direktorja temeljne organizacije združenega dela turistične agencije celjskega Izletnika Edo Gaberšek, diplomirani ekonomist, ki je bil doslej član delovne skupnosti celjske podružnice Ljubljanske banke. Sicer pa Edu Gaberšku turistična problematika ni tuja, saj je že doslej opravljai nekatere dolžnosti, ki so bile povezane s turistično in gostinsko dejavnostjo.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

IZ DELA IZVRŠNIH SVETOV IN SKUPŠČIN

CELJE: LETOS 763 STANOVANJ

Izvršni svet celjske občinske skupščine je na eni svojih zadnjih sej ocenil tudi nekatera vprašanja graditve stanovanj ne samo letos, marveč tudi v prihodnjem letu. Letošnja bilanca je več kot zadovoljiva, saj prinaša rekord na tem področju in presežek vseh predvidovanj.

Do konca avgusta letos, sicer pa od prvega januarja, prav tako letosnjega leta, je bilo zgrajenih in vseljivih v družbenem sektorju 417 stanovanj in v privatnem 47. Do konca leta pa bo zgrajenih in vseljivih v družbenem sektorju še 175 stanovanj ter v privatnem 34. In če vse to sežejemo, pridemo do razveseljive številke — 763 stanovanj. Samo letos!

Vse to pove, da je celjska občina presegla letni načrt za 263 stanovanj. To tudi po zaslugi neizpolnjenega programa lani.

Od skupnega števila v letošnjem letu zgrajenih stanovanj, jih je občinski solidarnostni sklad finančiral 159. Sicer ima ta sklad v gradnji 169 stanovanj. Od teh jih bo 53 vseljivih še ta mesec, ostala pa prihodnje leto.

Zadovoljivo je stanje tudi kar tiče lokacij za tako imenovano usmerjeno graditev stanovanj. V ta namen je pripravljena letna načrt za 2.264 stanovanj. Te lokacije so na Otoku III (304 stanovanj), Lava I in Lava II za 240 stanovanj, Ljubečna za 420 stanovanj, Nova vas za 650 in Spodnja Hudinja prav tako za 650 stanovanj. Nekaj lokacij je še v mestnih škrbinah in izven zazidalnih okolišev.

S te strani vse v redu. Nekoliko drugače

pa se stanovanjsko vprašanje kaže v luči cen za gradbene storitve. Cene strahovito drvijo navzgor, in tako nastaja razlika pri kvadratnem metru stanovanjske površine že blizu 200.000 starih dinarjev! Kaj to pomeni? Na vsak način to, da je plan 500 stanovanj vsako leto ogrožen že v prihodnjem letu. Ali bomo po vsem tem znova pristali pri številki 300 stanovanj na leto? Vprašanje, ki je aktualno in ki zahteva svoj odgovor.

Sicer pa je odgovor na vprašanje iskati tudi v sklepih seje izvršnega sveta:

- graditev stanovanj je dosegla zlasti letos lepe uspehe. Toda na vsej temu se stanovanjski primanjkljaj zaradi večjega zaposlovanja novih delavcev ni zmanjšal. To pa hkrati terja od TOZD in OZD, da vlagajo zlasti v naslednjih letih vsa možna razpoložljiva sredstva za graditev stanovanj. To s ciljem, da bi že v naslednjem srednješčnem obdobju povsem odpravili stanovanjski primanjkljaj;

— izvršni svet podpira akcijo za graditev samskih domov;

- izvršni svet terja pocenitev stanovanjske gradnje;
- stanovanjska gradnja naj se razvija samo na komunalno urejenih zemljiščih;
- sicer pa naj se gradnja izvaja na tistih območjih, kjer je takšna graditev že stekla. Gre za to, da je treba takšna območja povsem zazidati. Značilno je namreč dejstvo, da so nekatere soseske odprete že več let in da se graditev stanovanj na njih ne razvija tako kot bi se morala. Se-

le, ko bodo izpolnjene takšne vrzeli, bodo lahko odprte nove lokacije;

— v graditvi stanovanj ima družbeni (blokovni) sektor prednost, prav tako naj se pospeši graditev zasebnih etažnih stanovanj. Takšno graditev narekuje predvsem pomajkanje gradbenih zemljišč;

— Izvršni svet podpira zakon o obvezni gradnji zaklonišč.

Sklepi izvršnega sveta so torej obetavni, saj nakazujejo rešitev stanovanjskega vprašanja v občini že v naslednjem srednješčnem obdobju.

ŽALEC: O SKUPNI IN SPLOŠNI PORABI

Zalski izvršni svet se je pred dnevi sezal že na svoji 17. seji. Tokrat so spregovorili o izhodiščih za odnose na področju osebne, skupne in splošne porabe v letu 1975. Gre za dogovor, s katerim se bodo vsi podpisniki družbenega dogovora o osebni, skupni in splošni porabi v SR Sloveniji zavezali za usklajeno samoupravno urejanje odnosov na tem področju, načrtovanje in usmerjanje gibanja osebne, skupne in splošne porabe, uresnicevanje načela vzajemnosti in solidarnosti ter delovanje samoupravnih interesnih skupnosti na osnovah ustawe in samoupravnega sporazumevanja.

V nadaljevanju so člani žalskega izvršnega sveta sklepal še o osnutku odloka o začasnem financiraju proračuna občine v prvem tromesečju 1975, na javni vpogled pa so razgrnili zazidalni načrt za industrijski kompleks SIP iz Sempera.

Skupnost za socialno varstvo, za objekte posebnega družbenega pomena in za znanstveno raziskovalno dejavnost bodo v Celju ustanovili v prihodnjem letu.

CELJE

NALOGE KOMUNISTOV

Konec meseca se bodo na prvih zasedanjih novozvoljenih delegatskih skupščin konstituirale samoupravne interesne skupnosti tako, kot to velja ustanova. Na zasedanjih skupščin bodo prisotni delegati skupnih delegacij, ki smo jih volili 5. decembra v temeljnih organizacijah združenega dela in 8. decembra v krajevnih skupnostih. Nujno pa je, da se vse novozvoljene delegacije naj vključijo v javno razpravo o resoluciji družbeno-ekonomskega razvoja Slovenije in celjske občine ter v razpravo o osebni, skupni in splošni porabi v letu 1975 čimveč občanov in delovnih ljudi. Člani odbora so opozorili še na nekaj nalog, ki jih

varjali tudi o nalogah komunistov po konstituiranju samoupravnih interesnih skupnosti. Nanizali so več področij, na katerih se morajo komunisti še posebej angažirati. Sklenili pa so, da morajo sindikalna organizacija, SZDL, ZSM in ZK skupaj organizirati takošnje usposabljanje delegatov. In ne samo to. Vse družbenopolitične organizacije naj vključijo v javno razpravo o resoluciji družbeno-ekonomskega razvoja Slovenije in celjske občine ter v razpravo o osebni, skupni in splošni porabi v letu 1975 čimveč občanov in delovnih ljudi. Člani odbora so opozorili še na nekaj nalog, ki jih

DS

KONJICE

DELEGACIJE

V

KOSTROJU

V Tovarni usnjarskih strojev Kostroj Slovenske Konjice so delavci volili tri splošne delegacije, ki bodo delegirale delegate v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. V TOZD Tovarna strojev so člani splošne delegacije naslednji: Franc Brdnik, Franc Celcer, Ludvik Crešnar, Rudi Gorinsk, Miha Kojnik, Martin Kovačič, Ivan Lopan, Peter Mušič, Jože Pakl in Janko Punčuh. Člani splošne delegacije TOZD Tovarne plastičnih izdelkov so: Berta Ajbarter, Stane Dreksler, Matilda Hojnik, Lojzka Kotnik, Jože Košič, Alfred Pristovnik, Ivan Podgrajšek, Mirko Regoršek, Leopold Založnik in Martin Smolnikar. Člani delegacije Delovne skupnosti skupnih služb pa so: Hedvika Brlez, Franc Ing. Bremsar, Franc Černec, Majda Delevič, Stane Korošec, Marija Kračun, Ivan Ing. Pavlič, Hinko Pernič, Leopold Sevšek in Martina Strmšek. D. S.

CELJE

SKLICI DELEGACIJ

Z izvolitvijo delegatov splošne delegacije, za delegiranje delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti vsega dela še nismo opravili. V resnici smo stopili v zadnjo fazo izvajevanja skupščin samoupravnih interesnih skupnosti.

V Celju so se dogovorili, da bodo krajevne skupnosti (18 po številu) združevale delegacije v deset konferenčnih delegacij. Tako bodo krajevne skupnosti delegirale v vsako SIS po deset delegatov. Delegacije se morajo sestati še v tem tednu in poleg dogovora o nalogah še odločiti, kdo bo vodil delegacijo, kdo bo namenski vodje in kateri delegat bo odšel na zasedanje skupščine posamezne SIS.

Konference delegacij bodo izbrale po enega delegata za naslednje občinske samoupravne interesne skupnosti:

- izobraževalno
- v skupnost zdravstvenega varstva
- v skupnost otroškega varstva
- v kulturno skupnost
- v telesno kulturno skupnost
- v občinsko konferenco delegacij skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja
- v občinsko skupnost socialnega skrbstva
- v občinsko stanovanjsko skupnost

Do sklica prvih sej konferenc delegacij pa morajo delegacije KS sprejeti samoupravne sporazume o oblikovanju delegacij. Torej še precej dela pred dokončnim konstituiranjem samoupravnih interesnih skupnosti. Na terenu bodo morali to nakoopraviti predsedniki svetov KS in predsedniki krajevnih organizacij SZDL.

Skupnosti za socialno varstvo, za objekte posebnega družbenega pomena in za znanstveno raziskovalno dejavnost bodo v Celju ustanovili v prihodnjem letu.

KRAJEVNA SKUPNOST SE UVELJAVLJA

(Nadaljevanje in konec)

Poleg se odpira še drugo vprašanje. To je vprašanje samostojnih poslovnih prostorov. Nemogoče je namreč vso to aktivnost organizirati po zasebnih stanovanjih. Sprejem strank, shranjevanje poslovne dokumentacije in druga tehnična opravila zahtevajo samostojne prostore. Kljub naštetim težavam pa je KS Petrovče v letu 1974 dosegla lepe uspehe. Sicer je s sodelovanjem občanov Levca uspela asfaltirati del naselja in nekatere ceste. Prav tako je uspela pripraviti teren za asfaltiranje del naselja v Drešinji vasi. Res je, da gre v tem primeru vse priznanje občanom samim, ki so z lastno sodelovanjem pri investicijah sodelovali v prečasnji meri.

Brez dvoma bi za realizacijo programa še nekaterih nedovršenih del potrebovali več sredstev, zato bomo morali ta dela vključiti v program za leto 1975.

Ustavna določila lepo nakazujejo, kako naj krajevne skupnosti za svoje potrebe oblikujejo sredstva. Gre za oblike združevanja sredstev na podlagi samoupravnih sporazumov z delovnimi organizacijami ali posameznimi tozdi. Zal pa se ta določila ostala le deklarativena in jih do sedaj še nismo uspeli realizirati. Tiste krajevne skupnosti, ki imajo na svojem območju sedež delovnih organizacij ali vsaj TOZD, se lažje samoupravno dogovarjajo za združevanje sredstev, ostale pa, ki te možnosti nimajo, so odrisne izključno le od dotaci skupščine občine. Te pa so le skromne in

nepokrivajo niti najnujnejših potreb.

Skupščina občine Zalec ima v svojem razvojnem programu povečanje prenosa sredstev na krajevne skupnosti, seveda pa je to pogojeno le z uspešno izvedenim referendumom, ki programsko zagotavlja krajevne skupnosti 500.000 dinarjev sredstev v dobi 5 let.

Krajevna skupnost Petrovče je sicer gusto naseljena in ima za to še poseben položaj, ker se zaradi vse večjega naseljevanja novih prebivalcev kažejo stalne potrebe po urejevanju komunalnih objektov. Pretežna večina aktivnih prebivalcev je zapošljena na področju občine Celje ali pa Velenje, zato pa bi bilo pričakovati, da bi tudi ti dve občini, upoštevajoč samoupravna dolžila, prispevali krajevni skupnosti del sredstev za urejevanje skupnih potreb. Ti dve občini bi namreč morali vsaj povzročiti, da bi samoupravni organi delovnih organizacij, katerih delavci so iz našega področja, poskrbeli, da bi kolektivi pristopili k podpisu ustrezne samoupravnega sporazuma za financiranje potreb krajevne skupnosti. Podjetja imajo namreč sedaj za to še gluhn ušeša. Tudi delovne organizacije iz občine Zalec še niso tse pokazale te pripravljenosti. Priporušno je, da je do sedaj edina tovarna nogavic Polzela samostojno nakazala del sredstev KS, upoštevajoč ustavno določila. Obrito podjetje Zarja Zalec je prav tako sodelovalo pri nekaterih delih z lastno sodelovanjem. Kmetijski kombinat HMEZAD s svojima

obratoma v Petrovčah sicer sodeluje pri vzdrževanju nekaterih cest, vendar le tam, kjer sam nastopa kot uporabnik cest, ker ima na tem področju precejšnje površine zemljišč.

Druge delovne organizacije oz. TOZD pa do sedaj še niso pokazale razumevanja za tourstvo sodelovanje.

Clin Krajevne konference SZDL so mnenja, da bi delavci, zaposleni v delovnih organizacijah, sami morali sprožiti vprašanja na samoupravnih organih, kjer sodelujejo kot člani delovnega kolektiva. Sele ko bodo delavci kot aktivisti krajevne skupnosti začeli ta vprašanja načenjati in jih postavljati na dnevni red zasedanj samoupravnih organov, bodo dobila osnova za sklenitev samoupravnega sporazuma med KS ter delovno organizacijo. Ne pričakujemo izdatne pomoči in bi bili zadovoljni tudi z minimalnimi sredstvi, ki pa bi, če bi jih sprejemali od vseh delovnih kolektivov, kjer se zaposlimo naši krajanji, še kako povečali naš proračun, posebno še zato, ker ob vsaki pomembni akciji sodelujejo z lastnimi sredstvi tudi občani sami.

Upoštevajoč program investicij za leto 1975, ko bo krajevna skupnost pristopila k izgradnji ceste-oveznicice do Petrovč do Levca, bo nujno potrebna skupna akcija, v kateri pa bodo seveda sodelovali tudi občani z izdatnimi sredstvi.

ALBIN MLINAR,
tajnik KS Petrovče

TEDEN DOMAČEGA FILMA TEDEN DOMAČEGA FILMA TEDEN DOMAČEGA FILMA TEDEN DOMAČEGA FILMA TEDEN DOMA

TDF-ZORANA ZEMLJA

Teden domačega filma je za nami. Ni bil po naključju v Celju, toda o tem smo že pisali. Zdaj je trenutek, da ocenimo našo enotedenško manifestacijo domačega filma. Brez dvoma je uspeja. Ne toliko zaradi filmskih predstav, ki smo jih uspeli dobiti v tem času v celjske kinematografe. Poglavitna vrednota Tedna domačega filma je v spoznaju, ki je nastalo v njem, da Teden domačega filma ni samo oteden, ampak je naša vsakodnevna skrb za razvoj in rast domačega filma pa tudi spoznavanje vrednot filma na sploh. Stivilni razgovori, ki so bili po osnovi, nih, poklicnih in srednjih šolah ter v organizacijah zdržanega dela so povsem jasno pokazali, da je zanimanje naših ljudi za film, za domači film, veliko večje, kot bi si kdo misil. Res je, da smo z organizacijo Tedna domačega filma to zanimanje v tem trenutku še povečali, res je, da so bile kinodvorane polne tudi zaradi nekaterih znanih filmskih igralcev, ki so se predstavili občinstvu. Toda vsebina pogovorov in strokovnih posvetov o filmski kritiki in publicisti ter s filmskimi mentorji in pedagogi so nakazali trdno voljo v vrstah samih filmskih ustvarjalcev in tistih, ki njihovo delo spremljajo, da še bolj zdržimo skupne moči za porast in boljšo kvaliteto domačega filma.

Prizadevanja za enotno progarnsko politiko proizvodenje domaćih filmov, pogojujejo tudi boljšo ureditev razmer v vrstah filmskih kritikov in pu-

blicistov. Prizadevanja šolskih vodstev za še boljše približevanje filmske umetnosti doraščajoči mladini, in vsem mla- dim v organizaciji združenega dela, kjer bi morala preuseti se večjo iniciativno zveza kulturno-prosvetnih organizacij, kažejo na dane pogoje v novih oblikah nastajanja slovenskega filma. Torej, na vseh področjih, ki jih zajema film in njegov vsebinski vpliv, so se pokazale resne potrebe po enotnem in načrtinem delu.

Teden domačega filma v Celju je srečanji pa tudi s predstavami domačega filma dal monžost komuniciranja vseh zainteresiranih pa tudi odgovornih, ki delajo na tem področju. Tudi to je res, da niso vsi sodelovali – tokrat, a nedvomno se bo krog razširil. Celje je tudi pokazalo s svojim gostoljubjem in polnimi kinodvoranami, da sprejema domači film medese in da si ga še želi, da želi njegovo razvoj in porast domače filmske proizvodnje. Delovne organizacije so prispevale s svojim razumevanjem velik delež k omenjenemu vltisu. Torej, naslednje leto pričakujemo v Celju Teden domačega filma z upanjem, da bomo videli šest pravih premier slovenskega filma in da bodo nekateri problemi, letos še nakazani, naslednje leto že rešeni, čeprav se zavedamo, da vsi ne bodo, saj to je proces. A ker smo s Tednom domačega filma v Celju prideli z osveščanjem, smemo biti optimistično razpoloženi ob tej dolgoročni inwesticiji.

Filmske delavce, kritike in spremiščevalce sedme umetnosti je v Kovinotehni pozdravil pomočnik glavnega direktorja Štefan Korošec, razgovor pa je vodil Demeter Bitenc, podpredsednik Društva slovenskih filmskih delavcev. Gost obiska je bil režiser Pomladnega vetra Rajko Ranfi, glavna igralka Mira Nikolić, sodelovali pa sta tudi Stanka Godnič, filmski kritik in Marika Milkovič, filmski režiser.

ZNANA NEZNANKA — FILM

Nedvomno so sodili med najpomembnejše dogodek v času Tedna domačega filma pogovori posameznih filmskih ekip po šolah celjskega območja. Skupine filmskih delavcev, ki so bile zelo pestro sestavljene in so bili igralci pravzaprav v manjšini, saj so se z diktatorji pogovarjali reziserji, montažerji, snemalci, skratka tisti, ki so navadno ob prikazovanju filmske predstave v ozadju in jih osebno težko spoznamo. Sploh je malo priložnosti, da bi mladi ljudje spoznavali nastanek filma, bolj s tehnične plati. Vsebinsko ga je lažje odkrivati, saj o tem veliko govorji predstava sama. Da pa do nje sploh pride, pa je potrebna celo armada sodelavcev, ki naredijo s posnetih kadrov prizore in iz prizorov filmsko celoto.

To so bila vprašanja ki so deževala iz ust učencev v osnovnih šolah. Bila so si povsem enaka pa naj je bil razgovor v Celju, Sentjurju, Rogatški Slatini, Mozirju ali v Laškem ali kje drugje. Pa kako postaneš filmski igralec, kako priti v film. Kako igrajo otroci, kako nastopajo dresirane živali, kako igralcu priteče vsumetna kris, če ga kdor ustreli, kako se podirajo hiše in v vojnih filmih — kako padajo letala in bombe. In zakaj se nevidni človek ne vidi, a se vidi samo predmet, ki ga drži v rokah in podobno. Povsed, kjer so bile skupine filmskih delavcev, je bilo toliko vprašanj, da bi srečanjem ne bilo ne konca ne kraja, če ne bi čas, ta neuusmiljeni pričaničar vedno posegel vmes. Tako so osnovnololec v neposrednem pogovoru z ljudmi, ki se prav nič ne razlikuje od ostalih sem

ljanov, pa čeprav delajo filme, seznanjali o "istih skrivnostih filma, katere še niso poznali, ali so jih morda samo slutili. In ko so dobili odgovor na eno vprašanje, se jim je odprlo drugo in skoraj je bilo tako kot v pravljici. A ne čisto tako. Veličko verovali mladi nadobudeži, kljub temu, da sedijo v osnovnošolskih klopeh. Omenjena srečanja s filmarji, so jim to obzorje še razširila. Tudi s tega zornega kočeta, da udelanje filmov ni nobena zabava, ampak trdo delo, preden je film

so osvetili v zares prijetnem in sproščenem vzdušju posebnosti in specifičnosti filmskega jezika, ki je skupek več izraznih sredstev, ki tvorijo film kot celoto.

Zanimala so jih tudi vprašanja o domači filmski proizvodnji, primerjave z jugoslovanskim filmom in filmom v svetu. Brez dvoma, pogovori so osvetlili filmsko problematiko z vseh zornih kotov. To spet dokazuje, kako bodo baki pogovori še potrebeni, še bolje pripravljeni in razčlenjeni. Dragoceno je bilo tudi to, da se je teh pogovorov udeleževalo - di Stanka Godničeva, filmski kritik, pa tudi Andrej Hieng kot scenarist in režiser. Mladi so spoznali domala vse ustvarjalce filma. Njihovo živo zanimalje o filmu na sploh narekuje še bolj načrtno filmsko vzgojo, še bolj poglobljeno in angažirano skrb šolstva za sedmo umetnost, ki ima neavaden vpliv na mladega, a ne samo na mladega človeka. Ki bo lutri tudi v drugih oblikah potrošnik te kulturne dobrane in bo tudi moral odločati, kaj kaj smeti, ki ne sodi zraven. Vsega tega ne bo mogel brez znanja in načrte vzročiti, ki je potrebna danes, da bi znamenje vrnili jutri. V naslednjem letu lahko pričakujemo in prepričani smo, da bo temu tako, še boljše stike med filmskimi delavci in mladino. Letošnji Teden domačega filma je to potrebo podprt in v svoji uspešnosti odpr nove vidlike snovanja na tudi razvijanja filmske umetnosti.

UVOD – GIMNAZIJKA

Že v sredo zvečer je bila uvodna predstava v Teden domačega filma, in sicer predstava Gimnazijke v režiji Stanka Josta. Premiere se je udeležil tudi književnik Anton Ingolič, avtor romana Gimnazijka — po njenih motivih so celjski filmski amaterji posneli svoj film. Revija Stop jim je poklonila skulpturo Stopovega prstana, ki jo je izdelal akademski kipar Janez Boljka.

TEDEN DOMAČEGA FILMA TEDEN DOMAČEGA FILMA TEDEN DOMAČEGA FILMA TEDEN DOMAČEGA FILMA TEDEN DOMA

POGOVORI

POTI DO FILM

Kar trije posveti (o filmski kritiki in publicistiki, z delegati — kulturnimi animatorji in z ideologij osnovnih organizacij ZK ter predsedniki sindikalnih organizacij iz celjskih delovnih kolektivov) so bili v dneh Teden domačega filma namejeni temeljnemu cilju osrednje slovenske filmske manifestacije — kako združiti napore in moč za kakovostno rast domačega filma in kako odpreti poti med filmom in igralci. Med doslej mnogokrat odtujeno filmsko proizvodnjo in še bolj neprizadeto filmsko publiko. Toda vse večja družbena vrednost in pomembnost filmske umetnosti v enakem razmerju spodbuja podružbljanje filma in filmske politike. Kultурne dejavnosti torej, ki je izjemno popularna in vplivna. Teden domačega filma je ena izmed poti, da bi ta vpliv valovil na obeh straneh — pri ustvarjalcih in gledalcih, delavcih, občanih.

ki in filmski publicistiki je zato razgrnil več dilem in problemov kot le iztočnico o družbeni organiziranosti in estetski izvornosti domače filmske kritike. Vprašanje, kaj je marksistična filmska kritika, je obviselo v zraku. Določneje je bila izrečena zahteva, da se moramo v Sloveniji dokopati do našega modela kritike. Modela, ki ne bo iskal edine zvezljavne resnice v ideooloških klisnjah ali pa v absolutnem estetiziranju. Manjka nam analitične, študiozne, poglobljene filmske kritike, ki se je doslej preveč držala kril literarnosti, literarnega in fabulativnega pristopa do ocenitve filma. Kritika se praviloma loteva vsebine, ideje in morda še režije filma,

vse ostalo pa ostane v kritikovi senci.

Na posvetu so predlagali, naj družba primerneje ovrednoti pomen filmske kritike in položaj kritikov. Kritika v sedanjih vlogi nebo gljene, neupoštevane postavke se

ne bo pobrala s sedanje registratorske in glosaturske pozicije. Kritiki so zahtevali bolj razgibano publicistično - založniško dejavnost na področju filma. Integracijo sedanjih založniških naporov. Boljšo organiziranost in večjo dejavnost sekcij filmskih kritikov pri Društvu slovenskih filmskih delavcev. Jasno so opredelili vlogo javnih občin in se posebej TV pri odmerjanju prostora za spremljanje filmske dejavnosti. V prizadevanjih za skrbnejše gledalstvo vrednotenje filma in spremljanje kritike pa so na posvetu naglasili velike možnosti filmske

vzgoje.

Pogovor delegatov — kulturnih animatorjev s filmskimi delavci (Jože Gale, Jože Zupan, Milan Ljubič, Mirjana Borčić) je klub skromni udeležbi naložil organizatorju TDF in drugim več na log. Poglejmo vprašanje: Kako naj kulturni animatorji uveljavijo svojo funkcijo v delovnih organizacijah? Ali smo dovolj storili v ZKPO, v KS, sindikatih, za njihovo estetsko umetnostno kulturno vzgojo? Kdo bi moral poskrbeti za seminarje za animatorje »kulturnega marketinga«, kaj bi lahko glasila delovnih kolektivov storila za popularizacijo domačega filma? Ponudba Vibe filma, da lahko dijaki ali amaterji obišejo, filmske studije, je med udeleženci žela odobravanje.

S posveta s filmskimi kritiki in publicisti, ki je bil v ponedeljek dopoldne

SPREMLJEVALEC FILMA – LEPAK

Razstavo filmskega lepaka je odprl predsednik skupščine kulturne skupnosti Celja prof. Anton Aškerc

problematika lepaka. Pozvati je treba torej vse tiste (sicer že oguljena plošča), ki kakorkoli vplivajo na nastanek teh plakatov (ustvarjalci in naročniki), da načrte ne povezujejo sodelovanje z likovniki, da je treba misliti na sposobne ustvarjalce in v mlajših vrhujati razvojne silnice in seveda omogočati njihov razvoj. Zasledovati sodobne tokove, kjer so ti že uspešno opravili svoje poslanstvo in pri tem seveda ne pozabljati na specifiko naših možnosti pa tudi vsebinskega izročila našega filma.

ti razvojne silnice in seveda omogočati njihov razvoj. Zasledovati sodobne tokove, kjer so ti že uspešno opravili svoje poslanstvo in pri tem seveda ne pozabljati na specifiko naših možnosti pa tudi vsebinskega izročila našega filma.

Letošnji teden domačega filma v Celju je s svečanim govorom pričela Ela Ulrich Atena, republiška sekretarka za prosveto in kulturo. V uvodnih besedah je opozorila na kompleksnost filmske problematike in o pomembnosti takšnih srečanj, kot je Teden domačega filma.

V imenu pokrovitelja letošnjega tedna domačega filma je vse goste in obiskovalce v dvorani kina Union pozdravil pomočnik glavnega direktorja Kovinotehne Štefan Korošec in zaželel vsem filmskim delavcem in ustvarjalcem prijetno bivanje in delo v Celju.

Pokrovitelj letošnjega Tedna domačega filma je bila organizacija združenega dela Kovinotehna Celje. Pokroviteljstvo nad posameznimi premierami pa so prevzeli Aero, Gorenje, Tehnomerčator, Moda, Tkanina.

Gradivo za obe strani je zbral in uredil ter fotografiral Drago Medved. V prihodnji številki Novega tednika boste še obširno brali o Tednu domačega filma.

Posnetek je s pogovora v osnovni šoli Slavka Šlandra v Celju.

V petek je bilo srečanje filmskih delavcev s člani organizacije združenega dela Kovinotehne. Srečanje je bilo na pobudo in željo Kovinotehne, da bi bolje spoznali slovenske filmske delavce, predvsem pa problematiko domačega filma. Ta pobuda je bila toliko bolj razveseljiva, ker je Kovinotehna pokrovitelj letosnjega Tedna domačega filma in s tem, ko je dala določena finančna sredstva, je čutila ob tem še dolžnost po vse-

Razveseljivo je bilo tudi to, da so bila vprašanja dobro pripravljena, razmišljajoča. Tako smo se srečevali s vprašanji kot: kakšna je naša distribucija zunaj, zakaj premajhna afirmacija slovenskih igralcev v jugoslovanskih filmih, kakšen je doprinos filmske kritike k afirmaciji domačega filma, zakaj nismo ved komedij in glasbenih filmov, kakšen je položaj ustvarjalcev filma itd.

ocasnim delom svojih razstav. Te so že bile, kar nedvomno dokazujejo nekateri lepaki na omenjeni razstavi. A to je premalo. Ta razstava tudi dokazuje, da najbrž ni nihče misil od ustvarjalcev teh lepakov, da bodo kdaj kje na skupni razstavi, kjer se še bolj razgledali revščina slabih filmskih lepakov in seveda ob njih poudari ugled dobreih, a teh je žal premalo.

Potem takem je še stevek vseh vprašanj zadeval kompleksno problematiko domačega filma in takšni so bili tudi odgovori. Z bolj urejenim načinom finančiranja domačega filma, z urejeno programsko politiko, s kompletno proizvodnjo, bo tudi filmska kritika bolj kompletna, s tem pa še bolj ustvarjalna. Kako delati dobre filme in kako delati filme, ki bodo ljudem všeč, je zelo relativno vprašanje, čeprav nihče ne trdi, da ni nemogoče napisati odgovorite. Gre za vrednotenje filmske umetnosti, za spoznavanje njenе izredne komunikativnosti in s tem tudi vplivnosti na najširše občinstvo. Kar je bilo najbolj razveseljivo na razgovoru v Kovinotehni je to, da je bil vzpostavljen razložen posredni stik s člani kolektiva in filmskimi delavci. Da je ta razgovor dal nedvomljivo podobno

Kaj zdaj narediti s to celjsko razstavo? Sicer ni prva te vrste pri nas, saj smo imeli pred leti tu razstavo mednarodnega filmskega lepaka, ki je bila nedvomno dobra, če se samo spomnimo poljskih ustvarjalcev. A pred nami je zdaj naša, domača celjska razstava, da je ta razgovor dan neovrnljivo poslovni prisotnosti filma med nami, pa tudi spoznanje vseh, da nikomur ni vseeno, kaj bo z njim. Samoupravna sredina Kovinotehne je na razgovoru potrdila vse bolj vidno potrebo, kako se bodo morali vsi tisti, ki neposredno dajojo sredstva za kulturno, zanimati za njen razvoj, za smisel vloženega denarja, za posredne sadove svojega dela in neposredne dobrine iz tega. Leta to je bil to prvi pogovor te vrste in ne zadnji. Drugo leto jih bo še več, zaželeni pa so ob vsakem času, ne samo ob Tednu domačega filma.

pisma

PISMO IZ ARGENTINE

Dragi rojaki! Po daljšem času se spet oglašam z nekaj vrsticami, da bi kot Slovenec in rodoljub bil vsaj preko Novega tednika povezan z vami. Naj vam povem, da Novi tednik redno prejemam, seveda z večjo zamudo, kajti loči nas velika razdalja. Tednika sem vesel, saj mi prinaša novice iz mojega rodnega kraja, lepega mesta Celja.

Pred kratkim so tu pri nas, v Buenos Airesu vrtili jugoslovanski film Peta ofenziva. Seveda sem bil filma zelo vesel. Razveselilo pa me je tudi zanimanje prebivalcev Buenos Airesa za ta film. Čeprav je v našem mestu nad tristo kinodvoran, je bila pred dvoranom, kjer so predvajali ta film, več sto metrov dolga vrsta. Tako so tudi meščani Buenos Airesa spoznali našo deželo, ljudstvo, boj jugoslovenskih narodov v času NOB in nasičen okupatorja nad našim ljudstvom. Zelim, da bi si še več filmov našlo prostor v dvoranah Buenos Airesa. Zame je bil to velik dogodek.

Lep pozdrav vsem v domovini.

JOZE STOKOVNIK
Buenos Aires
Argentina

Dragi rojaci!

Hvala za prijazno pismec, ki smo ga bili zelo veseli. Ne pozabite se nam še kaj oglašati!

Ce ste še vedno naročnik Novega tednika in ne veste, kam bi pošljali naročnino, vam naj povemo, da je najbolje, če denar za celoletno naročnino pošljete na naslov: Časovno grafično podjetje Deto, oddelek za naročnine. Ljubljena.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

11

NASELJA IN KMETIJE NAD SMARTNIM SO PODPIRALE PARTIZANSKO VOJSKO

V zaledju Smartnega — Rovt, Sv. Jošt, Gole vrtače — se je dogajalo marsikaj koristnega za sam razvoj odporniškega gibanja in partizanstvo. Tu se je — v Strukljevih pečeh — nahajala 1944 leta zasilna partizanska bolnica in se je v njej zdravil med drugimi tudi komandant XIV. divizije Jože Klanjšek — Vasja. Bolnico je v glavnem oskrboval s hrano in ji dostavljal vse drugo mlinar Jože Glojek iz Sp. Kraš, partizansko Drino imenovan. Za zdravljenje ranjencev je bilo razen hrane, zdravil in povojev potrebnih še na desetine drugih pripomočkov. Drino je imel nekaj pomičnikov. Med zelo požravnalnimi in zanesljivimi je bil Remičev Johan, brat Remič Anton, mežnarja cerkev Sv. Jošta, aretiranega po borbah na Creti koncem oktobra 1941 in zatem v naslednjem letu januarja meseca ustreljenega v Mariboru.

Oba mežnarjeva brata sta imela prav tako že v jeseni 1941 tesne stike s partizani. Najmlajši brat Gustl, sedaj živi doma na kmetiji, je bil nekaj dni zaprt v starem piskru. To je bilo sicer dosti pozneje, namreč v 1944 letu. Gestapo ni mogel ničesar zvesteti od njega in Gustl je odšel takoj po izpustitvi med borce. Radi Gustlove aretacije je postal nevarno tudi bratu Johangu. Izognil se je aretaciji in odšel iz terenskega dela v partizansko edinico.

gozdno gospodarstvo. Rijengoždani pa nujno potrebujejo most čez Savinjo, da bi imeli varen prehod. Sedaj hodijo preko Savinje čez nevarni železniški most.

Bralka P.

CESTE, CESTE

PLANINSTVO

Zadnjič, ko sem vam pisal, vam nisem nič omenil, kaj v tedniku rad prebiram. Pravzaprav je tednik zelo pester in ga preberem skoraj v celoti. Se posebno pa so mi bili všeč članki »Njihovo življenje je maternstvo«. Tudi moja mama je imela dvanajst otrok! Na zadnjih strani rad prebiram »Ljubezen po svetu. Zelim pa si, da bi kaj več pisali o planinstvu in naših lepih gorah. Zahvaljujem se vam za povabilo na rekreacijsko smučanje, ki se ga bom prav rad udeležil, čeprav nisem več rosono mlad.

V imenu vseh tistih smučarjev, ki nimamo prevoza, pa bi rad opozoril, da smo zaferji in avtomobili seveda tudi. Sedaj ni več problem priti na Ponikvo, če ti le zapornice ne zagodejo. Pa kaj bi se jezili zaradi njih! Problem se začne

strpno pričakujemo, imeli več usmiljenja do nas.

Karel Siemenšek

Gomilsko 55a

Odgovor:

Dragi Karel!

Ceprav nismo vašega pisma v celoti objavili, smo ga kljub temu skrbno prebrali in je bil vaš strah odveč. Le oglastite se nam še kdaj; morda s kakšnega planinskega pohoda.

Potrudili se bomo, da bomo ugodili tudi vaši želi in bomo napisali kaj zanimivega za planince in smučarje. Ce bere ta prispevek tudi kakšen planinec, se bo morda odločil in nam poslat kakšen zanimiv prispevek o planinstvu.

SKAKALNICE ALI JAME

Letos smo si komaj prizorili asfalt na Ponikvi, seveda ni šlo brez samoprispevka, toda zdaj smo zadovoljni vsi, šoferji in avtomobili seveda tudi. Sedaj ni več problem priti na Ponikvo, če ti le zapornice ne zagodejo. Pa kaj bi se jezili zaradi njih! Problem se začne

pri odcepnu cesti v Luterje. Cesta postaja vse bolj prometna in nič je ne popravljajo. Ze takoj pri odcepnu cesti se prično jaime, ki se jim ni moč izogniti. Izprane jame, ki so za avtomobile prave skakalnice, kličejo na pomoč — a zaman. V teh jama se seveda te dolgo časa po dežju zadržuje voda. Menim, da bi tudi zanje potrebovali v Ponikvi oziroma v Luterjih obisk kakšnih nadobudnih jamarjev, ki jih je vabilo v Luterje na raziskavo jame, neka bralka iz mojega kraja.

Ida iz Luterij

KOZJANSKO NEKOČ IN DANES

Vem, da je že dosti napisanih in izgovorjenih besed o nerazvitem Kozjanskem, o njegovih ljudjih, problemih in življenu na Kozjanskem. Končno se je prebudila zavest vseh ljudi, da ne more biti srečne družbe, ne da bi bil srečen njen sleherni član.

Spominjam se predvojnih časov in razmer na ozemju območju Kozjanskega. Gospodarska de-

javnost je bila za najnižjem nivoju, brez industrije in zaposlenega prebivalstva. Razen poljedelstva, vinogradništva in sadjarstva, ni bilo nobenih panog. Izjemna je bila že takrat Rogaska Slatina, kot izrazito turistični center. O zaposlitvi na Kozjanskem seveda ni bilo govora, čeprav je bil delavcev na pretek. Kmet je delal na svoji zemlji le za svojo številno družino, pa te za to včasih ni bilo kruha. Pridelke iz vinograda, sadovnjaka in gozda je le s težavo prodal in so bili zato negotov vir dohodka.

Dolgo po vojni se v teh krajih ni nič spremeno. Bilo je zo obdobje, ko so mladi ljudje množično odhajali na delo v razvitejše predele republike, ali pa v tujino. Zelezniška proga od Kumrovcu do Grobelnega je bila zgrajena nekako v letih 1953 do 1956; kdo ve koliko pa s to progi kraj niso pridobili. Nekaj časa se je celo govorilo o nerentabilnosti te proge.

Sele poznejši časi so prinesli na Kozjansko ne-

Na celjskih ulicah se je te dni novoletni utrip pomešal z utripom Tedna domačega filma

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Ljudem na kmetih, posebno v takšnih gorskih naseljih, je bilo v tistih časih res težko. S srcem so bili za partizane. Pomagali so jim kakorkoli so znali in mogli, bili so jim za vodiče podnevi in ponosi. Toda kaj, ko je bilo treba živeti tudi za kmetijo in svojce. Posebno težko je bilo ob prilikah, ko se ni bilo lahko znati, če so prišli do njih nemški vojaki in žandarji, slovensko govorči vermani in tudi raztrganci. Takrat je veljalo trezno presoditi s kakšnim izrazom na licu, s katerimi kretnjami roči in telesa bo treba podkrepiti laž v odgovorih na kdo ve vse kakšna vprašanja zasliševalcev, da bodo odgovori bolj prepričevalni. Johan Remič, sedaj doma na Vranskem, se spominja takega dogodka, ko še sam ni bil partizan, a je imel pogosto stike z njimi. Bilo je v poletju 1942, ko se je okoli Sv. Jošta zadrževal Savinjski bataljon. K mežnarjevom so prišli vermani in raztrganci. Zahtevali so, da jim Johan pokaze pota do studenca na Tolstem vrhu. Johan jih je vodil daleč naokrog predvsem radi tega, da ne bi naleteli na partizansko taborišče, za katerega je dobro vedel kje se nahaja. Ko je odvrnil za partizane pretečo nevarnost in sodslužil vermanom za vodiča, je pohotel v bataljon z nasvetom, da je treba takoj menjati mesto bivaka.

Partizanu Medardu — Avgustom Kržniku, tedaj obveščevalcu Sladrove brigade, ki je takrat posredoval marsikatero koristno sporocilo in zvezzo, je poznano, da se je koncem junija 1944 leta zadrževala pri Strukljevih in v gozdnih bajti v Pretkovici skupina aktivistov Pokrajinskega komiteja KPS in nekateri člani vojaške-

ga poveljstva za Štajersko. Imeli so radijsko sprejemno in oddajno postajo in bili zastrašeni s četo vedevejevcem (VDV = vojska državne varnosti). To je bilo nekaj tednov pred pričetkom osvobajanja Gornje savinjske doline. Prav na tem področju so se občasno sejstali tudi člani partizanskega vodstva za Zg. in Sp. Savinjsko dolino.

TODA TUDI OKUPATOR NI POČIVAL...

Nemški policijski in žandarmerijski aparat je s svojimi tipalkami — domačimi ovaduhov v Smartnem ves čas vojne ni bilo, toda našle so se prodane duše od drugod, ki so stikale z aktivisti in partizani, tudi ujetim borcem so Nemci z mučenjem iztrgali marsikaksno skrivnost — zaznamovali in tudi občutili, da je to področje naklonjeno partizanom. Ze v poletju 1942 so morale zbežati pred partizani žandarmerijske in vojaške, to je vermanske patrulje, če so se le preveč odaljile od glavne ceste. Tudi napad Savinjske čete v novembру 1942 v Sp. Krašah na poštni avtobus z obroženim vojaškim spremstvom in občasne rekvizicije hrane pri tistih redkih kmetih, ki niso pokazali razumevanje za podpiranje osvobodilnega gibanja, vse to je Nemci vznemirjalo. 10. aprila 1943 so partizani zasedli Brdo in priredili miting. Prvomajski kresovi 1943 leta po Rovtu in Sv. Joštu in propagandne (listkovne) akcije v dolinskih naseljih, kar vse se je v 1944 letu še znatno povečalo, je povzročalo zasedbenim oblastem marsikatero bridko uro.

kaj svetih perspektiv in upanja na boljše življenje. Zahvala solidarnosti ne gre le po potresu, marveč je ta naravnna nesreča le še bolj pospešila že pred leti začrtano gospodarsko politiko na Kozjanskem.

Vse, kar je na novo zgrajenega na Kozjanskem (šole, ceste, obrati nekaterih tovarn), je sad skupnih naporov vsega slovenskega gospodarstva in rezultatov prizadevanja in pridnosti krajanov samih. Med ljudmi je čutiti zavest, da niso prepuščeni sami sebi. S tem pa je tudi zavrt velik odhod mladine v mesta, saj se mladi rod zaveda, da so mu čedalje bolj dani pogoji za vsestransko gospodarsko in kulturno življenje na podeželju.

Skoda, ki je bila prizadana pri potresu, je ljudi še bolj združila v globokem preprtičanju, da niso osamijent na tem koščku slovenske zemlje. To so dokazali vsi ljudje širom po Sloveniji in tudi iz drugih republik, ki so s solidarnostno akcijo priskočili na pomoč v njihovem najtežjem trenutku.

CARINARNICA CELJE

PONOVNO OBJAVLJA,
da bo dne 24. decembra 1974 ob 11. uri v
prostorih Carinarnice

JAVNA DRAŽBA

blaga, odvzetega po carinskih prekrških po spisku št. 15—1201 z dne 21. XI. 1974, v začetni vrednosti din 40.692.—

odstopljene in odvzetega blaga po spisku št. 05—1200 z dne 21. XI. 1974 v začetni vrednosti din 25.435,50.

Javne dražbe se smejo udeležiti vse pravne osebe, ki morajo predložiti dokazilo o tem, da se lahko ukvarjajo s tovrstnim prometom blaga.

Interenti si lahko ogledajo blago dne 24. XII. 1974 med 8. in 11. uro.

Kavci v višini 10 odst. od začetne cene je treba položiti s čekom pred začetkom dražbe.

Cene veljajo fco. Carinarnica. Prometni davek plača kupec.

Kupec mora kupnino plačati v petih dneh od prodaje blaga.

Za vse informacije se obrnite na Carinarnico Celje, telefon 25-700, interno 20.

LOJZE POŽUN

OSVOBODITEV IZ „STAREGA PISKRA“

(2)

Prva naloga novega okrajnega odbora OF Celje-mesto, v katerem sta bili poleg sekretarja Martina Klančičarja-Nandeta, njegovega namestnika Jožeta-Zeljka-Očka in že omenjenih članov partizanskega komiteja še Marta Sparhakl-Marta in Vlasta, je bila utrditi stare in upovstaviti še nove zvezze z mestom. Tedaj so obstajali odbori OF le na mestnem obrobju, v Lokeru, Hudinji, Gaberju, Zavodni, Medlogu-Lav-Babnem, v samem mestu pa jih še ni bilo. Terenski oziroma krajevi odbori so se redno sestajali, njihove predsednike pa so vključevali v širši okrajni odbor, ki se je s časom razširil in okreplil še z Ivanom Veoron Antonom Seničo, Oračovo mamom Marijo, Jožico Frece, Vero Kruščič, Mileno Brglez, Adamom Brečkom, Adolatom Okrožnikom, Vilkom Gračnerjem in Dragom Komerciškim-Aljošo. Prek njih so poskušali obvladati celotno okrajno območje, ne da bi v strnjih naseljih postavljali še rajonske odbore, pač zaradi sovražnikovnega močnejšega nadzora. Zaradi konspiracije je odbornikom tudi sicer bolj odgovarjalo delo s posamezniki in z občasnimi skupinami. V okviru okrajnega odbora so v mestu upoštevali tudi jedra za organizacije Protifašistične ženske zveze, Narodne zaščite, Rdečega križa in socialnega skrbstva. Poleg že obstoječih odborov Delavske enotnosti v TEO, Cinkarni in Metki so poskušali postaviti še nove v podjetjih, v katerih so ljudje kot posamezniki sicer že sodelovali, a še niso bili povezani v organizaciji. Mladinski aktivni so bili v Zavodni, v Westnovi tovarni, na Hudinji, v Dolgem polju in Novi vasi, najmočnejši pa je bil v Metki. Januarja 1945 je Okrajni komite KPS na skojevski konferenci pri Samčevih v Runtolah pri Škofji vasi formiral Okrajni komite SKOJ Celje-mesto, za sekre-

Streljanje talcev v Starem piskru 22. VII. 1942 (100 talcev ustreljenih)

tarja mladinskih aktivov v mestu pa so postavili skojevce.

Ko je Mičica Gabrovec-Lenka po nalogu Okrožnega odbora OF Celje sklicala v prvi polovici decembra v Dramljah konferenco terenskih političnih delavcev in aktivistov iz okrajev Celje-mesto, Celje-okolica in Konjice, je bilo na njej okrog sto udeležencev, trajala pa je tri dni. Prvi dan, 8. decembra jo je vodila Lenka in je bila v glavnem namenjena mladini, naslednji dan je na zborovanje prispel še okrožni sekretar Sergej Kraigher-Andrej. Na posebni konferenci na Slemenih pri Dramljah 10. decembra, ki jo je vodil Sergej Kraigher, je bilo govora o položaju, še posebej na osvobo-

jenih ozemljih v Zg. Savinjski dolini in na Kozjanskem in med drugim — kot že nekajkrat poprej — tudi o tem, kako se zopet polnilo zapori v celjskem »Starem piskru«, da bi bilo treba nekako organizirano vzpostaviti stike z zaporniki, katerih več kot polovica je bilo aktivnih borcev, poskušati pa tudi vse možnosti za njihovo reševanje.

Izgleda, da je prav ta sestanek še posebno vzpostavljal k razmišlanju. Ko se je Riko Presinger-Zarko pogovoril z Dominikom Lebičem-Borisom, vojnim referentom za Celje-mesto, ki je bil hkrati član okrajnega komiteja, in s članom gospodarske komisije Ivanom Grobelnikom-Ivom, se je izkazalo, da bi se še najlaže dalo kaj doseči glede povezave z zaporniki oziroma njihovega reševanja prek Ivana Grada, ki je bil paznik v »Starem piskru« in za katerega težave je bil Zarko zvedel na povratku s sestanka v Dramljah. Pričuden Narodne zaščite Bojan mu je namreč ob srečanju pri Turnšku v Konjskem pravil, da mu je Grad, ko se je pri njem oglasil še z dvema soborcema, potožil o svoji stiski in da bi se rad čim prej umaknil v partizane. Kot partizanskega sodelavca je Boris Grada že dobro poznal, saj mu je pred časom preskrbel nekaj streličev za pištole, prav tako pa sta vedeli zanj tudi aktivisti Cveta Zelinka-Zivika in Mačka Kolenc-Jelka, ki so ju bili Nemci zajeli pred nekaj dnevi, 11. decembra iz zasede na Ostrožnem, pri njiju zasegli pomembne zapiske o delu mladinske in skojevske organizacije ter ju prigrali v »Stari pisker«. Tam jima jelahko Grad sicer skrivaj namignil, naj molčita, namreč o sestankih, ki sta jih bili nekajkrat vodili na njegovem domu p.d. pri Samčevih v Runtolah pri Škofji vasi.

»Veselem lovcu. Postregli so nama s praženimi jetri, ki sem jih jaz dobročkal z vinom iz najbolj sončnih vinogradov naše domovine.

Vdana v usodo, sva z ženo zaspala in podaljšala noč do poznega jutra.

Marsikje drugod pa so tisto jutro imeli koline, ker se je letosnjaja mrzla jesen pričela zelo zgodaj.

LEOPOLD CVETKO,
Muzejski trg 8, Celje

cejšnje ozemlje, za katerega skrbi v primeru požara: krajevno skupnost Mestinje, del krajevne skupnosti Kristan vrh in Smarje pri Jelšah ter Sladka gora.

Za konec bi rad predlagal, da bi vsi tisti, ki smo iz teh krajev doma, pa danes živimo v nekaj drugih krajeh, žrtvovali eno prostoto in nedeljo za pomoč Kozjanskemu.

Tone Zlender
Ane Žihorje 12
Ljubljana

NOV GĀSILSKI AVTOMOBIL

Ze marca letos je Gasilsko društvo Mestinje začelo s široko akcijo za nakup novega gasilskega avtomobila, saj je bil star skorajda neuporaben (predelan rešilni avto). Avto so pred nekaj dnevi tudi dobili, sredstva zanj pa so prispevali mališarska zavarovalnica (5 starih milijonov), krajevna skupnost Mestinje (1,5 milijona), Kmetijski kombinat Hmezd, TOZD Kmetijskovo Smarje (400 tisoč) in preostali del občani (okoli 900.000).

Novi avtomobil je bil društvu nujno potreben. Društvo, ki ima okoli štirideset članov in precej podpornih, zajema pre-

mst—

PARTIZANOV OBISK

Na prvi sestanke mladinske organizacije na naši soli smo povabili tudi tovariša Ludvika Zupanca. Pripovedoval nam je o delu mladine med NOB, pred njo in tudi po njej. Presenetil nas je s svojo živahnostjo in odločnostjo, zato smo ga ponovno povabili na obisk.

Zbrali smo se v največjem razredu na soli, pa še ta je bil skoraj premajhen za nas vse. Sedeli smo na stolih, po mizah in tudi na tleh. Tovariš Zupanc nam je pričel pripovedovati o začetkih vstaje slovenskega naroda, o majhnih četkah, ki so nastale širom po naši deželi. Opisal nam je tudi spopad fašističnih sil s partizanskimi četami na Stajerskem.

Pred leti sem bil na Creti. Dojgo je že tega in skoraj sem že pozabilo kako je tam. Ob pripovedovanju pa sem razločno videla pokrajino tako živo, kakor takrat, ko sem bila na Creti.

V razredu je vladala tišina, kot le redkokdaj. Vsem nam je bilo jasno, da tako lahko govoriti le odločen in pogumen človek, ki mu življenje ni s cvetjem posipalo poti.

Tako lahko govoriti nekdo, ki se je boril za svoje ideale in za ideale drugih, človek, ki se je še vedno pripravljen boriti.

Tovariš Zupanc je na koncu obljubil, da bo še prišel med nas.

BARBARA NOVAK,
1. osnovna šola
Celje

HOROSKOP, KJE SI

Tovariš Mirnik Alojz iz Loč pri Poljčanah, je našemu naročniškemu oddelku sporočil, da bodo Ločani odpovedali Novi tednik, če ne bomo spet začeli objavljati horoskopa.

No, tovariš Mirnik, ker tako autoritativno sporočate v imenu vseh Ločanov in ker upamo, da so vas za to tudi pooblaščili, vam sporočamo, da smo se nad kritiko zamisili, vendar vam moramo sporočiti naslednje: horoskopa nismo izključili zato, ker ga ne bi več hoteli objavljati, ampak zato, ker tovariš, ki ga je pisal, nekaj časa ni bil dosegljiv. Objavljamo, da ga bomo takoj, ko bo mogoče, spet začeli objavljati.

KOLINE

Vlak se je ustavil na železniški postaji v Grobelnem. Moški, ki je vstopil na tej postaji, je prisodel k nam v kupe. Prišel je iz Nürberga, kjer začasno dela in se je peljal na obisk v Maribor. Prišel je v sredo in v nedeljo se že vrača. Letni dopust je izkoristil že v poletnih dneh pri košnji in žetvi. Začet je pripovedovati, kako so mu tokrat zagrenili svetki in konske dneve:

Pisala mi je žena: »Dragi Tonček, pridi že za dan mrtvih. Krompirja je letos dovolj, le koruza je bolj slabo obrobljena. Veličko sem je zdajala prasičku, ki je debel, da se že kar valja po preozki štalici. Pri nas je mrzlo, ponokod je že zapadel sneg in začela se je sezona kolin. Pridi, Tonček domov!«

Ubogal sem ljubo ženo in ker Nürnberg ni čisto na koncu seta, sem se odpravil domov. V Leobnu sem se ustavil za kratek čas, da sem lahko obiskal mojega starega prijatelja Pepija. Oba sva bila zelo vesela, ker sva se srečala po tako dolgem času. Pepi že vrsto let opravlja težka dela v rudniku, vendar je kar zdrav in mladosten. Spila sva nekaj vrčkov tepkovca za srečno pot in poslovila

sva se. Pohitel sem na železniško postajo in se odpeljal proti domu.

Tisto sredo, dan pred dnevnim mrtvih, sem bil doma že ob treh popoldne. »Ni ga več, ni ga ukradli«, me je sprejel njen hlapajoči glas. Ukradli so najinega prasička. Tuhtala sva in tuhtala, kdo bi bil krivec, toda nič pa metnega se nama ni posvetilo. Zvečer sva z ženo sedela v gostilni pri

OD NAROČNIKA DO NAROČNIKA

CELJE

ZMANJŠANJE HITROSTI?

Na četrtni ločeni seji delegatov zobra zdržanega dela celjske občinske skupščine je delegatka Anica Ašič vprašala, kdaj bodo pred avtobusno postajo pri bolnici v Vojniku postavili znake za zmanjšanje hitrosti na cesti, kajti odsek je silno nevaren in je že doslej terjal pet smrtnih žrtev.

V odgovoru je predstavnik izvršnega sveta pojasnil, da je prehod čez cesto pri bolnici v resnici problematičen. Ker je cesta republiškega pomena, celjski občinski upravni organi ne morejo sami od sebe odrediti postavitev takšnih ali drugačnih prometnih znakov. Sicer pa vse kaže, da bo na tem odseku prej ukinjena avtobusna postaja kot pa da bi postavili znak za obvezno zmanjšanje hitrosti motornih vozil.

Kamin, dimnik št. 1

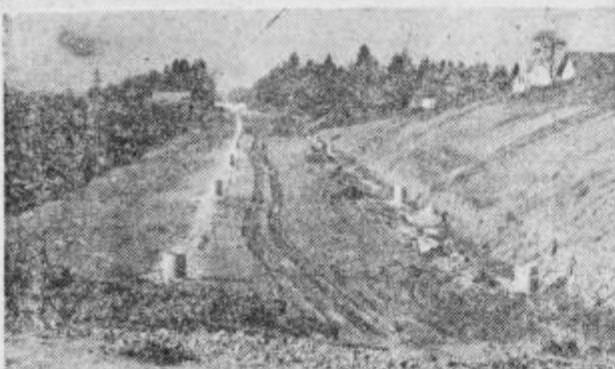
SCHIEDEL — YU —

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

FOTOKRONIKA

Na trasi hitre ceste, ki poteka na celjskem območju, delavci hitijo, da nadoknadijo vse zamujeno zaradi slabega vremena. Medtem ko so pred dvema mesecema prestopili Mariborsko cesto, so na drugih delih trase že uredili kanalizacijo, ponekod pa so pripravili cestišče tudi za prvo asfaltiranje. Na našem posnetku vidimo del bodoče hitre ceste v Ljubečni.

Foto in tekst: Milan Brecl

Minulo nedeljo so v Orli vasi odprli obnovljeno podružnično šolo. Slovesnosti so se udeležili poleg članov še predstavniki družbenopolitičnih in delovnih organizacij občine Žalec in učitelji, ki so na tej šoli poučevali. Uvodni govor je imela predsednica SZDL Trnava Lojzka Kronovšek, zatem pa je spregovoril predsednik sveta za obnovo in izgradnjo šolskih stavb občine Ivo Robič. Učenci osnovne šole, mladina ter moški pevski zbor iz Trnave so pripravili lep kulturni program. Novo šolo je odprl Karl Herodež, predsednik režijskega odbora za adaptacijo šole.

Tekst in foto: T. Tavčar

Obikali smo družino Brezovšek iz Celja, ki je bila prva obdarovana v veliki novoletni darilni akciji tovarne Gorenje iz Velenja. Povprašali smo zakonca, kako se počutita, ker je prav pred njunimi vrati v soboto zvečer čakala sreča: predstavnik Gorenja in Publikuma iz Beograda, ki sta jim predala tehnicno in garantno pismo za električni štedilnik tovarne Gorenje. Zakonca sta povedala, da sta tako nezaupljiva, da bosta povsem prepričana, da je vse skupaj res, šele takrat, ko bo štedilnik stal v njuni mali kuhinji. Je pač tako, da marsikdo v srečo težko verja, če mu ta celo življenje obrača hrbet. R. V.

Ali se morda že odločate za nakupe novoletnih daril, s katerimi bi radi na najbolj prijeten način presenetili svoje najdražje? No, in če boste iskali taka prijetna, drobna in okusno izdelana darila, boste imeli največ uspeha, če boste obiskali novo prodajalnico spominkov na Trgu svobode 3, nasproti Narodnega doma. Prodajalna je majhna, vendar tako okusno in domiselnino opremljena, da se boste kar težko poslovili od nje. Za praznične dni boste našli v njej več kot šestdeset ročno izdelanih spominkov.

Foto: Mateja Podjed

NAŠ KRAJ

● PODČETRTEK: DEDEK MRAZ V OBSOTELJU

Ze kar precej časa je, odkar sta se poobratili krajevni skupnosti Podčetrtek in Ajdovščica Flanderje iz Maribora. Od takrat naprej teče med njima spontano in prijetno sodelovanje, ki se krepi iz dneva v den. Ne mine namreč sobota, da ne bi Mariborčani ob potrošnici domačinov pomagali graditi to in ono. Skupaj so urejevali cesto do Olimja in še marsikaj in tudi mimošo soboto so prišli, tokrat delavci delovne skupnosti skupščine občine Maribor.

Ker bo krajevna skupnost Ajdovščice Flanderje iz Maribora organizirala prihod dedka Mraza, se bo ta seveda oglašil tudi pri njihovih poobratilih v Podčetrteku in prinesel s sabo cel kup daril. Mariborčani bodo obdarili vse štete otroke, socialisti podpiranci bodo dobili darila v vrednosti 100 dinarjev, otroki revnih staršev pa bo dedek Mraz iz Maribora prenenetil z darili v vrednosti 300 dinarjev.

Seveda dedek Mraz ne bo pozabil tudi na Podčetrtek, saj domača krajevna skupnost pripravlja skupaj z Družtvom prijateljev mladine in osnovno šolo novoletno ječko za predšolske otroke in vse občane. Vsem, ki jih milka sreča, lahko izdamo veliko skrivenost, da bodo lahko sodelovali na veliki pionierski tomboli. Kot je že navada, bodo otroci šole obiskali vse socialne podpirance v domači krajevni skupnosti in jih obdarovali.

Za konec naj povemo še, da se bo dedek Mraz spomnil tudi na Jero Sinkovič, najstarejšo občanko krajevne skupnosti Podčetrtek. Jeri Sinkovič so letos, ob njeni 99-letnici obljubili, da ji bodo napeljali vodovod in elektriko. Podčetrtečani so obljubo izpolnili, pomagali pa so jim delavci Dravskih elektrarn in Elektro Celja. Sodelovali so tudi učitelji, učenci in občani. Uslužbenci Dravskih elektrarn so Jeri uredili vse, kar je bilo treba postoriti v notranjih prostorih, da bi zasvetila luč. Elektro Celje pa je poskrbel za vse zunanje priključke. Jera Sinkovič bo Novo leto dodakala v soju električne svetilke.

MILENKO STRASEK

● ROGAŠKA SLATINA: K. BEZNEC RAZSTAVLJA

V prostorih pivnice v novi terapiji že nekaj dni razstavlja svoja dela slikar Koloman Beznev iz Mačkovcev v Prekmurju. S stikanjem se je začel ukvarjati že kot dijak, intenzivneje pa je začel ustvarjati po letu 1953. Imel je že precej razstav, kjer je vselej

ostal pri svojih ljudeh ter nam s svojimi upodobitvami prikazal ljudske običaje.

Koloman Beznev je doslej razstavljal že v Murski Soboti, Radencih, Mariboru, Ptaju, Zagrebu, Trbovljah in drugod.

Razstava v pivnici bo odprta do 3. januarja prihodnje leto. -mst-

● SENTJUR: KOLIKO JE NAREJENEGA

Tretja seja predstavnikov koordinacijskih odborov občin za odpravo posledic potresa na Kozjanskem.

V torek je bila v Sentjurju že tretja seja koordinacijskega odbora, ki se je začela z uvodnimi besedami predsednika republiškega koordinacijskega odbora za odpravo posledic potresa inž. Borisa Mikoša.

Na seji so prebrali poročilo službe družbenega knjigovodstva o stanju zbranih sredstev prvega solidarnostnega kroga od 31. oktobra do 6. decembra 1974 ter poročilo o prometu in stanju na računih občinskih koordinacijskih odborov. O poteku saniranja prostorskih kapacetov osnovnih šol na Kozjanskem, je prisotne informiral predstavnik republike izobraževalne skupnosti, inž. Milivoj Lapuh. Spregovorili so tudi o angažirjanju slovenskih občin oziroma regij ter gradbene operative po krajevnih skupnostih v teh prizadetih občina, svoja poročila pa so podali še predstavniki občin skupščin ter Biroja za tehnično pomoč.

V razpravi, ki je bila zelo razgibana, so sodelovali tudi drugi in opozorili na mnoge težave, ki se pojavljajo pri gradnjah in nasplah pri odpravljanju posledic potresa na Kozjanskem, oziroma v teh občinah.

:MST:

● KONJICE: SEMINAR ZA KOMUNISTE

V petek in soboto je organiziral občinski komite ZK Slovenske Konjice seminar za sekretarje osnovnih organizacij, aktivov in svetov. Komunisti so se pogovarjali o nalogah, ki jih ima organizacija ZK pri uresničevanju ustave, pogovarjali so se o nalogah komunistov na področju socialne politike, dogovarjali pa so se tudi o konkretnih metodah političnega dela. V petek so udeleženci seminarja obiskali poleg Konjic tudi Loče in Zreče, kjer so se pogovarjali o dejavnosti organizacije ZK na področju krajevnih skupnosti. D. S.

GODI
IZ

SKUPŠČINI
TRDEN
KO

merc kava - izbrana za vas

ENIKI RIZ

rejeli pod svojo zstrehov
iški upokojenci.

Zanimivo je to, da z mi-
malnimi sredstvi, ki jim
i lahko nudi Društvo upo-
kajencev iz Griz, uspeva v
mu Svobode v Grizah
izobražna šola, katere edi-
profesor je vodja god-
na pihala Franc Tratar,
poleg starejših godbeni-
v marljivo poučuje mlade-
dre, godbenike. Učne ure
so plačane, kilometrina tu-
ne, vsaj v obliki plačila
kot smo vajeni. Plačilo
tov. Tratarja je morda
glej na mlaude na bretice
nice godbenikov, ki vneto
maju v svoje instrumente in
srečni, da jim je nekdo
kazal pot v svet glasbe.

R. Vojko

EBINSKI AK

ropsihiatricnem oddelku
Vojniku, je prvič nakazal
e metode zdravljenja, ki
se izkazale že v praksi
najbolj pozitivne.

Ne samo dobre, tudi sl-
ižkušnje, je dejal in po-
pri dr. Lamovec ter dodal,
dokončnega leka za ozdra-
vše niso našli, vedno pa je metod, ki odkriva-
ativne pojave alkoholizma
naši družbi. Ta tudi do-
ava ni več indiferentna,
pušča ga ob strani kot
tak neresljivega. Izkušnje
ih let pa so že prinesle
atere rezultate. Danes do-
vemo, da moramo izkor-
njati vzroke, ki ljudi pri-
jejo v alkoholizem in se-
potem bomo izbrali me-
to za zdravljenje. Ta je
to metoda zdrave roke ali
oda počasnega in preprič-
ega zdravljenja. Graditi
amo na človeku, ki je
vita osebnost in ne le
peki organov, ki jih zdaj
zdaj druge, napada bo-
ni. Tudi aktivna vloga
zdravnega alkoholika po-
zdravljenju se je pokazala za
rezen meč. Včasih prera-
v v preveliko agresivnost,
ih se izrodi v človeku
em.

Gadnja beseda v zdravlje-
se ni izrečena, vsekakor
se moramo izogniti lider-
in dogmatizmu ter od-
ati vzroke alkoholizma v
tem posamezniku, povzeto
iz referata dr. Lamov-
ca. Vloga mesije pri tem ni
lenia in tudi ni izraz mo-
rmoč se je do zdaj iz-
da za najbolj uspešno
v klubih, ki so šola
enja. V njej se človek
nava in s svojo močjo
aga drugim.

sredovali smo le nekaj
iz bogate vsebine refer-
ata, ki je bil podan na
nih dveh skupščinah KZA.
K njim se bomo še
ali, ker metoda, ki so
peljali v letih zdravlje-
v Vojniku — metoda, ki
tuje človeško dostojan-
je daje pozitivne re-
sultate. Pelje v smer, ki je
markirana, le čvrsteje in
čo materialno bazo, mo-
d stopati po njej.

Zdenka Stopar

Godba na pihala društva upokojencev iz Griz.

PREVORJE - KRAJEVNI PRAZNIK

PODPORA USTVARJALNIM

Praznovanje Prevorjanov je minilo, kot je že navada, v znamenuju uspehov in kot poročajo iz tamkajšnje krajevne skupnosti, le-teh ni bilo malo. Da obudimo še namen praznovanja krajevnega praznika: pred nekaj dnevi, natančneje povedano, 14. 12. je minilo trideset let, od kar so okupatorske enote požgale Kožansko.

Svečanosti so se udeležili poleg krajevov tudi predsednik Izvršnega sveta Šentjurške občine Janez Bučar ter predstavniki drugih družbenopolitičnih organizacij Šentjurške občine.

V počastitev praznika so slavnostno predali namenu krajevno cesto in se še zlasti zahvalili podjetju Prevozništvo za

pomoč pri gradnji rezervoarjev, ki so za krajevno skupnost prav tako velikega pomena kot cesta do Lopace.

Predsednik krajevne skupnosti Prevorje, Jože Novak, je v slavnostnem govoru poudaril, da je bilo na območju njihove krajevne skupnosti mnogo narejenega, da pa menjijo, da bi nujno morali modernizirati cesto Slivnica—Prevoje—Kozje, ki je za njih življenjskega pomena. Ljudje so ustvarjalni, pridni im si žele, da ne bi korakali v vsespolnem napredku vedno le zadaj. Ustvarjalnim je treba dati vso podporo — tako je izvzenel govor predsednika krajevne skupnosti.

Po otvoritvi je bila v domači šoli manjša proslava.

MST

V PRODAJI JE DRUGA ŠTEVILKA REVIE

MAGAZIN ZA PROSTI ČAS, SPRETNOST IN HOBBY

NAREDI SAM

- alarmno napravo na vhodnih vratih
- šolsko tablo v otroški sobi
- svetilnik visok 1040 mm
- kamion iz vezane plošče
- nož za sortiranje diapositivov
- 22 dobrih nasvetov za dom
- za akvariste od A do Ž

Reševalna akcija za Hobby na vzpenjači dolgi 3263 m

HOBBY PRIJATELJ — DOBER PRIJATELJ

MALA ANKETA DOMOVINA V MALEM

V sobi kapetana Sretena Dešnica v vojašnici »Jožeta Meniga-Rajka« je sedejo pet fantov. »Izbrami ste po dogovoru z vašimi starešinami, kot najboljši vojaki, da sodelujete v malo anketi za Novi tekmik,« so bile njegove besede, nato pa smo se zapletli v prijeten klepet. Željko, Tahiraj in Duro so prišli v Celje še pred dnevom republike in bodo svečano zaprisego opravili v petek, dva dni pred njihovim praznikom 22. decembrom. Ištván in Boris pa sta že »starci mačka« v »svetovnem uniformi. Beseda je tekla o Celju, sprejemu v vojašnici, žetjeh, skratka o vsem. Delček tega smo »stisnilis v zapis, ki naj pove, kako danes živijo mladi fantje v vojaškem življenju.«

ŽELJKO DECOVSKI iz Ploč, absolvent elektrotehnike: »Pred slabim mesečem sem prišel v Celje, da odslužim vojaški rok. Bil sem resnično lepo sprejet tako s strani starešin kot tudi starejših vojakov. Kljub temu, da sem v Celju prvič, sem že spoznal obo njegova muzeja, ki smo si jih kolektivno ogledali pa Stari grad. Bili smo tudi v kinu, kjer smo gledali »Užičko republiko. To, da smo že pred svečano zaprisego šli v mesto, me je prijetno presenetilo. Domov sem se že javil, žal pa še nisem dobil odgovora.«

TAHIRAJ HASIM iz Zgornje Kline pri Kosovskih Mitrovicah, učitelj: »Pred letošnjim dnevom republike sem prišel v Celje in sem tu oz. sploh v Sloveniji prvič. V vojašnici sem že prevzel tečaj srbohrvaščine za Albance, saj mnogi znajo samo albansko. Med njimi so fantje, ki jim je bila pot v vojsko splošna prva pot od doma. Pri zobjuci vsaj za zdaj nima problemov in upam, da bo tako tudi v prihodnje. Povedali so nam med drugim tudi to, po katerem heroju nosi naša vivačnica ime.«

BORIS SKAPIN iz Ljubljane, ekonomist: »V vojski mi je najbolj všeč to, da sem na enem mestu pravzaprav prvič resnično spoznal vse narodnosti, ki živijo v Jugoslaviji. JLA je pravzaprav Jugoslavija v malem in odlična priložnost za nova poznanstva ter za nadaljevanje poglavljanja in utrjevanja bratstva in enotnosti. Takšne priložnosti verjetno ne bom imel nikoli več v življenu in prav zaradi tega mi vojaško življenje poleg ostalega še več pomeni. Pri meni je zlasti starešina Vaso Vukmirović stalno polagal vso pozornost razvijanju pravilnih kolektivnih odnosov.«

DURO VRECA iz Trebinja, absolvent ekonomiske fakultete: »Prvič sem v Celju in odkrito moram priznati, da sem bil zelo lepo sprejet, tako da so prvi dnevi, ko zamenjam civilno z vojaškim življnjem, sorazmerno lahko potekli. Za to imata veliko zaslug tudi starešine Andrija Stefanović in Vuk Campa ter seveda starejši vojaki. Vseč mi je zlasti ta red, ki vlada v vojašnici. Vse deluje po točno določenem planu. Takšen red mora pustiti pozitivne posledice na nas, ko bomo zapustili vojašnico in se vrnili v civilno življenje.«

DOBOS ISTVAN iz Kančev, uslužbenec, ki tudi študira pravo: »Pred odhodom v vojsko sem se pri prijateljih pozanimal, kakšno mesto je Celje in priznati moram, ko sem prišel sem, sem bil resnično prijetno presene-

v. Vsem mladim fantom iz vseh krajev Jugoslavije, ki služijo vojaški rok v Celju, ob njihovem in našem prazniku, 22. decembra, iskrene čestitke z željo, da jim da vojaški rok vse tisto, za kar se povzroči zavzemam: bratstvo in enotnost, spoštovanje lastne domovine!«

Tekst: TONE VRABL
Foto: BORIS SKAPIN
MIHA SENICA

KORUZA KROJI STROŠKE

Zivinorejci in mešalnice krmil zmanjšajo koruso. V Vojvodini enako kot pri nas. Nasveti, naj zivinorejci redijo živino predvsem z lastno krmom, dobivajo vse večjo veljavjo. Tudi pridelovanje koruze postaja vse pomembnejše. Kdor bo hotel rediti živino, bo moral sezati tudi koruso in z dobro obdelavo ter izdatnim gnojenjem polj zvečerati hektarski pridelok.

Zaradi pomanjkanja koruze so hudo zaskrbljeni zivinorejci in mesalnice krmil celo v Vojvodini. Pridelati so je veliko in velik delovni resursi. Kdor bo hotel rediti živino, bo moral sezati tudi koruso in z dobro obdelavo ter izdatnim gnojenjem polj zvečerati hektarski pridelok.

Koruso nam je spet pokazala, kako težko se kmetovalci usmerjajo in specializirajo za živinorejico, če se odločajo preveč ozko. Lastnik večje kmetije je tani, ko si je uredil sodoben hlev, dejal, da se lahko zaposi v tovarni, ker pri živini ni veliko dela. Krmili jo je nameval s kupljennimi krmili. Letos pa se je znašel na razpotru. Ali bo tudi zemljo vestno obdeloval in pridelal veliko krme ali bo zapri in seveda izpraznil hlev in bo le delavec?

Enako se sprašujejo število kmetij. Pri odgovoru je treba pretehtati več stvari. Odločilna ne more biti le trenutna cena živine in tudi ne le koruze. Pridelovanja krme ne gre ocenjevati le po tem, koliko je je zraslo v preteklih letih in s kako mukom jo je bilo treba pospravljati. Vse gospodarstvo se razvija in se mora tudi na kmetiji. Enako, kot je moč narediti sodoben hlev, v katerem ni veliko dela, čeprav je v njem precej živine, je treba urediti tudi pridelovanje krme. Več pridelati z manj dela. Takrat se bo tudi mlad kmečki človek resno vprašal, kaj mu lahko nudi kmetija in kaj tovarna; kje bo imel večji dohodek in kje bo delo manj škodovalo zdravju.

Na naših poprečnih kmetijah bi lahko pridelali veliko več koruze kot doslej. Kmetje v sosednjih državah so naši daleč prehiteli. Medtem ko so v Sloveniji v desetih letih zvečali poprečni hektarski pridelok koruze od 29 na 32 stotov, so ga v Avstriji od 37 na 54 stotov, v Švicari od 42 na 56 stotov, v Zahodni Nemčiji od 32 na 50 stotov in v Franciji od 27 na 51 stotov. Pridelok koruze so zvečali zato, ker so jo potrebovali za rezo žitine in niso hoteli biti preveč odvisni od uvoza.

Enako bodo morali storiti naši kmetovalci, če bodo hoteli biti dobri živinorejci. Le s tisto krmom, ki jo lahko obračunajo po dejanskih pridelovalnih stroških, bodo prebrodili krito v živinorejici, ki se pojavlja po določenih obdobjih. Ko bodo na trgu ugodnejše razmere, pa si bodo z lastno ceneno krmom zagotovili večji dohodek pri živini. Kdor ima zemljo, naj je torej ne zamemarja. V Vojvodini s številkami dokazujo, da je sodobno poljedelstvo veliko donosnejše kot živinorejica. Naša zemlja sicer ni tako kot njihova. Vzeti temu pa bo menda res, da brez dobrega poljedelstva ne bo dovolj uspešne živinorejice.

Jože Petek

KMEČKA MLADINA IN ŽENE

VSESTRANSKO SODELOVANJE

Navada je, da ob koncu leta pregledamo uspehe svojega dela ter si zastavimo načrte za bodoče delo. Tega se držimo tudi mi, ki smo zadolženi za delo s kmečko mladino in kmečkimi ženami.

Pri delu z mladimi kmeti in kmeticami je potrebno, da najprej ustvarimo prijetno vzdružje, ki povezuje drugega z drugim. Najlaže naredimo to tako, da poprašamo mlade, kaj si želijo delati. Skoraj enoglasno je vedno mnenje, da si želijo sodelovanja v raznih kulturnih, turističnih in drugih prireditvah ter izletih. Željni so torej zabave. Tega jim ne moremo zamerniti, saj si vsak želi to, česar nima. Kmečki človek skorajda nima priložnosti, da bi se zabaval; pogosto je do prvega kinematografa več kilometrov, televizija pa še tudi ni prodila v vse kmečke domove. Tako ostane sledeči prej zima edini čas, ko ima kmečki mladinci nekaj

zabave ob dnevih, ko zaključujejo prasišča, povabijo sosedje in, seveda, godca, ki igra za ples.

Na področju konjiške kmetijske zadruge deluje aktiv mladih zadržnikov eno leto. V tem času so obiskovala dekleku kuharški tečaj. Dvajset mladih kmetic se je poučilo o umetnosti kuhanja in pripravljanja jedi v šestnajstih dneh, kolikor je trajal tečaj.

Organizirali smo tudi plesni tečaj pod vodstvom diplomiranega plesnega mojstra Ludvika Simončiča. Taki tečaji so kmečki mladini še kako potrebni, saj se mladinci ne učijo le plesa, ampak predvsem primerenega obnašanja. Zvedo nekatere reči o vzdrževanju osebne higiene, o čistoti in o primernosti obleke za razne priložnosti.

V poletnih mesecih organizirajo Ločani poletne prireditve, na katerih sodelujejo razni ansamblji od Avsenikov

do rock ansamblov. Na teh prireditvah sodelujejo tudi mladi kmetje, ki organizirajo svoj kmečki praznik.

Kmečki praznik vključuje tako fante kot dekleta. Dekleta se lahko pomerijo v spretnosti kuhanja in primerenega pripravljanja jedi za razstavo in pokusnjo jedi. Fantje preizkusijo svoje moći v košnji. Kosijo z navadno koso, da je bolj zabavno. Mladi pokažejo tudi, kako živi kmet danes in kako je živel nekoč. Prikaz kmečkih oblačajev je pester in zanimiv, saj lahko vidimo vse od preje, peke kruha, mlačeve in pravih kmečkih kolín.

Mladina iz konjiškega področja se vključuje tudi v politično življenje kraja in republike. Na problemski konferenci so opozorili na probleme, prav tako so na mladinskem kongresu omenili neenak položaj kmečke mladine z delavsko. Mladi se tu-

di niso hoteli odreči prireditvi v Braslovčah, kamor so poslali svojo zastopnico za himeljsko princesko.

Seveda ni zabava edini način uveljavljanja kmečke mladine. Mladinci so se posmrili v znanju iz kmetijstva. Teknovojanje »Kaj veš o kmetijstvu« je organizira kombinat Zalec. Bilo je koristno za vse, ne le za tekmovalce, ki so se moralni na tekmovanje pripravljati.

Zavedamo se, da smo posvetili premalo pozornosti proizvodnji. To bomo v prihodnjem letu vsekakor pravili tako, da bomo zastavili določen proizvodni program vsakemu članu aktivna, ki bo voljan poskusiti na svoji zemlji, kako se obnese setev novih sort žitaric, korenje, trav in drugih rastlin, ki jih rabimo v živinofeji ter prehrani ljudi. Zavedamo se, da bomo moralni pridelovati doma čim cenejšo krmno. Treba bo torej na majhnih kosih zemlje preizkusiti razne krmne rastline. Tako bomo

na poceni način pristi do spoznanja, kaj je za naše kraje primerno in kaj ni.

Delo s kmečkimi ženami ni bilo tako plodno kakor delo z mladino.

Kmečke žene so pokazale tudi veliko mero razumevanja pri zbiranju denarja za nakup aparata, ki služi za zgodnje odkrivanje raka. Od pričinka izkupička, ki ga dobijo od mleka, so prispevale v sklad preko dvatisoč novih dinarjev, kar je za žene, ki dobijo mesečno le po nekaj starih tisočakov, lepa vsota.

Nekaj žena se se vedno utegne ukvarjati z ročnim delom. Te so razstavljale svoje izdelke na razstavi ročnih del, ki jo je priredila konferenca za družbeno aktivnost konjiških žen.

Zavedamo se, da smo na redili pri delu s kmečko ženo mnogo premalo. To so le prvi koraki. Kakšni bodo naslednji, bomo se poročali v naših oddajah.

Ing. IDA TEPEJ

ŠMARJE PRI JELŠAH

ONESNAŽEVANJE

Poseben problem v šmarjem kmetijstvu, ki prav gotovo zavzema pomembno mesto, je onesnaženje okolja zlasti pri tistih kmetijskih proizvajalcih, ki redi prasičev. Problem najbrž ne bi bil problem, če ne bi bila to masovna vzreja prasičev, največkrat v eni stavbi kar sto in več prasičev, posledica tega pa je, da okolica neznošno zaudarja po gnoju teh živali. Kmetje ob vzreji prasičev največkrat niti ne misijo na kakšne ustrezone higienike naprave, niti na najbolj preproste, pač pa na to, kako bodo najceneje in najhitreje čimbole spitali živali. Objekti, v katerih rede prasičev, so bili po navadi zgrajeni hitro, v večini primerov pa so na odvajanje odpadkov kar pozabili ali pa je to na rejeno nestrokovno in površno. Gnojnica se steka v jarke, od tam pa v potoke ali kamorkoli že in tako onesnažuje celotno okolico taksnega hleva. Niso ravno redki primeri, da se gnojnica steka v potoke in tako takoreč ne zastruplja vodo.

Ze zdavnaj so v šmarskih občinih (najbrž pa bi bilo to potrebno tudi drugod) ugotovili, da bodo morali problem silej ko prej rešiti in mu dati ustrezen poudarek. Vsekakor bi bila za rešitev najbolj primerna prav zima, vsakodnevno odlašanje pa bi prineslo nezaželeno posledice.

Po vsej verjetnosti bodo ustrezeni organi v šmarskih občinih že letos izdali posebne odločbe, na podlagi katerih bodo morali kmetje urediti svoje hlevne, v katerih redi prasičev, jasno pa tudi okolja, kjer ti hlevi stoje. Edino na ta način bo odpravljeno onesnaženje okolja in dosegrena sanitacija gojitvenih objektov.

V sklopu problemov o onesnaževanju spada tudi onesnaževanje okolja z živalskimi trupili. Dosedaj so imeli te reči v šmarskih občinih urejene tako, da so mrhovino odpeljali v posebne jame v Korpolah. Te jame so sedaj že polne, novih pa ne namejavajo graditi, ker je gradnja zelo draga in neracionalna. Na šmarski veterinarni postaji so prišli do zaključka, da bo potrebno v celjskem območju skupno reši-

vati ta problem veterinarsko higienike službe. V Lahovni pri Celju naj bi uredili centralno zbirališče teh odpadkov, graditi pa ga naj bi začeli po predlogu že naslednje leto. Centralno zbirališče je potrebno tudi zaradi tega, da ne bi šle visoko vredne živalske beljakovine v nič, ko pa je vendarle mogoče iz njih potegniti korist. Predvideno je, da bi iz centralnega zbirališča odpeljali od padke v Ljubljano, kjer bi jih predelali v kostno moko, krmilo, ki je nujno potrebno za vzrejo domaćih živali.

Razumljivo je, da odpadki, ki bi sicer lahko pomenili močan dohodek, gredo v nič, da so marsikaj v napoto, da onesnažujejo okolje in da so mnogokrat tudi nevarni. Tačno nakazana rešitev bi te probleme rešila, zato bi bilo kajpak najpametnejše, da osvojijo predlog veterinarskih služb. -mst-

Zima, zima bela (brez snega sicer), čas kolin, klobas, veselja in (na žalost vedno manj) prijetnih, enkratnih, duhovitih slovenskih običajev, vse to se nam ponuja v času, ki prihaja. Družba, ki jo vidimo na sliki, ki jo je posnel v Savinjski dolini naš sodelavec Tone Tavčar, je vsekakor zelo pisana: možakar je svoje delo opravil, deček zvedavo gleda pod nož (kdo ve, če ne bo kdaj mesar), svoj delež pri veselju opravil je poiskala tudi mačka, izostati pa ne smejo seveda niti kokoške.

Kakor povsod, tudi tukaj lahko izvlečemo kakšno pametno misel. Tokrat nam ni prišlo na pamet nič drugega kot izvrsten savinjski želodec.

NE DELAJTE ŠKODE

Stara navada je, da pred novim letom krase stanovanja smrečice, ki razveseljujejo otroke, čakajoče dedka Mraza. To je gotovo lep in prijeten običaj, manj prijetno pa je dejstvo, da se v decembrskih dneh naredi v gozdovih veliko škode, ki bi je ne bilo, če bi tisti, ki brezvestno sekajo prav najlepša drevesa, posmisili, da mora drevesce rasti lep čas, da zraste do takšne velikosti. Škoda, povzročena s sekanjem, naravnja iz leta v leto, zato opozarjam vse, ki namenjava to početi tudi letos, da bodo kazni izredno stroge.

Smrečice lahko dobite tudi na trgu, prav tako lepe, s tem pa boste naredili veliko uslužbo Gozdnomu gospodarstvu, ki skrbi za čimvečji prirast dreves, s tem pa tudi za večjo gospodarsko rast.

ZSM

MLADI V KMETIJSTVU

Republiška konferenca ZSMS in Zadržna zveza SRS organizirata od 20. do 22. decembra v Mladinskem domu v Bohinju mladinsko politično šolo za mlade v kmetijstvu. Šole se bo po predvidenih udeležilo okoli sedemdeset mladih kmetov, tudi iz cejljske okolice, organizatorjev družbeno političnega življenja mladih v kmetijskih območjih.

Namen šole je usposobiti mlade ljudi za delovanje pri organizirjanju kmečke mladine. Ne smemo pa pozabiti ob tem, da je na dogovor za skupno sodelovanje na področju kmetijstva. V politični šoli se bodo mladi kmečki proizvajalci seznanili s proizvodnimi nalogami kmetijstva v prihodnjem letu, ena izmed mnogih zelo zanimivih tem pa bo obravnavala uresničevanje srednjoročnega programa razvoja kmetijstva ter takoimenovanega zelenega načrta. Gotovo bo zelo poučen tudi razgovor o družbenem položaju kmeta v samoupravno organiziranem kmetijstvu.

-mst-

agrotehniko

CENJENI KUPCI!

Še v teh dneh do novega leta se oglašite v naši blagovnici v Celju, kjer vas bomo postregli s potrebnimi pripomočki za vašo kmetijo, vaš avto in vaš vrt.

Za obisk in nakupe v letu 1974 se vam iskreno zahvaljujemo.

V letu 1975 pa vam želimo obilo uspehov pri vašem delu.

Se priporoča

Kolektiv AGROTEHNIKE Celje

to je zlatopivo!

Iz kristalno čiste pohorske studenčnice, ječmenovega sladu in izbranega hmelja smo zvarili pivo, na katerega smo ponosni.

To je pivo, ki je za svoj izjemno bogat in poln okus z usklajeno prijetno grenkobo prejelo zlato medaljo MONDE SELECTION DE LA QUALITE 1974 v Bruxellesu.

To je zares ZLATO PIVO. Za tiste, ki vedo, kaj je dobro pivo.

EXPORT PILS — po izvirnem receptu pivovarne HP TALIS, Maribor.

NOVOLETNI POPUST

od 16. - 31.12.1974 v blagovnici IDEAL na Mariborski 7!

ugoden nakup gospodinjskih aparatov
črno belih in barvnih televizorjev · gorenje in LTH skrinj

KOVINOTEHNA

samo do 31. decembra!
po hitite!

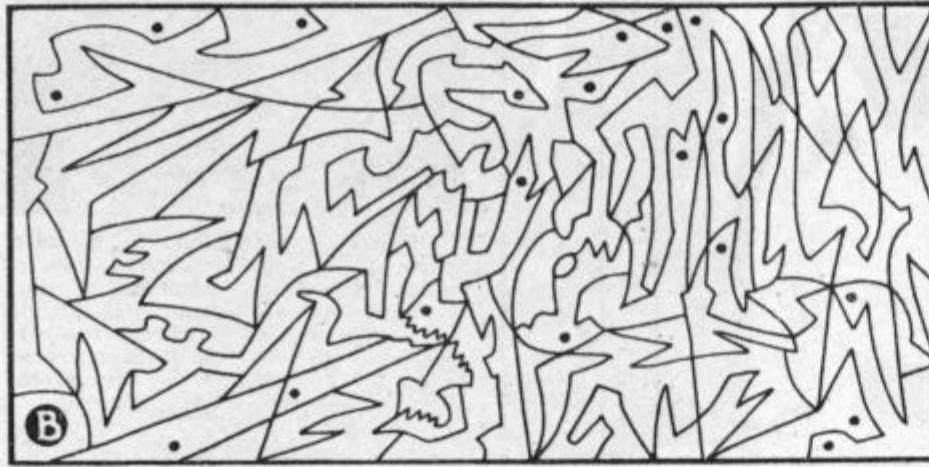

NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA

Med reševalce s pravilnimi rešitvami nagradne slikovne uganke bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din
- 2.—6. nagrada: po 50 din

Izrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite KAJ SE BO PRIKAZALO. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtka, 26. decembra.

Počrnite vse prostorčke, ki so označeni s črno piko! Kaj se bo prikazalo?

NAGRAJENI RESEVALCI

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno v Novem tedniku 25. novembra, smo dobili 272 rešitev. Nekaj napak je bilo pri besedah: **TI-TA** (redkejše žensko ime), **OSP** (kraj na Primorskem), **IKAROS** (prvi letalec, Dedalo sin). Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (500 din): **JAROSLAVA KOLARIČ**, 63000 Celje, Ul. V Prek, brigade 6
2. nagrada (300 din): **IGOR KOROSEC**, 63240 Šmarje pri Jelšah,
3. nagrada (200 din): **TONCKA HROVAT**, 63320 Velenje, Tomšičeva 11
5. nagrad (po 100 din) prejmejo:
- VALENTIN JAKSE**, 64000 Kranj, Tatjane Odrove 2
- DARINKA KEJZAR**, 63000 Celje, Šaranovičeva 9
- MARICA SOK**, 63260 Kozje
- FRANC JEREŠ**, 63302 Griže, Zabukovica 56
- MIRICA DEMETROVIC**, 63000 Celje, Nuščeva 3a

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

RESITEV NAGRADNE SLIKOVNE KRIZANKE

VODORAVNO: APA, lovka, Umea, shramba, roj, vzgojitelj, pasport, Edda, novak, Dedal, metal, AM, dt, zasek, katar, Lomé, loper, dč, DEIT, iver, Ot, Rámski, lopar, Kalahari, znos, otva, Asinara, IC, gin, Sternen, CU, komite, icika, vezaj, Aleksander, barok, sake, rakša, Anka, lect, ost, opij, sto, gaj, vtiš, Arago, LT, pšenica, spopad, Udine, akvarij, arnika, brancin, dokladanje, ješprej, CE, flič, Saba, AI, Taras, njiva, tunolov, lepaki, Radenci, Ilica, Asen, sl, AL, Kioto, davost, Alain, vol, Rask, Ni, RT, mungo, Ikaros, predsednik, Oskar, ataše, fraktura, kaša.

HUMOR

Jean Paul Sartre, veliki francoski romanopisec, dramatik in filozof, je nekomu na njegovo željo razložil vsebino svoje drame *Hudič in dobri bog*:

»V prvem dejanju isče glavni junak boga. V drugem dejanju isče hudiča. V tretjem dejanju najde človeka, je dejal Sartre.

»Saj to je zagovor brezboštva, je pripomnil sobesednik.

»Se daleč ne je vzkliknil Sartre. »Verniki se lahko se zmerom tolajo s tem, da morda niso našli boga zato, ker ga niso dovolj temeljito iskali.«

Ko je bil slavni kitajski politik Li-Hung-Cang v Angliji, mu je neki občudovalec posla v dar čudovitega louskega psa. Občudovalec je prejel takole zahvalno pismo: »Spoštovani gospod, najiskreneje se vam zahvaljujem za podarjenega psa, na zalost pa sem se že zdavnaj odvadil jesti pasje meso; moji služabniki, ki sem jim prepustil žival, pa mi zatrjujejo, da se nikoli niso jedli kaj tako slastnega. Li-Hung.«

MALA KRIŽANKA

1	2	3	4	5	6
7					
8			█	9	
10		█	11		
12	13				
14		█	15	16	
17		█	18		
19	20				
21					

VODORAVNO: 1. trdnjava, 7. ladja na tri vrste vesel, 8. zvišana glasbena nota, 9. površinska mera, 10. različni črki, 11. figura pri četvorki, 12. hitro hlapljiva tekočina, 14. nemška tovarna motorjev in avtomobilov, 15. začetek abecede, 17. gora v Svici, 18. glavni števnik, 19. češki botanik in osnovatelj zakonov križanja vrst, 21. tretja Beethovnova simfonia.

NAVPIČNO: 1. država v ZDA, 2. trimesecje, 3. krvolčna zver, 4. ime črke, 5. očji sorodnik, 6. pritok Rena v Švici, 11. enaka samoglasnica, 13. avtomobilска ознака за Titove Užice, 14. zlatonosni distrikter na Aljaski, 16. nevestina oprava, 18. moško ime, 20. medmet priganjanja.

RESITEV Iz PREJSNJE STEVILKE

PRVA MALA KRIŽANKA

VODORAVNO: prizma, radian, okolje, da, ji, SA, ul, Ja, tribun, raketa, krasta.

DRUGA MALA KRIŽANKA

VODORAVNO: Eiffel, storno, tar, KV, Lika, NR, letalo, el, sir, sestra, Kanaan.

Filozof Antisten je hotel veljati za velikega siromaka in za človeka, ki mu ni nič mar za pogostvo. Ko je Sokrat nekoč opazil, kako si popravlja plašč, da bi vsak lahko videl, kako je strgan ter ves v luknjah, mu je smehtal, da je dejal.

»Antisten, Antisten, skozi luknje tvojega plašča vidim tvojo osobnost.«

SEZONSKIH DELAVEV:

PRAZNIK?

Jutro v tem tednu, v samem domu Cinkarne. Nekateri so še polezvali v posteljah, drugi so se zbrali okoli mene, zvedavo prisluhnili bliškovitemu intervjuju o željah ob Novem letu in že smo zajadrili v srčko problemov, ki jih mudčijo. Resnično, povabilo na pravo bosansko kvavičico, se ne bom odrekla. Le uresničila ga bom v prihodnjem letu, zraven pa se zabeležila tegobe, ki se naberejo, če živiš sam, med tujimi ljudmi.

Miodrag Cvetković

Alojz Gorički

nja. Morda še v gostilnah, a pri nas nič več.

BORISLAV JAŠEK, v samem domu že četrto leto, star 34 let, poročen, ima si na starega dvanaest let, ki ga za Novo leto ne bo obiskal, ker bo novoletne praznike preživil v obratu New Jersey celjske Cinkarne. »Ne bom šel domov, sicer pa delam vse sobote in nedelje, ker je taka narava dela. Po poklicu sem ekonomski tehnik, a na delovnem mestu obratovodje v livarni. Delal bom v tretji izmeni, pa nam bo kar lepo. Težko mi je za sinja, ker se premalo vidimo. Tudi s sobo, kjer imam dobrega kolega, nisem zadovoljen. Cistilke vsega dela ne zmorejo, zato sobe niso najlepše urejene. Za vse pač ne morejo skrbeti, ker so preobremenjene. Rad bi, da bi imeli v našem podjetju v naslednjem letu več športnega udejstvovanja. Tu, čez cesto igram nogomet z otroki. Malo se tudi čutimo odrinjene, tule, v temelj našem domu. Smo pač sezoni.

ALOJZ GORICKI iz Doneje Stubice, star 24 let, delavec v živeplarni, pred dvema mesecema je prišel iz Nemčije: »Ce bom bolan, bom odpotoval domov. Imam še mamino in Novo leto bom praznoval v domačem krogu. Dva meseca in pol sem bil brez zaposlitve, zdaj pa sem zadovoljen, da sem jo dobil v celjski Cinkarnej. Zaslužim lepo, okrog 2.500 do 3.000 dinarjev na mesec, za sobo v tem domu pa plačujem 150 dinarjev. Želje? Da bi bil zdrav, da bi imel vedno dovolj kruha, da bi delal. Verjetno pa bom za Novo leto delal v obratu, seveda, če bom zdrav. Trenutno sem v bolniški.«

MIODRAG CVETKOVIC iz Bilejine, delavec v celjski Cinkarnej, star 20 let: »Domov za praznike ne bom šel, verjetno bom Novo leto dočakal v novem hotelu A kategorije

CIGANKA — povest iz domačih hribov

»Mojster Smola je bil namreč zopet dobre volje, kajti njegova starša mu je danes dovolila, da je napravil nedel. Kajti Urška je bila danes vsa iz sebe in bolj ko se je nagnil dan, bolj je bila razburjena. Vsak hip je tekla pred bajto; ozirala se je proti gozdu, ali se morda ne prikaže ciganka; gledala je po hribu dol, če ne pride že Jerca. Ves dan se ni mogla lotiti dela; zato tudi možu ni mogla kaj, ko ji je rekel, da je tudi on tako razburjen, da ga ne strpi na stolu pri kopitih.«

V resnici pa ni bil Cene prav nič razburjen, ampak je imel zopet svoj rožnat dan in svoje vrazsvečljivje. Sinoči namreč, ko je Urška odšla, je moral za cigano po žganje; tega mu je toliko ostalo, da ga je imel še danes takole za silo. Prav toliko mu ga je ušlo v glavo, da je bil sicer šidane volje in je svoji trobentni vendarje še bil kos.

Tako je piskal in trobil skoraj ves popoldan.

»Vse je veselo, kar živi, ta drobna tička žvgoli; at meni pojese žalostno na mojo rajčico.«

Ko je pel, šestkrat pretbolil ta napev, je zaprla Urška: »Nehaj že vendar! Saj mora človek znoret, če te ves ljubi dan posluša.«

»Molč! Ali nisi čula pri krščanskem nauku, da naj ženska v cerkvi tiho bo? jo je cirfrasto zavrnil Cenc. »Kadar se ženijo, imamo godci besedo.«

»Seveda! In po vsej fari vejo, da ga danes spet imaš.«

»Cela fara ve, da sem nedeljentih misli. Osojski nevesti moram zagostiti, da bo vesela.«

Cenc pa je bil navihen. Ni godel nevesti, ampak Ravnjak pa je bila navihana.

»So pa rožice v garteljnu žalonale, ko sem moral pustiti jaz svoje dekle...«

Godel in piskal jo je menda desetkrat, dokler ga ni ustavil streli.

Bum-bumbumbum!

»He?«

Tudi Urška je pritekla gledat.

»Glej jih! Hribarski fantje streljajo.«

Bum-bumbumbum! je odmevalo od topičev na Hribarskem klancu.

»Ravnjaku na čast!«

»In Osojski nevesti!«

Urška je kar tresla, tako je bila neučakana, ko Jerce od nikoder ni bilo.

Cenc je zatrobil veselo koračnico, kot nato pa jo je urezal otožna.

»Jaz pojdem v planino po mojo živino, po moje vole in po moje dekle.«

Potem pa še to, prav milo koperneče, da sta mu očesi od ganjenja kar utonili nad napihljenimi lici.

»Dve leti in pol sva se ljubila...«

»Cenc! Znorela bom, če ne boš tiho,« je zopet zaprla Urška med vrti.

»Pač nimaš posluha in smisla nimaš, to se reče: nimaš smisla za umetnost — tako se reče učeno. Ampak ti tega ne razumeš. Ti si, da bi te postali v gluhanemnico v Ljubljano. Razumeš? — Čakaj! To poslušaj!«

Bum-bum!

»Adijo pa zdrava ostani, podaj mi še enkrat roko!«

Tako je šlo skoraj ves popoldne. Spodaj na Bistrici so se ljudje smejali; saj je vsakdo vedel, kam Cencove arije merijo. Ravnjak je bil spočetka le zaradi tega nevoljen, ker ga je trobentanje motilo pri delu. Ko pa je jaz prisluškovati in je razbral napeve, je jezno zaprl okno. Ampak čevljar je imel takoj zdrava pljuča in tako močno sapo, da so ga čuli celo uro naokrog in tudi Ravnjak ga je najsil je okno še tako zadejal.

Proti večeru je Ravnjak pospravil svoje pisarije in je mahnil k St. Ožboltu. Tu je do pozne noči obsegel v gostilni. Slabe volje se je vrnil in šel h kraju, toda zaspatti ni mogel. Iznenada je skozi priprto okno nekaj priletilo in udarilo po podu. Zunaj je zalažal pes. Naglo je vlegal luč, ustal in našel na tleh nekaj belega: bil je kamnen, okoli tega pa privezan listek. Razgrnil je papir in čital, kar je, kakor je bilo napisala kaka nerodna ženska roka:

»Ravnjak, počakaj z ženitvijo! Kmalu izveš, da Pavla ni ciganka, ampak poštena kmečka hči. Kot otroka so ugrabili.«

Za trenutek je kakor okamenel, tako se je zavzel; potem se je razrezil:

»Salamenski ponočnjak! Nič drugega jim ni v mislih kakor to, kako bi ljudem spanje kradli in si norce iz njih brili.«

Sel je pred hišo, pes, ki je bil na verigi, odvezal, pogledal okoli hlevov, pa ni nikjer ničesar ugledal in ne začul. Ko se je vrnil v sobo, je listek ponovno prebral; tedaj se je hudo vzemiril. Ko bi bilo morda le res? Saj Pavla res nima nič ciganskega v sebi, edino polti je bolj temne, lasje so ji črni in oči. Pa vendar ni vsak tak človek cigan. Ali zakaj se tisti ali tista, ki mu piše, ne prikaže in ne pove, kar ve? Kaj se skriva? Je le vse skup norčija in potegavščina. Sicer pa: naj bo, kakor že! On ne more ničesar več spremeniti.«

Pol ure po tem dogodku je zgoraj pri čevljarju nekdo potkal. Urška je bila že prišla in je odprla cigano. Hlastno ga je vprašala:

»Ali je šlo po sreči?«

»

Stasa Gorenšek

MISLIMO NA NOVOLETNO NOČ

Se malo in leto se bo iztekelo, novega pa bomo žečele dočakati kar se da lepe in očarljive. Če se niste, boste morda še vedno uspele pregovoriti svojo šiviljo za novo obleko. Toda kakšna naj bo? Da, dolga in elegantna vsekakor. In čisto nekaj posebnega. Zakaj se ne bi enkrat odločite za spremembo, za dvodelno večerno obleko. Tudi ta je namreč lahko dovolj ekstravagantna, kot se za tak slotesen večer, kakršen je silvestrski, že spodobi.

Krilo je pri takšni dvodelni obleki ukrojeno ravno ali na večen, počez, da pada v lepik gubah ali je celo plistrano. Za zgornji del pa lahko izberete krov klasičnega oprijetega blazerja s poudarjenimi podloženimi rameni in ozkimi rokavi, h kateremu si zavežete pentijo. Seveda so prav tako primerni tudi vti drugi modeli z večjimi dekolteji, z rokari ali brez njih; skratka primerni naj bodo okolju, v katerem boste dočakali novo leto.

Ce ste vse do sedaj odlašali, bo res zadnji čas, da še enkrat premislite, izberete in se odločite.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

KRONIČNO VNETJE GRLA

Vprašanje: Ze eno leto imam vneto grlo, pa me zanima, kako naj se zdravim in ali je to nevarno. — Branka iz Rogaške Slatine.

Odgovorja prim. dr. Ivan Dolinar:

Grio je del dihalnega in prebavnega trakta.

Skozi nos prihaja v pijuča zrak ter iz ust hrana in prebavila. V večini primerov so težave v grlu odraz obolenja v ostalem predelu prebavil in dihal. Vzroke, ki povzročajo težave v grlu, bi razdelili na pet velikih skupin:

1. večkratna bakteriarna vnetja,

2. vnetne spremembe v nosu, obnosnih votlinah, ustih, sapink in pijučih. Gnojno izločanje, ki nastane v sluznicah teh organov, prehaja v grlo in okvarja njegovo sluznico.

3. Nenormalno dihanje skozi nos oziroma skozi usta. Pri motnji dihanja skozi nos (polipi, nersaven nosni pretin, povečana žrelnica, zadebeljenja nosne sluznice itd.) odpade vloga nosu (čiščenje; viaženje in segrevanje vdihanega zraka). Zaradi suhega, onesnaženega in mrzlega zraka se okvarja sluznica grla.

4. Okvara zaradi kemičnih, topotnih in mehaničnih vplivov, ki jih vnašamo bodisi z zrakom, hrano ali pičajo. Predvsem naj poudarim škodljivost tobakovega dima in alkohola. Izgleda, da kajenje in alkohol botrujeta nastanku rakovega obolenja v grlu in ostalem dihalnem traktu. Vsí bolniki, pri katerih je bilo to obolenje ugotovljeno zadnjih 20 let na oddelek za ušesa, nos in grlo celjske

bolnišnice, so bili kadileci in alkoholiki. Tudi podatki ostalih oddelkov niso nič drugačni. Vsako prekomerno uživanje začimb (paper, paprika, česen, čebula, prava kava itd.) povzročijo prej ali slej motnje v grlu. Škodljiv je tudi suh zrak centralne kurjave, mrzel in suh zrak gorskih predelov, hitra temperatura sprememba, razni plini, prah (cestni, hišni, cement, apno, lesni, moka itd.). Tako obolujejo ljudje dočasnimi poklici, npr. kovači, mesarji, dimnikarji, rudarji, kemiki in drugi.

5. Razen teh lokalnih varov ob staja še družinska nagnjenost. Verjetno je kriva predvsem podhranjenost med nosečnostjo ali nekaj rodov na začetku. Ti bolniki imajo težave s prebavilom, so slabokrvni, telesno slabše razviti, so nagnjeni k TBC, imajo motnje v cirkulaciji krvi, bolujejo na ledvicah. Pri ženskah so težave v grlu lahko od raz hormonalnih motenj, predvsem v meni.

Iz gornjega je razvidno, da je zdravljenje težav v grlu raznoliko:

1. zaščita pred škodljivimi plini,
2. operativno zdravljenje prehodnih motenj v nosu,

3. zdravljenje prebavnih, hormonalnih in cirkulatornih motenj, pijučnih in ledvičnih obolenj, vnetja nosu in obnosnih votlin.

4. menjava poklica in klime,

5. razna zdravlja in čaji.

Predvsem bi moral vsak, ki ima težave v grlu več kot 14 dni, na preglej k specialistu za grlo po predhodnem posvetu in zdravljenju pri lečenju zdravniku.

O reviji

OTROK IN DRUŽINA

Nekaj besedi bi radi spregovorili o reviji, ki se sramoteživo že vrsto let skriva na knjižni polici, a je neprecenljiv prijatelj tistim, ki jo poznajo. To je revija za družino in družbeno vlogo OTROK IN DRUŽINA.

Segli smo po zadnji številki letosnjega leta, ki je bogata na vzojnih, literarnih in zdravniških nasvetih. Oglejmo si jih le nekaj! Azra Kristančič govorji o pravljicnem svetu naših otrok, ki se poraja ob Dedku Mrazu, Slavica Pogačnik-Toličić opisuje dobro in primerno igračo, Anton Mihelj pa kritično govorji o otroškem varstvu. Dr. Drago Cernelč kaže na poljudno znanstveni način alergijske bolezni in bronhialno astmo, Lucija Rožnik pa je prispevala Zgodbo mojega otroka.

Vsebinske vrednoti, katerih se že vrsto let poslužujejo pedagogi in psihologi, najdejo pa jih v reviji Otrok in družina, so namenjene tudi staršem. A ti, žal, premalo segajo po tej izredno zanimivi in bogati reviji. Zato smo jo vam tudi predstavili.

PREPROSTA ZGODBA

Ne bom vam pripovedovala, kako čudovito je, če sredi asfalta in kamnja, betona, stekla in železa cvetijo kostanji. Spomnila sem se nanje, ko sem v jesenski megli hitela proti domu. Srečala sem mlad par, ki se je držal za roke. Njuni prsti pa so se prepleteli tudi takrat, ko so cveteli kostanji in spomin se je utrnil...

Njuna zgodba je zelo preprosta. Oba mlada človeka, fant in dekle, sta moja prijatelja. Dobro ju poznam in nisem posebnega nista in nič razumljivega nista doživel.

Spoznała sta se na plesu, sredi potovanja. Nista plesala drug z drugim, ampak tako, da sta se le gledala. Fant je bil mlad, zadržan in nobenemu dekle ni posebej dvoril. Tudi njej ne Kavalirsko pa jo je rešil pred nekim vsljivcem in z roko v roki sta odšla s plesa. Vedno, kadar ju vidim, se držita za roko.

Kot vem, sta že v službi. Kadar pa ona želi razveseliti mu pripravi smešno darilice. Majhen prticek, ki ga zarobi lastnoročno ali pa se za njega posebej polepša.

On v parku domov odtrga rozo in

ji doda zeleno vejico. Vse skupaj potem položi med njene reči.

Sta poročena? Ne vem. Prava reč, če sta ali nista. Zgodba, ki se ponavlja. Romantična, bi rekli.

Preprosta zgodba, le brez umazanije.

Vsi dan se znova obdarita. Jemljeta in dajeta skupaj. Kot otroci, ki se imajo radi. Prav malo jima je mat, če imajo njuni prijatelji več denarja kot onadva, boljša poznanstva. Nista nevoščljiva, če drugi potujejo v inozemstvo. Vesela sta malih darov, preprostih stvari. Hodita skupaj in zato sta drug drugega prijela za roko in drug drugemu prizgala toplo in svetlo lučko. Dva, ki zaupata svoji ljubezni, in ki bosta imela vedno veselo srce.

Ko sta hodila takole pred mano v jesenski megli, sem mislila na njuno zgodbo. Nisem ju dohitela, da bi ju vprašala, če je še tako kot je bilo tedaj, ko so cveteli kostanji. Se o sreči sploh lahko vprašuje? Kaj ne žari iz obrazu ali pa zre v nas le hladen in preračunljiv pr?

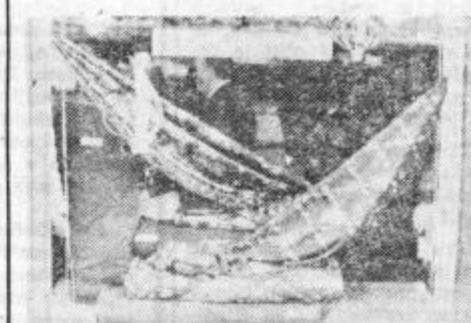
Pred mano sta stopala in se držala za roko, kakor delajo otroci, če jih je strah. In slišim kostanje, ki sumijo in mislim na zimski mráz.

ZDENKA STOPAR

priporočamo

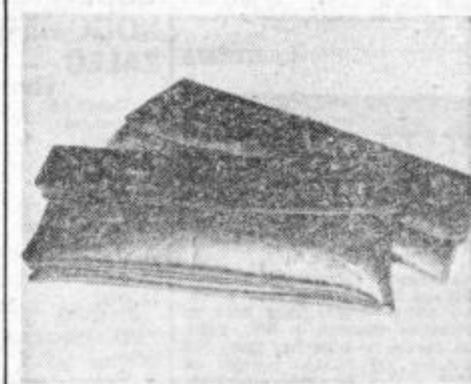
Aktualno toplo perilo, ki je poleg tega tudi lepo, je komplet nederčka in hlački iz zveznenega bombaža. V prodajalni Veronika lahko kupite tudi prav takšno majico, in sicer v manjših velikostih od 38 do 42. Proizvajalec je Toper Celje. cena: 123,20 din (komplet) in 78,65 din (majica).

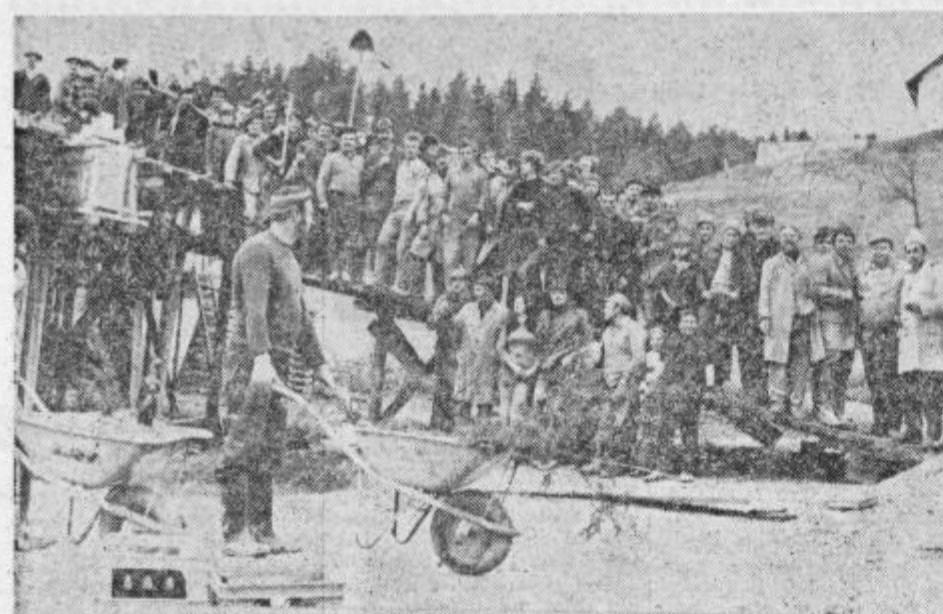
V trgovini Manufaktura imajo te dni lepo izbiro večernih materialov: musline v 10 barvah, gladke žamete, holandsko treviro, lepo potiskane jerseye in potiskane češke delene iz 100 odst. volne, 135 cm širine, po zelo ugodni ceni: 65,75 din.

V prodajalni Mladost smo izbrali za vas prijetno večerno krilo srednje dolžine z volanom ob spodnjem robu. Narejeno je iz sintetičnega materiala v višoljčni barvi in v velikostih od 36 do 42. Cena: 450,00 din.

Ce iščete primerno večerno torbico, poglejte v Veleblagovnici T. kjer imajo na voljo iz usnja, skajca ali lakinje v črni, beli, rjavni in modri barvi. Cene so okoli 140,00 do 220,00 din.

Ob koncu delovne akcije še skupinski posnetek, češ, naj se vidi, da smo res složni!

KS GABERKE**DOM ZA OBČANE**

Gaberke so ena izmed petindvajsetih krajevnih skupnosti v velenjski občini, ki so v zadnjih letih pokazale veliko volje, da v glavnem s svojim delom pridejo do tistih objektov, ki jih v kraju najbolj potrebujejo. Znano je že, da je udarniško delo v velenjski občini že dolgo prisotno in da pri njem ne zaostajajo, temveč prednjačijo tudi občani Gaberka, majhnega, vendar prijetnega zaselka na robu velenjske občine.

Tako so trenutno sredi de-

la pri gradnji domu družbenopolitičnih organizacij, pod katerim bo tudi trgovina, ki je v Gaberkah dotrajana in nesodobna. Temeljni kamen so položili letos 14. julija ob krajevnem prazniku, navzoč pa je bil tudi Franc Leskošek-Luka, ki je vgradil kamen za nov objekt. Potem so vsi Gaberčani kot velika družina v prostem času gradili dom in na zadnji večji akciji, ko so vlivali ploščo, je bilo navzočih kar 90 krajanov.

Pohvalil jih je tudi predsednik občinske skupščine Velenje Nestil Žgank z besedami, da sicer dom ni tako težko graditi, kot je pomembno to, da se v takšnih akcijah združujejo vsi občani v veliko družino. Pri njih je duh kolektivnosti, saj vedo, da ne delajo za posameznike, temveč za vse skupaj. Ob vsaki akciji so postavili tudi transparent s tekstrom »Gradimo danes za boljši jutri«.

Če jim ne bo vreme v decembru in januarju preveč ponagajalo, bodo uspeli in dom spravili pod streho do 14. julija prihodnjega leta, ko bi ga naj na krajenvi

da na pomoč drugim. Tako so se letos večkrat prav mladi iz Gaberk udeležili prostovoljne akcije pri gradnji šole v Zibiki in tudi navezali konkretnejše stike za dalje in v plodnejše sodelovanje z zibeljsko mladino. Slednja jim ni ostala dolžna in se je tudi udeležila srečanja v Gaberkah ter prijela za lopate pri gradnji bodočega doma.

Po akcijah se zberejo v gostilni Janeza Kotnika, da se po napornem delu razveselijo in pripravijo načrte za prihodnje akcije. Utruje nim rokam strežejo dekleta, ki so tudi prej same pomagale na gradbišču. Veliko delo je opravil tudi zasebni obrtnik Stane Skornšek s svojimi delavci, ki so delali brezplačno (dal je tudi vso potrebno mehanizacijo!) ter seveda vsi ostali.

Gaberke se bodo čez leta še povečale, saj se bo tja preselilo veliko družin iz bližnjega Družmirja, ki se zbradi kopanja premoga pogreza in ga bo zaliha voda. Družina se bo tako povečala in je treba zagotoviti tiste

TRGOVINA Z LESNIM IN GRADBENIM MATERIALOM

MEDLOG PRI CELJU

- VSE NA ENEM MESTU ZA GRADNJO HIŠE
- IZBIRA VAM BO LAHKA — BLAGO STALNO RAZSTAVLJENO

Verjetno ste na to kot graditelj že posmislili — ta misel se je utrnila tudi nam in smo v tem morda uspeli. Pridite in ocenite naš trud. Če boste zadovoljni z nakupom, svetujte tudi

vi z nami: vse, kar je potrebno za gradnjo vaše sreče — izberite v trgovinah z lesnim in gradbenim materialom »SLOVENIJALES« Medlog 18 pri Celju, telefon 25-933 in 25-944

SLOVENIJALES

»Rajši delajo, nočejo pit!« pravi prijazno dekle, ko se vrača s polnimi kozarci.

praznik odprli. Seveda pa to je edina akcija Gaberčanov, saj so si že zgradili vodovod, napeljali elektriko in telefon, uredili in asfaltirali ceste, razmišljajo o vrtcu in podobno. Ob tem pa ne pozabljajo tudi na družbenopolitično aktivnost in seveda, ki so nujne za normalno življenje. Ljudem tam gori ne zmanjka volje in s skupnim delom se da veliko narediti. Niso brez muh besede pokojnega velikega slovenskega igralca Staneta Severja, da najboljši ljudje rastejo in bodo rastli na vasi.

Tekst: TONE VRABL
Foto: DRAGO MEDVED

Odbor za medsebojna razmerja
**KOMUNALNEGA PODJETJA
ŽALEC**

razpisuje prosto delovno mesto:

**MATERIALNEGA
KNJIGOVODJE**

POGOJI: srednješolska izobrazba in nekaj izkušenj na tem ali podobnem delovnem mestu.

Razpis velja 14 dni po objavi.

80 KONUSOVIH LET

10

NAČRTI DO KONCA 1985

Organizacija združenega dela Konus Slovenske Konjice ima v svojem proizvodnem programu tri grupacije:

- predelava surovih kož v usnje,
- konfekcioniranje usnja, krzna in umetnega usnja,
- kemijsko-predelovalno grupacijo.

Izhajajoč iz teh osnovnih orientacij, sta razvojno in vestiška in konjunkturna služba prišli pri izdelavi razvojnega programa do leta 1985 do naslednjih zaključkov:

1. Obseg predelave surovih kož naj se ne povečuje, ampak se zadrži na sedanji ravni treh proizvodnih enot, ki so usmerjene na predelavo kožnih kož, govejih kož in svinske ali teleske kož — odvisno od povpraševanja na trgu.

Obstoječe zmogljivosti bodo v naslednjem obdobju postopoma modernizirali, da bi tako čim bolj izkuščili faktor povečanja števila zaposlenih. Leta bo namreč vedno bolj deficitaren.

2. Obseg predelave usnja v usnjeni konfekciji se v obstoječih proizvodnih zmogljivostih, ki so bile že modernizirane, poveča od maksimalne izkorisčenosti, kar pomeni za približno 70 odstot-

kov večji fizični obseg ob povečanju števila zaposlenih za približno 40 odstotkov. Ker konfekcijska proizvodnja rabi veliko novih delavcev, bo njen razvoj odvisen predvsem od tega, koliko delavcev bo zaposlila in od razpoložljive lastne surovine.

Novih zmogljivosti, z izjemo proizvodne nišne obutve v proizvodni enoti v Ločah, kjer je predvidena skupna naložba z avstrijsko firmo Humanic v letu 1977, Konus ne namerava odpirati. Seveda pa bo ves čas zasledoval konfekcijski razvoj v svetu in dopolnjeval proizvodnjo z najnovježimi dosežki v opremi.

3. Kemijsko-predelovalna grupacija Konusa ima specifično smer razvoja. Ta izhaja iz dejstva, da razviti svet vedno bolj in v večjih količinah uporablja nekatere vrste sintetičnih nadomestkov za naravno usnje, za različne dele čevljev, različne vrste tehničnega usnja ter da postajajo vedno bolj in bolj nekatere vrste odpadnih produktov od proizvodnje naravnega usnja surovina za proizvode, katerih uporabni namen je vedno večji v živilski industriji, industriji umetnih gnojil in drugih.

Na osnovi teh ugotovitev

sta bila razvoj in raziskovalna dejavnost kombinata Konus v zadnjih 20. letih usmerjena predvsem na kemijsko-predelovalno proizvodno dejavnost. V kompleksu te proizvodnje so naslednje proizvodne dejavnosti:

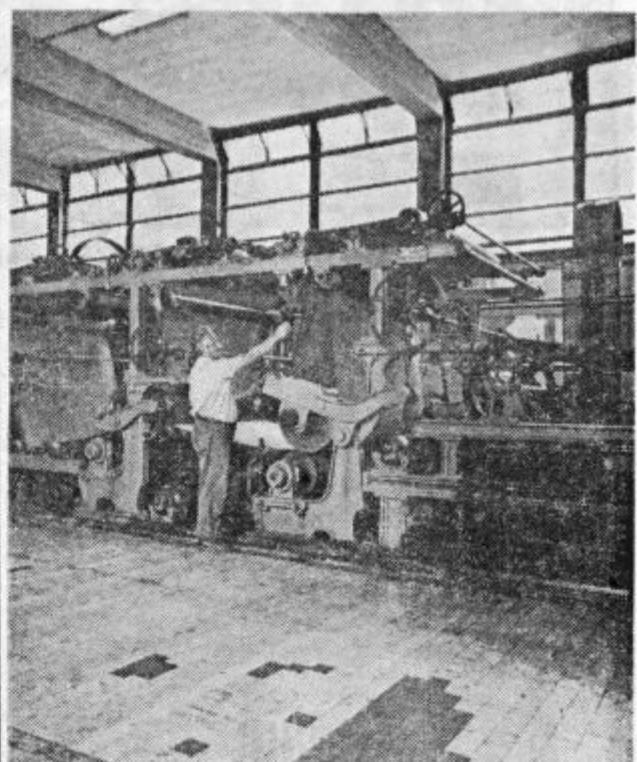
- izdelava umetnega usnja,
- predelava nizkotlačnega polietilena,
- predelava netkanih materialov,
- proizvodnja celtexa,
- proizvodnja extremultus jermen,
- predelava lessa (tanin, furfural).

Z novimi naložbami v letu 1974 in 1975 v proizvodnjo umetnega usnja na bazi celuloze in v predelavo visokomolekularnega nizkotlačnega polietilena, ki so jih razvile Konusove razvojne službe, računajo, da bo razmerje celotne finančne realizacije med usnjarsko, konfekcijsko ter kemijsko-predelovalno grupacijo 20 : 20 : 60. Tako računajo, da bo znašala Konusova celotna letna realizacija do leta 1985 150 milijard starih dinarjev (nasproti sedanjim 60 milijardam). V tem obdobju predvidevajo v Konusu urediti več kanalizacij, čistilnih naprav in po-

zaključku reorganizacije poslovanja vseh služb kombinata, ki je že v teku, zgraditi še novo upravno stavbo.

S prodajo prek lastne trgovske mreže zaključuje Konus svoj proizvodno-prodajni ciklus. Zato posreča razvojnemu programu trgovske mreže še posebno skrb, predvsem ko gre za odpiranje lastnih specializiranih prodajal za usneno in krzno konfekcijo. V Konusu načrtujejo, da bi sami ali s pomočjo tujih partnerjev odprli svoja predstavnštva tudi zunaj naših meja.

Stevilo zaposlenih se v naslednjih desetih letih ne bo bistveno povečalo, računajo, od sedanjih 2000 največ na 2500. Planirane nove proizvodne zmogljivosti so kapitalno intenzivne, kar je v skladu z dejstvom, da bo deficitarnost delavcev vedno večja. Na področju družbenega standarda zaposlenih predvidevajo do leta 1985 dokončno ureditev stanovanjske problematike za vse zaposlene, in sicer z blokovno gradnjo, gradnjo vrstnih hiš in individualno gradnjo. Na Pohorju pa naj bi do leta 1985 zgradili rekreacijski center za zaposlene delavce, in sicer v sklopu turističnega projekta Rogle.

Proizvodnja umetnega usnja

KONEC

**OPEKARNE
LJUBEČNA
LJUBEČNA PRI CELJU**

**VAM PRIPOROČAJO
SVOJE KVALITETNE
IZDELKE!**

GRADITELJI!

Odločite se za pravočasen nakup opečnih in klinker izdelkov, ki vam jih nudimo v kompletni izbiri.

Poleg vseh vrst zidne opeke izdelujemo še stropne elemente, porolit plošče, fasadno opeko in visokokvalitetni klinker.

Posebno priporočamo montažni MAP strop, katerega gradnja je izredno hitra in enostavna.

S predplačilom si zagotovite sedanje ugodne cene in kratki dobavni rok.

Naši izdelki pomenijo jamstvo kakovosti. O tem se sami prepričajte in nas običelite.

Vse informacije daje prodajni oddelek v Ljubečni, telefon 22-601 in 25-800.

**V NOVO LETO
S SPECIALNIM
PIVOM**

NOVOLETNIK

HP PIVOVARNE LAŠKO

**NA MEDNARODNEM KNJIŽNEM SEJMU V BEOGRADU
NAGRAJENA KNJIŽNA ZBIRKA**

amfora

Izšle so prve tri knjige:

Ivo Zorman: **Sončnica navadna**
privlačen roman iz slovenskega sodobnega življenja.
320 strani, pl. 150 din.

Hermann Kesten: **Mož šestdesetih let**
zadnji roman tudi pri nas znanega nemškega pripovednika Kestena:
„Mojstrovina duhovitosti, psiholoških tančin in ironije“
212 strani, pl. 140 din

Stanislaw Dygat: **Slovo**
pomembno delo iz sodobne poljske literature: „Roman, ki sodi med najlepše
ljubezenske zgodbe v poljski književnosti.“
192 strani, pl. 135 din

Ostale tri knjige iz zbirke „Amfora“ (trilogija slovitega francoskega pisatelja
Julesa Romainsa „Nenavadna ženska — Preiskava — Spomini nenavadne
ženske“) so v tisku.

Razkošno opremljene darilne knjige dobite v vseh knjigarnah, naročila na
sprejema uprava založbe

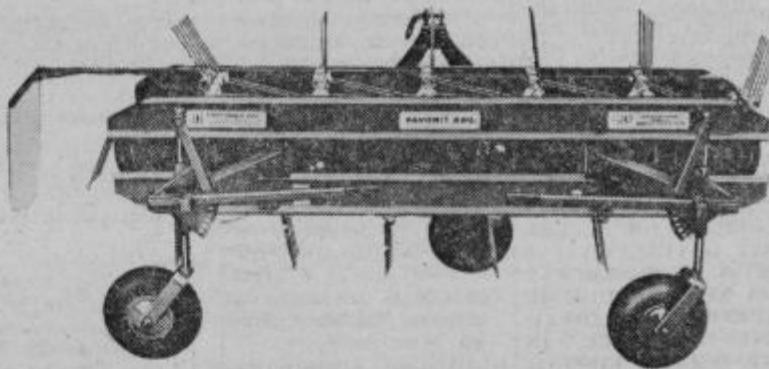
DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26, Ljubljana

KMETOVALCI!

— Dober gospodar pametno nalaga svoj težko prihranjeni denar, zato ga nalaga v SIP-ove kmetijske stroje, saj ve, da je v teh strojih več vreden.

— Sedaj je najprimernejši čas, da se oskrbite s kvalitetnim, učinkovitim in sodobnim strojem za spravilo sena

TRAKTORSKI OBRAČALNIK
FAVORIT 220

Miren tek, dolga življenska doba in univerzalnost.

Za moderno tehnologijo spravila suhe in zelene krme.

Trosi, obrača in zgrablja.

Velik delovni učinek.

Servis in rezervni deli takoj pri roki.

STROJNA INDUSTRIJA
63311 ŠEMPETER
V SAVINJSKI DOLINI

EXPORT - IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

NOVOLETNI POPUST

manjši in večji gospodinjski

10 % stroji

barvni televizorji GORENJE

3 % popust za nakup za devize

MALI OGLASI

ZA OGLASE, OBJAVLJENE POD OZNAKO (SIFRO), NIMAMO NASLOVA! ZANJE NAPISITE PISEMNO PONUDO, KI JO, ZAPECATEVNO V PISEMŠKEM OVTIKU IN Z OZNACBO SIFRE — OZNAKE NA OVTIKU, PRINESITE ALI POSLJITE V NAS OGLASNI ODDELEK, KJER JO BO DVIGNIL PRINASALEC OGLASA, S TEM PA BO PREVZEL TUDI VSE NADALJNJE INFORMACIJE ZATO NAPROSAMO, DA OD NAS NE ZAHTEVATE NA SLOVA.

S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUCIMO VSAK PONEDELJEK OB 12. URI. HKRAT OBVESCAMO VSA PODJETJA IN POSAMEZNIKE, DA NE POSREDUJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVSTVENE IZKAZNIKE IN OSTALE OSEBNE LISTINE, KI JIH PREKLUČUJE LE URADNI LIST SRS LJUBLJANA, VESELJAVA II IN ZVEZNI LIST BEOGRAD. JOVANA RISTICA 1.

PRODAM

KRAVO, brejno 9 mesecev ali katero od drugih, po izbiri, verige in meč — novo ter žago JUBI, prodam. Franc Romih, Svetina 15, Store. AMI 6 — 1967, dvoobrazni plug in kosilnico za traktor, prodam. Rudi Kadičnik, Črskova 31, Strmec.

KRAVO šeko, črno belo križanko simentalka friza, prodam. Anton Skarlin, Zabukovica 160, preko Petrovč, pri Libojskem smučišču.

HISO novo z gospodarskim poslopjem, kozolcem in zemljiščem v trgu Planina pri Sevnici, prodam. Pis mene ponudbe pod oznako "Izredna prička".

SPALNICO — orehov furnir, prodam zaradi selitve. Danica Lakovič, Celje, Cesta

na Dobravo 53 D. KOZOLEC manjši v zelo dobrem stanju, zelenzo ogrodje za žago venecianko, 40 m dolg trofazni kabel, prodam. Cena ugodna. Karl Razboršek, Rečica 52, Laško.

SPALNICO prodam ugodno. Ogled v popoldanskih urah. Jože Kopivšek, Ulica Bratov Mravljkov 2, Celje.

HISO z gospodarskim poslopjem, 4 ha zemlje, 1 na gozd, urejen sadonosnik — breske in drugo sadje, vodovod, elektrika v hiši, oddaljeno 2 km od mesta, prodam. Poženel, Celje, Lisce 3, Anski vrh.

TRAJNO žarečo uvoženo peč Küperbusch, dobro ohranljeno žensko kolo, prodam. Kopačin, Košica pri Celju 4 A.

PARCELA za vinograd — (za saditi) 36 arov, na razgledni točki, ves dan na soncu, v vinorodnem kraju, naprodaj. Jože Dobnik, Dolga gorja 33, Ponikva. (63232)

SPACKA 2 CV, letnik 66. decembra, električni štedilnik in globok otroški voziček, prodam. Jerič, Cankarjeva 9, Celje.

TELICO 16 mesecev staro, prodam. Rajmund Hrovat, Sp. Roje, Sempeter.

KUHINJSKO kredenco, zabol za drva, dva stola, divan, šivalni stroj z dolginom čolnicom, prodam. Gros, Opekarška 1, ogled od 14. do 17. ure in ob nedeljah.

AMI 8, letnik 1971, registriran do maja 1975, prodam. Štekljavič, Velejnska 5, Zaglec, od 14. do 16. ure.

MONTO in BET zidake V-12, prodam. Franc Turnšek, cesta v Lokrovec 35.

AMI 8, letnik 1971, dobro ohranjen, prodam. Informacije na tel.: 25-933 od 7. do 14. ure, ogled vsak dan po poldne: Ivan Čakš, Dobrova 44, Celje.

HIDROFOR z motorjem, ugodno prodam. Marica Belešek, 63261 Lesično 24.

AVTO hanomag, registriran za B, dobro ohranjen, prodam zaradi opustitve obrati. Jože Gabron, Lopata 20 B Celje. Ogled sobota popoldne in nedelja.

OLJNO peč Giba 10.000 cal, prodam. Grilanc, ulica bratov Letonja 2, Zaglec.

DODATNO peč manjši štedilnik, 6 okenskih karnis, ženske, moške rabljene ob-

leke, plašč, čevlje, prodam ugodno. Skale, Zagrad 103, Celje.

MAGNETOFON Philips avtomatik, prodam. Informacije vsak dan od 14.—16. ure, Tone Kelenc, Stora 142.

STARO kmečko hišo v Kranjčici, primerno za vikend (elektrika v hiši), dostop z avtom, prodam. Rozalija Gračner, Kranjčica, Sentjur.

MOTORNO žago »Štihle« 0.50 AV, rabljeno, prodam. Jože Krajšek, Prožinska vas 23 A — 63220 Stora.

KMEČKO hišo z gospodarskim poslopjem, 1 ha zemlje, v Slivnici, prodam. Cena po dogovoru. Informacije v Zlatečah 11, Sentjur, pri Gračner.

ZASTAVO 750 letnik 1964, registriran v tehnično pregledu, prodam ugodno. Cena 4000 ND. Jože Repar, cesta na Ostrožno 83.

GUMI voz 12 col. nov, prodam. Marija Ribnikar, Veliko Sirje 26, Zidan most.

TAM kiper; 5 t, v voznem stanju prodam. Vinko Parežnik, Gorica pri Smartnem 54.

KRZNEN plasč, kratkodiaki avstralski kozliček, za srednjo postavo, zelo dobro ohranjen, prodam ugodno. Plačilo možno tudi na ček. Ogled mogoč vsak dan od 14. do 18. ure, pri Urgi, bratov Vošnjakov 30, Celje.

OSTRESJE za hišo v Izmeri 9,40 x 9,30 m, prodam ugodno. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Milan Dolinar, Sempeter v Sav. dolini 80.

LESTVE prodam. Slance 16, Teharje.

2 MIZI in stole prodam. Macarol, Cuprijska 19.

TRAKTOR s priključki deutz 15 KM, starejši letnik, prodam. Jože Lovrinč, Njivice 12, Radeče pri Zidanem mostu.

RADIO simfonija ugodno prodam. Franc Roje, Kočevarjeva 4 A, Celje.

KUHINJSKI dodatni štedilnik Küperbusch, malo rabljen, prodam ugodno. Ogled vsak dan od 16. ure naprej. Stanimirčev Metka, Cigaletova 1, Celje.

AVTO fiat 750, rabljen, prodam poceni, tudi po delih, 4 milinske kamne iz kamnoloma pri Sentjurju, premera 45 cm. Gojznikar, Gornja vas 35, Prebold.

KOMISIJA za medsebojna razmerja SLOVENSKE ŽELEZARNE »ŽICNA«

Komisija za medsebojna razmerja

SLOVENSKE ŽELEZARNE

»ŽICNA«

Tovarna žičnih izdelkov Celje

objavlja prosto delovno mesto

VODJE nabavnega oddelka

POGOJI:

1. višja izobrazba ekonomiske, tehnično-komercialne ali tehnično-organizacijske smeri z nekaj let prakse na podobnih delovnih mestih,

2. znanje enega svetovnega jezika, po možnosti nemščine.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljajo komisiji za medsebojna razmerja SLOVENSKE ŽELEZARNE »ŽICNA« — Tovarna žičnih izdelkov, Celje — Ipavčeva 20 v 15 dneh od objave razpisa.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega sinka in bratca

SREČKA PODPEČANA

se iz vsega srca zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo učiteljem in učencem Osnovne šole A. Aškerca Rimsko Toplice, šolskemu pevskemu zboru in prof. Juliju Goriču, godbi na pihala iz Laškega, delovnim kolektivom Gostinskega podjetja Savinja Laško, Cementarne Zidan most, Stanovanjsko-komunalnega in gradbenega podjetja Laško, gospodu župniku, vsem sosedom in ostalim, ki so mu darovali cvetje in vence ter mu spregovorili v slovo ob odprttem grobu. Vsem hvala za izkazano pomoč in za izraženo sožalje.

Zaljuboči:

očka, mamica, sestrica, brat in drugo sorodstvo

20 % — NOVOLETNI POPUST V MESECU DECEMBERU

KUPIM,

NSU PRINC 1000 ali 1200, mlajši letnik, dobro ohranjen, kupim. Franc Zajc, ulica Dušana Kvedra 7, Celje.

BAT, po možnosti cilinder

glavo za mot. kolo DKW 250 ccm, kupim. Rafko Šajović, Trnovlje 59.

STANOVANJA

OPREMLJENO ali neopremljeno sobo za dve osebi iščem. Milan Babič, Celje, Ribarjeva 4.

MLAD par pred zakonom išče opremljeno ali neopremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod oznako »Ziviljenje v dvojci«.

DIJAKA, mirnega, solidnega sprejmem na stanovanje. Centralno ogrevanje, so uporaba kopalnice, ter možnost priprave zajtrka. Ponudbe pod »Nekadilec 50«.

ENOINPOLSOBNO stanovanje s telefonom in centralno, menjam za dvotipol ali trisobno s centralno kurjavo. Nudim visoko nagrado. Ponudbe pod »Milijona«.

TRICLANSKA družina išče stanovanje v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Dober plačnik«.

GARSONJERO v Celju ali okolici, iščem proti visoki nagradi. Ponudbe pod »Ceško«.

OPREMLJENO sobo išče v okolici Gaberja mlada mama z enoletno punčko. Gre tudi k starejši gospo, v prostem času pomaga v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Nujno«.

STANOVANJE nudim družini za pomoč na kmetiji. Ponudbe pod »Sentjur«.

ZAPOSЛИEV

ZELIM se zaposlit v bifeju. Ponudbe na upravo lista pod »Točajkas«.

DEKLE od 16 do 25 let starejši takoj zaposlim za 8urno delo v gostilni. Plača je lepa, hrana in stanovanje zagotovljena. Stanko Ferlič, Bife Dom, Braslovče.

VSE vrste pletnin sprejme v pletenje pletilja v Askerčevi 12.

PETROL Ljubljana, TOZD blagovni promet Celje, objavlja več prostih mest za prodajalce na bencinskih servisih v Celju, za nedol-

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

čen čas, s 3-mesečno poizkusno dobo.

RAZNO

KDOR mi posodi 2 milijona starih dinarjev za dobo enega leta, mu vrnem z visokimi obrestmi. Ponudbe pošljite pod oznako »Visoke obresti«.

NSU 1200 letnik 1971, zamenjam za barvni televizor. Bojan Arčan, Ložnica 29, 63000 Celje.

HISO z gospodarskim poslopjem 1 ha 50 ar na zemlje (lep vinograd, sadonosnik), 10 minut od asfaltne ceste, na lepi sončni legi in krasnem razgledu v Klandu pri Dobrni, zamenjam zaradi starosti, za hišo z dvema sobama in kuhinjo. Prednost Savinjska dolina, Anton Dobovičnik, Klanc 17, Dobrna.

DOJENCKA sprejmem v popoldansko varstvo na dom. Ponudbe pod »Otok«.

V GOSPODINJSTVO — za hrano in stanovanje ali starejšemu moškemu upokojencu, ki ima svoje stanovanje, grem. Ponudbe pod »Cimpres«.

OTROKE, predvsem dojenčke sprejmem v varstvo. Ljiljana Ristič, Levstikova 5, Celje.

ČGP DELO

Podružnica Celje

zaposli za določen čas prodajalko

za prodajo časopisov v kiosku na Dobrni.

Delo je primerno za upokojence.

Informacije osebno ali po telefonu številka 228-00.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

prireja

SILVESTROVANJE

v hotelih:

ZDRAVILIŠKI DOM, SLOVENSKI DOM, PARK IN RESTAVRACIJA POSTA

Cene: vstopnina s silvestrsko večerjo 250 din, v zdraviliški dvorani 300 din.

Za prijetno razpoloženje bodo skrbeli priznani ansambl s pevci.

Rezervacije sprejemajo šefi strežb navedenih obratov.

soba savinja ugoden nakup!

Lik Savinjska

20 % — NOVOLETNI POPUST V MESECU DECEMBERU

DOMAČA KRONIKA

KINO

KINO UNION:

od 19. do 22. decembra: amer. barv. film ORGLJE.

Od 23. do 25. decembra: nemški barv. film LJUBEZEN JE LE BESEDA.

KINO METROPOL:

od 19. do 25. decembra: amer. barv. film MOŽ V DIVJINI.

Od 23. do 24. decembra: angi. barv. film ZADNJI DNEVI HITLERJA.

25. decembra: jug. barv. film DERVIŠ IN SMRT.

KINO DOM:

od 19. do 20. decembra: ital. barv. film BEN IN CHARLY.

Od 21. do 25. decembra: amer. barv. film DIAMANTI ZA SVOBODO.

SLG

Cetrtek, 19. decembra: Janez Žmavc: PAVLIHA IN MALO CEZ LES, ob 10. uri za osnovno šolo Rimsko toplice, ob 13. uri pa za osnovno šolo Slavka Šlendra.

Cetrtek, 19. decembra, ob 19.30: Tone Partijčič: ŠCUKE PA NI, za III. mladinski abonma in izven.

Petak, 20. decembra ob 11.20: Janez Žmavc: PAVLIHA IN MALO CEZ LES, za osnovno šolo Laško.

Petak, 20. decembra ob 15.30: Tone Partijčič: ŠCUKE PA NI, za V. mladinski abonma in izven.

Sobota, 21. decembra, ob 19.30: Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI, abonma kulturna akcija in izven.

Nedelja, 22. decembra, ob 10. uri: Janez Žmavc: PAVLIHA IN MALO CEZ LES, za Kovinotehno Celje, ob 15. uri pa za Tehnometrator Celje.

Ponedeljek, 23. decembra, ob 19.30: Tone Partijčič: ŠCUKE PA NI, gostovanje v Radecah.

Torek, 24. decembra, ob 19.30: Moliere: LJUDOMRŽNIK, za VI. mladinski abonma in izven.

Torek, 24. decembra: Janez Žmavc: PAVLIHA IN MALO CEZ LES, ob 9.30 za osnovno šolo Vrantsko, ob 13.45 pa za osnovno šolo Sentjur pri Celju.

Sreda, 25. decembra: Janez Žmavc: PAVLIHA IN MALO CEZ LES, ob 11. uri za osnovno šolo Polzela, ob 13.45 za osnovno šolo Sentjur, ob 17. uri pa za Dom oskrbovanje Novo Celje in združeno gostinsko podjetje Celje.

DEZURNI VETERINARJI

CELJE:

Dežurstvo na Veterinarski postaji, telefon 23-164.

ZALEC:

Dežurstvo na Veterinarski postaji, telefon 710-952; lahko kličete tudi na postajo milice, telefon 71-922.

SENTJUR:

Od 20. do 27. decembra vet. Jože Stiglic.

SMARJE:

Od 20. do 27. decembra vet. Jože Pokleka.

SLOVENSKIE KONJICE:

Od 20. do 27. decembra vet. Martin Breznikar.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 9 parov, od teh: FRANC POZLEP, Celje in MARJANA AJDNIK, Bezina.

GORNJI GRAD:

MARJAN GOLOB, 23, delavec, Bočna in MAJDA FALE, 21, delavka, Dol.

ZALEC:

Poročilo se je 5 parov, med njimi: ALOJZ RAMSAK, 22, klepar, in MILOJKA SRNOVRŠNIK, 17, delavka, oba iz Dobriše vasi ter MARJAN STEFANČIČ, 23, zidar, Pernovo in TEREZIJA KOS, 20, tkalka, Studence.

SMRTI

CELJE

AVGUSTIN SLEMENSEK, 47, Vojnik; MARIJA JAGRIC, 66, Trnovlje; STEFAN MAROVSEK, 78, Loka; LIZA PAJMAN, 79, Celje; KAROL BRAČIĆ, 73, Strmec; ANGELA RACIĆ, 63, Sem-

peter; DRAGOMIR PAVLOVIC, 23, Celje; MARJJA MAGDALENA PERKO, 87, Celje; STJEPAN VESLIGOJ, 45, Rogaska Slatina; FRANC BEZGOVSEK, 68, Dravograd; ELIZABETA VANOVSEK, 75, Petrovče; HAJDIN ZUKA, 73, Store; MARJAN OBERSKI, 21, Rog. Slatina; FRANCISKA ZERDONER, 77, Zalec; KONRAD KOS, 66, Prebold; KARL RUPNIK, 36, Rimski Toplice; MARTIN OCVIRK, 35, Liboje; KATARINA KRIŽNIC, 81, Dobrna; VALERIJA JAVORSEK, 62, Tabor; JOZE KRAMJC, 65, Griže in FRANJO DROLC, 75, Lasko.

SLOVENSKIE KONJICE

TEREZIJA STEBLE, 70, Bukovlje; JUSTINA GORENJAK, 79, Bezina; JAKOB VIDEČNIK, 80, Sp. Prelodge; MARJJA KMETEC, 77, Brezje; MARIJA LAMUT, 85, Gračič in LUDVIK GROBELŠEK, 54, Draža vas.

ZALEC

ANA ŽILNIK, 74, dr. upokojenka, Trnava; ŠTEFAN HRJBERŠEK, 67, upokojenec, Marija Reka; ANA METELKO, 72, upokojenka, Polzela; FRANC MARKO, 72, kmet, Crni vrh in FERDINAND LEBAR, 39, poljedelec, Prapreče.

ROJSTVA

CELJE

23 dečkov in 31 deklic.
SLOVENSKIE KONJICE

1 deček in 2 deklici.

TRŽNICA

Tržnica je zadnje dni bolj slabo obiskana, še posebej v jutranjih urah, kar pa je razumljivo, saj se je te dni tudi živo srebro spustilo pod nicio. Kupite pa lahko kislo zelje in kislo repo, ki sta še vedno po 6 dinarjev, solato po 10 do 15 dinarjev, špinaco po 40 dinarjev, radič po 15 dinarjev, krompir po 2 dinarja, zelje v glavah po 4 dinarjev, brstični ohrov po 15 dinarjev, rdečo peso po 8 dinarjev, čebulo po 6 dinarjev in česen po 30 dinarjev za kilogram. Hruške so po 80 dinarjev, jabolka pa od 3 do 5 dinarjev za kilogram. Jajca lahko kupite že za 1,70 par za komad.

DEZURNI ZDRAVNICKI

ZALEC:

Cetrtek, 19. decembra: dr. Andrej Ločniškar,
petek, 20. decembra: dr. Ivan Sviben,
ponedeljek, 23. decembra: dr. Andrej Ločniškar,
torek, 24. decembra: dr. Lojze Rizmal,
sreda, 25. decembra: dr. Janez Cukljati.

SLOVENSKIE KONJICE:

Cetrtek, 19. decembra: dr. Stefič Branka,
petek, 20. decembra: dr. Anka Kolar,
sobota, 21. decembra: dr. Olga Varga,
nedelja, 22. decembra: dr. Božidar Topolšek,
ponedeljek, 23. decembra: dr. Božidar Pahlinja,
torek, 24. decembra: dr. Branka Stefič,
sreda, 25. decembra: dr. Milica Pejić.
SENTJUR:

Cetrtek, 19. decembra: dr. Anti Steftina,
petek, 20. decembra: dr. Hilda Prebil,
sobota 21. in nedelja 22. decembra: dr. Anti Steftina,
ponedeljek, 23. decembra: dr. Ivan Moser.

torek, 24. decembra: dr. Anti Steftina,
sreda, 25. decembra: dr. Anti Steftina.
SMARJE:

Cetrtek, 19. decembra: dr. Dragica Plasaj,
od 20. do 22. decembra: dr. Erna Gruber,
od 23. do 24. decembra: dr. Dragica Plasaj,
25. decembra: dr. Bogdan Fürst.

TV SPORED

NEDELJA, 22. 12.

9.25 Svet v vojni — serijski dokumentarni film (Lj)
10.15 Otroški matinec: Viking Viki, Zivljenje v gibanju, barvna filma (Lj)

11.10 Poročila (Lj)
11.15 Kmetijska oddaja (Sar)
12.00 Mozak (do 12.05) (Lj)
Nedeljsko popoldne:
Partizanski pevski zbor iz Trsta
Akordi: Kosova
Mladi za mlade — oddaja TV Skopje
Za konec tedna:
16.20 Poročila
16.25 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
16.40 Kosarska Jugoslavija: Bolgarija (zenke) (Bgd, Lj)
16.15 Videoq — serijski barvni film (Lj)
19.10 Barvna risanca (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)
19.30 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.00 Odpisani — TV nadaljevanja (Bgd)
20.45 Propagandna oddaja (Lj)
20.50 Monitor: Most (Lj)
21.20 Sportni pregled (Zgb)
21.35 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
19.30 TV dnevnik (Sar)
20.00 Kratki film (Bgd)
20.20 Karavana: Neretva (Bgd)
21.00 Gospa ministrica (Bgd)

PONEDELJEK, 23. 12.

17.30 E. Majaron: V znanimcu dvojčkov — 7. del (Lj)
17.50 Mozaik (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Naši zbori: Čerknica — barvna oddaja (Lj)
18.40 Davek na bojo po dveh — barvna oddaja (Lj)
19.00 Odločamo (Lj)
19.10 Barvna risanca (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 G. Verdi: Macbeth — opera v barvah (Lj)
22.30 TV dnevnik (Lj)

TOREK, 24. 12.

17.30 F. Baum: Carovnik iz Ose — II. del barvne oddaje (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Življenje v gibanju, barvni film (Lj)
18.35 Mozaik (Lj)
18.40 Ne prerite (Lj)
19.10 Barvna risanca (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Pogovor o ... (Lj)
20.55 Propagandna oddaja (Lj)
21.05 A. Ivanov: Senec izginja opoldne — barvna TV nadaljevanja (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)

SREDA, 25. 12.

17.50 Obzornik (Lj)
18.00 Po sledih napredka (Lj)
18.35 Mozaik (Lj)
18.40 Mladi za mlade — oddaja TV Šentjevo (Lj)
19.10 Barvna risanca (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Film tedna: Angela — barvni film (Lj)
21.45 Propagandna oddaja (Lj)
21.50 Miniature: J. S. Bach: Samfonija v g. motu, št. 6 (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)

CETRTEK, 26. 12.

17.45 Obzornik (Lj)
18.00 Mozaik (Lj)
18.05 Svet v vojni — serijijski dokumentarni film (Lj)
18.55 Ključec pri dedku Mrazu (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 M. Vitezović: Dimitrije Tucović — barvni TV nadaljevanja (Lj)
21.00 Kam in kako na oddih (Lj)
21.10 Cetrtečki razgledi: Moja prva knjiga (Lj)
21.40 Bodit-Vogelnik: Okna, same glaša okna, barvna oddaja (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

PETEK, 27. 12.

8.10 TV v šoli (Zgb)
10.50 Angločina (do 11.25) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
15.45 Angločina — ponovitev (do 16.50) (Bgd)
16.30 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.50) (Bgd)
17.00 Kuhinja pri violinskem ključu — besedil (Lj)
17.30 Obzornik (Lj)
17.45 Otroški tabor Sentvid — II. oddaja (Lj)
18.15 Mozaik (Lj)
18.20 Zafetki Življenja — 4. oddaja (Lj)
18.30 Človek in okolje (Lj)
18.55 Ključec pri dedku Mrazu (Lj)
19.35 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Tedenski notranjepolitični komentar — (Lj)
20.05 Propagandna reportaža (Lj)
20.49 24-1 (Lj)
20.50 Charlie — barvni film (Lj)
21.50 Harlem — 4. del barvne oddaje (Lj)
TV kašpot (Lj)

SOBOTA, 28. 12.

9.30 TV v šoli (Bgd)
10.35 TV v šoli (Zgb)
12.00 TV v šoli (do 12.30) (Sar)
17.35 Spoznavalno indijsko glasbo — barvna oddaja (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Mozaik (Lj)
18.15 Pelerinova baba — barvni film (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski sunnajpolitični komentar (Lj)
20.05 3-2-1 (Lj)

20.00 Novoletne čestitke — humoristična oddaja (Zgb)

20.30 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
20.40 V gosteh pri orkestru — barvna oddaja TV Beograd (Lj)
21.45 Zadnji vikl iz Dunella — celovečerni film (Lj)
23.15 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

18.00 Kronika (Zgb)
18.15 Otroški spored (Sar)
18.30 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.00 TV drama (Bgd II)
20.35 Pesnikova zdravica (Bgd II)
21.05 Olga Jančevska (Bgd II)

POGLEJMO NA OKROG

LJUBEZEN PO SVETU

SKLENJEN KROG

Malezija je federativna država, ki jo združuje devet kneževin. Malezija obsega malajska in indonezijska ljudstva na polotoku enakega imena.

Mnoga plemena živijo v džunglah življenje prvobitne kulture. Niso ravno nevarna ta primitivna plemena, no pri njih občajih pa se tudi ne pustijo motiti.

V nekaterih teh plemen verjamajo, da se ob smrti duša umrlega vselej preseli v telo ene od deklet, ki se tisto noč ljubijo ko umrli odhaja v večno temo. Zato je smrt v teh vaseh vselej povezana s svatbo. Kadar kateri od staršev umira, se pripravlja mlad par za prvo ljubezensko noč.

Seveda spremljajo dogodek priprave. Začnejo se tako, da z mešanicu raznih naravnih sočov zastrupijo vodo, tako da omamljene ri-

be ni težko poloviti na ostre sulice. Dekleta kitijo kočo za mladi par z bujnim cvetjem. Mladci se odpravijo loviti nosoroga ptica — uloviti morajo par.

Kuhane ribe jedo ob sadju in krihu iz vrste platanova vsi vaščani. Le juho od rib, ki jih jesti mlada izvolenca dobri umirajoči.

Ko umirajoči dovrpi, spustijo krilata nosoroga ptica, da bi odnesla spomin umrlega v večno temo, mlada pa zaprejo v okinčano kočo, kjer ostaneta več dni v ljubezenski sreči. Duh umrlega je v telesu dekleta, kjer čaka na telesce na novo nastajajočega bitja, ki naj ga dekle rodi. Vanj se duša umrlega vseli. Življenjski krog je sklenjen...

Na slike malajsko dekle pri kopanju. Malajci so izredno snažni ljudje, od vseh zabav imajo kopanje najraje.

VROČE ŠALE

ZDRAVNIK IN NATAKAR

Zdravnik sede k mizi in se poglablja v jedilni list. Natakar mu želi pomoci in drdra:

— Imam kisla jetrica, narezan jezik, dušene možgane, hladna rebra...

— Veste kaj, jaz bi rad jedel, vi pa pride v ordinacijo, če je vse res, kar ste mi našteli.

MISIONARSKA

V neki črnski vasi je vse narobe. Nihče ni krščen, nihče ni bil pri birmi in moški kar navzkriž živijo pri vaških lepotičkah v divjem zakonu. Misionarju je tega dovolj in lepo vsakemu določi ženo in opravi poroke. Potlej vpraša poglavarja:

— Kako je, starešina? So vsi zadovoljni?

— Vsi, odgovori poglavar, vsi imamo nove žene.

V DVAJSETH DNEH OKOLI SVETA (2)

ZGODBA V KAMNU

in v neki bolnišnici, kjer je libanonski doktor Bal'a obljudil čudežno zdravljenje raka

Geografska izkaznica naše prve postaje, to je Beirut, glavnega mesta Libanona, je bolj živobarva, pisana kot Jaki-jeve slikarije. Uganka, zakaj tako, ni težka. Naš odnos do življenja na Arabskem polotoku izvira iz miselnih klíčev, ki jih neupravičeno krepi neznanje. Kajti jugovzhodna Azijska, poglejte si, kako stisnjeno in sramežljivo čopi Libanon ob Sredozemskem morju na izjemno prometni trasi, v svojih nedrž skriva najstarejše kulture in civilizacije — od sumerske do perzijske in helenistične. Libanonci so nam z največjim ponosom povedali, da se je

danost. Zaradi zgodovine, ki jo komajda slutimo, a je darovala vsej evropski kulturi spostenec sada. Blizja je seveda polpreteklost. Leta po prvi vojni, ko je Turčija zmanjšala ozemeljske apetite, jugozahodna Azijska pa je dobila prve nedovisne arabske države. Irak, Jordanija, Sirija in Libanon 1941. leta.

Kazati samo s prstom v zgodovino štirih tisočletij je kajpak laže, kot zgodovino delati. Toda arabske države jo delajo tudi danes. Primer: v zelo svetih učbenikih in enciklopedijah sem pobral podatek, da Libanon šteje 2,5 milijona prebivalcev. Ko sem stal na

ker za paleontologe ni pretiranega zanimanja. Povprašal sem jo, kako v arabščini preprica moža o svojem prav — če se skregata. Nikoli nisem v zadregi — jaz mlatim po arabsko, on po hrvaško, pa gre... je odvrnila.

Zgodovina ne bo molčala o morebitnih premikih. Migracije so bolezni ali radost moderne dobe. Zdenčne poti ne moremo primerjati s tistimi dekleti, ki so odšle v Beirut, na vroča arabska tla, iskat sreču in denarja v nočne lokale. Vendar lahko opazimo sličnost med preteklostjo in sedanjoščijo. Vsaj v nečem. Nekdaj je pognala na prostoru današnjega libanonskega

prebrati ali popisati, kakko je Beirut evropsko, moderno velemeсто, letovišče in pristanišče ob Sredozemskem morju. Da ima tudi francosko in ameriško univerzo, akademijo umetnosti in veliko mednarodno letališče. Kako sta poleg kmetijstva razvita še obrt in trgovina, bančništvo in palestinski nomadski slog življenja. Libanonci vedo, kje imajo največjo šanso.

Ogromno gradivo in zanje dobesedno drži — da na ruševinah včerajšnjega gradijo nov svet. Pravo pesem predstavlja arabski, točneje libanonski odnos do stanovanja. Njihova stanovanja niso velika. Za pojmovne predstave Libanonca velja, da je stanovanje nekaj vredno le, če ima vsaj dvoje kopalin...

Preprost sklep potem takem razbriši naše predstave o umazanem, primitivnem arabskem življenju. Za Beirut, ki čeni ob Sredozemskem morju kot deviška deklica in vabi v deželo ves kapital sveta, ki bi lahko pomagal zrasti republiki iz nezavdosti.

Zgodbo o kamnu smo brali v templih, monumentalnih stebrih in v ruševinah Byblos in Baalbeke. Nenavadno pričovedo o jugoslovanskih bolničkih, ki so polni upanja pristali v umazanih sobah bolnišnice samozvanega uničevalca malignih obolenj dr. Bal'a sem zvedel iz ust članov naše skupine. Se prej sem se z mislimi vrnil na senzacionalno reportažo, ki jo je prinesla Arena: »Odkril sem serum proti rakui.« Reportažo mi je v redakcijo poslal nek bralec z željo naj jo ponatisnemo v NT. Takrat sem odlatal — iz ne vem kakšne previdnosti. V Beirutu smo razvozali ta izjemni primer zdravniške neetike. In končno — videl sem še eno zgodbo. Pričovedovala mi jo je lastna misel, ko sem gledal palestinska taborišča, majave šotorje in kolibe Kurдов in z oklepni vožji zastrašeno ameriško ambasadno sredi Beiruta.

Ta pogled na najbednejše življenje Palestincev in Kurдов, ter tanki in strojnike pred ameriško ambasadno, pa dobro zastrašeni gorski prelazi na poti proti Baalbeku, mi se danes ne da miru...

Baalbek

v njihovih mestih Byblos, Sidon in Tyre rodila abeceda. Kajti cerke, ki so vrezane v sarkofag Akiram, kralja Byblosa iz XII. st. pred našim štetjem, so prednike moderne abecede. O tem govorijo ruševine Byblosa in Baalbeke, dveh najstarejših mest — pričevalcev zgodnje civilizacije človeškega duha, o tem pozneje!

A že primer z abecedo pove, da zgodovina vsem narodom nji enako naključnja.

Ce si zavrtimo kratek film o burnih človeških korakih po Arabskem polotoku, potem v tej projekciji ne moremo prezeti velikih arabskih osvajanj v prvih stoletjih našega šteja. Potem je osmansko cesarstvo dvignilo svoj moč. Izgubljala se je bleščeva nekdanje žalutne kulture. Ze kro sem se doma pripravil na pot okoli sveta, sem se zatekel k svetinam pripomočkom — zgodovini, atlasu, razstavam o umetnosti. Kadarkoli sem s prstom drsal po libanonskem ozemlju, vsakič sem se čudil. Koliko nem neznanega in skoraj nedojemljivega je zavito v življenjski rasti zgodovinskih mest, kot so Beirut, Tyre, Byblos, Anjar, Sidon... Vsako mesto kot tam nepopisan bel list velike človeške zgodovine.

Skoda, da tega ne vemo. Predstave o Arabskem polotoku bi morda sčasoma oblikili z rdečico večjega spoštovanja — ne zaradi naftnega biča se-

njihovi zemlji in se pogovarjal z rojaki (le kje na tem svetu Jugoslovani kot svetiski ljudi nismo doma), so mi pojasnili, da že zaostajam. Libanon je približno tako velik kot Slovenija in šteje danes že 4 milijone ljudi, od tega se samo Beirut že uvršča med milijonarje. Posebnost libanonske pa je okrog milijon tujcev z vseh vetrov. Zal — med njimi je nemalo Jugoslovank, ki poskušajo srečo z najstarejšo, med moškimi se tako veli, obrto na svetu. Naj bodo kristjani, Arabci, Grki, Armeniji, muslimani ali druge verske in nacionalne pridomnosti — pohvalijo se pa le lahko, da v tej sicer zaostali arabski državi ne poznajo nepisemnosti.

V Jugoslaviji še nismo tako daleč. Debela sem pogledal, ko mi je simpatična Zagrebčanka, Zdenka, inženirka paleontologije (strokovijski te vrste brskajo po fosilnih ostankih izumrlih živilih bitij) pojasnila, da v Libanonu praznuje dan mrtvih — 1. november. Ta praznik ima domovinsko pravico pri nas le v Sloveniji, zato je bil podatek toliko vrednejši. Zdenka, naš vodič, ni skoparila tudi s pojasnila o tem, kako se je v Zagrebu spoznala s študentom iz Libanona. Kako je ta študent postal strojni inženir. Kako sta se našla, zaljubila in vzela. In kako sedaj v Libanonu čaka na delo,

skega ozemlja svoje korenine, v prvih obrisih, današnja civilizacija. Danes ji evropski moderni svet vrača obresti — ne v skulturnih obrokih. Ne da bi potrjeval veličino dosegrenega. Temveč s svojo zvišenostjo, tudi med nas se je razrasel ta plevev, hoče zasečiti nekaj, kar omradi to majhno vzvišenost.

PIŠE: JOŽE VOLFAND

Arabske zgodovine ne poznamo dovolj. Ne le tiste izpred skoraj 3000 let. Tudi novejše ne. Ce bi jo poznali, bi se morala kdaj in kdaj le malo ozrli nase ali pa vsaj v kateri knjigi odkrili bogastvo izročila, ki mu ne segamo do kolen. To ni politično pisanje. Je le stvarni presek skozi beirutske popotne podobe.

Nadvise preprosto je

Levja glava v ruševinah Baalbeke kot simbol moči in napredka